

Psalmii

Teologie pentru azi
București
2017

Psalmii

Traducere și note de
Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Teologie pentru azi
București
2017

© Teologie pentru azi
<http://www.teologiepentruazi.ro/>
2017

Această carte este *proprietatea* Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș. Ea *nu poate fi tipărită și comercializată* fără acordul direct al autorului ei, Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș.

Ediția de față este o *ediție online gratuită*.

Am tradus textul cărții conform LXX, ed. Alfred Rahlfs, 1935, inclusă în Bible Works 9.

Sfânta Icoană
de pe coperta primă
am preluat-o de aici¹
și a fost pictată
de Mihalis Alevizachis
[Μιχάλης Αλεβυζάκης]
din Creta².

¹ A se vedea:

http://www.iconsalevizakis.com/cms_files/images/dogmatikos-kilkos/big/10.jpg.

² Idem:

<http://www.iconsalevizakis.com/el/cv.php>.

Psalmul 1

1. Fericit [este] omul care nu a mers în sfatul neevlavioșilor și în calea păcătoșilor nu a stat și pe scaunul ciumaților [λοιμῶν] nu a șezut,

2. ci astfel în legea Domnului [este] voia lui și în legea Lui va cugeta ziua și noaptea.

3. Și [el] va fi ca un pom sădit lângă ieșirile apelor [τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων], care rodul lui îl va da la timpul lui și frunza lui nu va cădea și, [prin] toate câte are să facă, va spori.

4. Nu [sunt] așa neevlavioșii, nu [sunt] așa, ci astfel [sunt]: ca praful pe care îl suflă vântul de pe fața pământului [ὥς ὁ χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς]!

5. Pentru aceea nu se vor ridica neevlavioșii în[tru] judecată și nici păcătoșii în[tru] sfatul Dreptilor.

6. Că[ci] cunoaște Domnul calea Dreptilor, și calea neevlavioșilor va pieri.

Psalmul 2

1. Pentru ce s-au semețit neamurile și popoarele au cugetat cele deșarte [κενά]?

2. Au stat de față împărații pământului și stăpânitorii au fost adunați împreună împotriva Domnului [ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου] și împotriva unsului Său [κατὰ τοῦ χριστοῦ Αὐτοῦ]. [Pauză psalmică] [διάψαλμα].

3. „Să rupem legăturile lor și să lepădăm de la noi jugul lor”.

4. Cel care locuiește în ceruri va râde de ei și Domnul îi va batjocori pe ei.

5. Atunci va vorbi către ei în urgia Lui [ἐν ὀργῇ Αὐτοῦ] și în mânia Lui [ἐν τῷ θυμῷ Αὐτοῦ] îi va tulbura pe ei.

6. Și eu am fost pus împărat de către El peste Sion [Σιών], [peste] muntele cel sfânt al Lui,

7. vestind porunca Domnului. [Iar] Domnul a zis către mine³: „Fiul Meu ești tu, Eu astăzi te-am născut.

8. Cere de la Mine și îți voi da ție neamurile moștenirea ta și [întru] stăpânirea ta [vor fi] marginile pământului [τὰ πέρατα τῆς γῆς]!

9. Le vei păstori pe ele cu toiag de fier [ῥάβδῳ σιδηρᾷ] [și] ca pe vasul olarului [σκεῦος κεραμέως] le vei zdrobi pe ele”.

10. Și acum, împăraților, înțelegeți! Să vă învățați toți cei care judecați pământul.

11. Slujiți Domnului în frică și bucurați-vă Lui în [cu]tremur⁴!

³ Cu referire la Fiul. O profeție hristologică.

⁴ În cutremurare interioară duhovnicească.

12. Luați învățătură, ca nu cumva să vă urgisească [ὀργισθῇ] Domnul! Și vă va nimici din calea cea dreaptă, oricând are să se aprindă în grabă mânia Lui. Fericiți [sunt] toți cei care au nădăjduit în[tru] Lui [El].

Psalmul 3

1. Psalmul lui David, [scris pe] când fugea de la fața lui Abessalom [Αβεσσαλωμ], fiul său.

2. Doamne, de ce s-au înmulțit cei care mă necăjesc? Mulți se ridică împotriva mea,

3. mulți spun sufletului meu: „Nu este mântuire lui în[tru] Dumnezeuul lui”. [Pauză psalmică] [διάψαλμα].

4. Dar Tu, Doamne, ajutorul meu ești, slava mea și înălțând capul meu.

5. [Cu] glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. [Pauză psalmică] [διάψαλμα].

6. Eu m-am culcat și am adormit, sculatu-m-am că Domnul mă va ajuta pe mine.

7. Nu mă voi teme de zeci de mii de popoare, care, împrejur, împreună mă atacă.

8. Ridică-Te, Doamne! Mântuiește-mă, Dumnezeuul meu! Că Tu i-ai lovit pe toți cei care mă vrăjmășesc pe mine în deșert⁵. Dinții păcătoșilor ai zdrobit.

9. A Domnului [este] mântuirea și peste poporul Tău binecuvântarea Ta.

⁵ Fără rost, degeaba.

Psalmul 4

1. Întru sfârșit, în a psalmilor [ἐν ψαλμοῖς], cântarea lui David.

2. Când am strigat, m-ai auzit pe mine, Dumnezeu dreptății mele. În necaz mi-ai lărgit mie [ἐν θλίψει ἐπλάτυνας μοι] [inima]. Milostivește-te de mine și ascultă rugăciunea mea!

3. Fiii oamenilor, până când [sunteți] grei la inimă [βαρυκάρδιοι]? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna? [Pauză psalmică] [διάψαλμα].

4. Și cunoașteți că Domnul l-a [făcut] *minunat* [ἐθαυμάστωσεν] pe cel Cuvios al Lui! Domnul mă va auzi pe mine, când am strigat [voi striga] către El.

5. Urgiți-vă și nu păcătuiți [ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε]! Ziceți în inimile voastre [λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν] și pe paturile voastre străpungeți-vă [κατανύγητε] [inima]! [Pauză psalmică] [διάψαλμα].

6. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul!

7. Mulți zic: „Cine ne va arăta nouă cele bune [τὰ ἀγαθὰ]?”. [Dar] însemnatu-s-a [ἐσημειώθη] peste noi lumina feței Tale, Doamne.

8. Dat-ai veselie întru inima mea din rodul grâului și al vinului și al uleiului lor [care] s-au înmulțit.

9. În pace, în aceasta mă voi culca și voi dormi, că Tu, Doamne, de unii singuri [de unul singur] în[tru] nădejde m-ai locuit!

Psalmul 5

1. Întru sfârșit, pentru cea care moștenește [ὕπὲρ τῆς κληρονομουμένης], psalmul lui David.

2. Cuvintele mele ascultă-le, Doamne! Înțelege strigarea mea!

3. Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeuul meu, că[ci] către Tine mă voi ruga, Doamne!

4. Dimineța vei auzi glasul meu, dimineța voi sta înaintea Ta și mă vei vedea.

5. Că Tu ești Dumnezeu ne voind fărădelegea și nici va pribegi Ție⁶ [οὐδὲ παροικήσει Σοι] [cel care] face rău [πονηρευόμενος],

6. nici vor rămâne cei fărădelege înaintea ochilor Tăi. Urât-ai pe toți cei care lucrează fărădelegea.

7. Pierde-vei pe toți cei care spun minciuna. Pe omul sângiurilor [ἄνδρα αἱμάτων]⁷ și pe cel înșelător [δόλιον] îl [îi] urăște Domnul.

8. Iar eu, în[tru] mulțimea milei Tale, voi intra întru casa Ta, închina-mă-voi către templul cel sfânt al Tău, în[tru] frica Ta.

9. Doamne, povățuiește-mă pe mine în[tru] dreptatea Ta [ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου]! Din cauza vrăjmașilor mei, îndreptează înaintea mea calea Ta [ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν Σου]!

10. Că nu este în gura lor adevărul. Inima lor [este] deșartă.

⁶ Nu va locui ca un străin înaintea Ta.

⁷ Pe cei care omoară, varsă sângele oamenilor. Pe criminali.

Mormânt deschis [τάφος ἀνεωγμένος] [este] gâtul lor. [Cu] limbile lor înşelau.

11. Judecă-i pe ei, Dumnezeule! Să cadă din sfaturile lor! După mulţimea neevlaviilor lor izgoneşte-i pe ei, că Te-au amărât pe Tine, Doamne!

12. Şi să se veselească toţi cei care nădăjduiesc în Tine! Întru veac se vor bucura şi Te vei sălăşlui în ei. Şi se vor lăuda în Tine toţi cei care iubesc numele Tău,

13. că Tu îl vei binecuvânta pe cel Drept. Doamne, ca [şi cu] o armă a buneivoiri ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 6

1. Întru sfârșit, în[tre] ale imnurilor [ἐν ὕμνοις], pentru cea a opta [ὕπὲρ τῆς ὀγδόης], psalmul lui David.

2. Doamne, nu [cu] mânia Ta să mă mustri și nici [cu] urgia Ta să mă pedepsești!

3. Miluiește-mă, Doamne, că slab sunt! Vindcă-mă, Doamne, că a[u] fost tulburat[e] oasele mele!

4. Și sufletul meu a fost tulburat foarte. Și Tu, Doamne, până când [întârzii]?

5. Întoarce-Te, Doamne! Izbăvește sufletul meu! Mântuiește-mă pentru mila Ta!

6. Că nu este în moarte cel care Te pomeneste pe Tine. Iar în Iad, cine se va mărturisi Ție [ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται Σοι]?

7. Trudit-am în suspinul meu. Spăla-voi⁸ în fiecare noapte patul meu [τὴν κλίνην μου], în lacrimile mele așternutul meu [τὴν στρωμνὴν μου] voi uda.

8. Tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, îmbătrânit-am în[tre] toți vrăjmașii mei.

9. Depărtați-vă de mine toți cei care lucrați fărădelegea! Că a auzit Domnul glasul plângerii mele.

10. Auzit-a Domnul rugăciunea mea. Domnul rugăciunea mea a primit.

11. Să se rușineze și să se tulbure foarte toți vrăjmașii mei! Să se întoarcă și să se rușineze foarte degrabă!

⁸ Iar *spălarea* la care se referă aici Sfântul David este *plânsul*. Plânsul de pocăință.

Psalmul 7

1. Psalmul lui David, pe care l-a cântat Domnului pentru cuvintele lui Husi [Χουσι], fiul lui Iemeni [Ιεμενι].

2. Doamne, Dumnezeul meu, în Tine am nădăjduit! Mântuiește-mă de toți cei care mă prigonesc pe mine și mă izbăvește!

3. Ca nu cumva să răpească ca leul sufletul meu, nefiind cel care răscumpără și nici cel care mântuiește.

4. Doamne, Dumnezeul meu, dacă am făcut aceasta, dacă este nedreptate în mâinile mele,

5. dacă am răsplătit celor care mi-au răsplătit mie cele rele, atunci să cad deșert de la vrăjmașii mei.

6. Atunci vrăjmașul să vâneze [καταδιώξει] sufletul meu și să-l prindă, și să calce la pământ viața mea și slava mea într-o țărână să o sălășluiască. [Pauză psalmică].

7. Ridică-Te, Doamne, în[tru] urgia Ta! Înălță-Te în hotarele vrăjmașilor mei! Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, în porunca pe care ai poruncit-o

8. și adunarea de popoare Te va înconjura și pentru aceasta într-o înălțime întoarce-Te!

9. Domnul va judeca popoarele [Κύριος κρινεῖ λαούς]. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea și după nerăutatea mea, [care sunt] în mine!

10. Sfârșească-se acum răutatea păcătoșilor [πονηρία ἀμαρτωλῶν]! Și [Tu] vei îndrepta pe cel drept. [Căci] Dumnezeu [este] cercetând inimile și rinichii [ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς] [noștri].

11. Drept [este] ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel care mântuiește pe cei dreپți [cu] inima.

12. Dumnezeu [este] judecător drept și tare și îndelung-răbdător [μακρόθυμος], neaducând urgie peste [noi] în toată ziua [μη ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν].

13. [Dar] dacă nu aveți să vă întoarceți [la El], sabia Lui o va lustrui, arcul Lui l-a încordat [deja] și l-a pregătit pe el.

14. Și în el⁹ a pregătit unelte de moarte [σκεύη θανάτου]. Săgețile Lui le-a lucrat celor care ard [τοῖς καιομένοις]¹⁰.

15. Iată, a născut în chinuri nedreptatea [ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν], a zămislit durerea [συνέλαβεν πόνον] și a născut fărădelegea [καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν]!

16. Groapă a săpat și a adâncit-o pe ea și va cădea întru groapa pe care a lucrat-o [καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο].

17. Se va întoarce durerea lui întru capul lui [ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ] și pe creștetul lui va coborî nedreptatea lui [καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται].

18. [Iar eu] mărturisesc-mă-voi Domnului [ἐξομολογήσομαι Κυρίῳ] după dreptatea Lui și cânta-voi numele Domnului Celui Preaînalt.

⁹ În arcul Lui. Al urgiei Lui față de noi.

¹⁰ Care ard, care sunt aprinși de pofte păcătoase.

Psalmul 8

1. Întru sfârșit, pentru teascuri [ὕπὲρ τῶν ληνῶν], psalmul lui David.

2. Doamne, Domnul nostru, cât de minunat [este] numele Tău în tot pământul! Că s-a ridicat marea-cuviință [ἡ μεγαλοπρέπεια]¹¹ a Ta mai presus de ceruri.

3. Din gura pruncilor și a celor care sug ai pregătit laudă. Pentru vrăjmașii Tăi [ai făcut aceasta], [pentru] a nimici pe vrăjmaș și pe răzbu-nător.

4. Că vedea-voi cerurile, lucrurile degetelor Tale, luna și stelele pe care Tu le-ai întemeiat.

5. Ce este omul, că îl pomenești pe el? Sau fiul omului, că îl cercetezi pe el?

6. Mișcoratu-l-ai pe el [cu] puțin anume față de Îngeri. [Cu] slavă și [cu] cinste l-ai încununat pe el.

7. Și l-ai pus pe el peste lucrurile mâinilor Tale. Pe toate le-ai supus sub picioarele lui.

8. Oile și vacile, pe toate [animalele], și încă și dobitoacele câmpului [le-ai supus lui].

9. [Dar și] păsările cerului și peștii mării, pe cele care străbat căile mărilor [le-ai supus lui].

10. Doamne, Domnul nostru, cât de minunat [este] numele Tău în tot pământul!

¹¹ Slava Ta.

Psalmul 9

1. Întru sfârșit, pentru cele ascunse ale fiului [său], psalmul lui David.
2. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, în toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale!
3. Veseli-mă-voi și mă voi bucura în[tru] Tine, cânta-voi numele Tău, Preaînalte.
4. Când s-a întors vrăjmașul meu întru cele dinapoi, vor slăbi și vor pieri de la fața Ta.
5. Că[ci] ai făcut judecata mea și dreptatea mea; șezut-ai pe tron, Cel care judeci [cu] dreptate.
6. Muștrat-ai neamurile și a pierit neevlaviosul; numele lor l-ai șters întru veac și întru veacul veacului.
7. Vrăjmașului i-au lipsit săbiile întru sfârșit și cetățile i le-ai dărâmat; pierit-a pomenirea lor cu sunet
8. și Domnul rămâne întru veac; gătit-ai în judecată tronul Lui
9. și El va judeca lumea în dreptate, judecava popoarele în dreptate.
10. Și S-a făcut Domnul scăpare săracului, ajutor în[tru] bune-vremuri, în necaz,
11. și au nădăjduit spre Tine cei care cunosc numele Tău; că nu ai părăsit pe cei care Te caută pe Tine, Doamne.
12. Cântați Domnului, Celui care locuiește în Sion! Vestiți în[tre] neamuri obiceiurile [τὰ ἐπιτηδεύματα]¹² Lui!

¹² În *Biblia de la 1688* avem: *tocmealele* [tocmelile] Lui. În ed. BOR 1988: *faptele* Lui.

13. Că[ci El], cercetând sângiurile lor, Și-a adus aminte; nu a uitat strigarea săracilor.

14. Miluiește-mă, Doamne! Vezi smerenia mea de la vrăjmașii mei! Cel care mă înalți pe mine din porțile morții,

15. ca să vestesc toate laudele Tale în porțile fiicei Sionului; veseli-mă-voi de mântuirea Ta;

16. înfipu-s-au neamurile în stricăciunea pe care au făcut-o; în lațul acesta, pe care l-au ascuns, a fost prins piciorul lor.

17. Cunoscute-a Domnul judecăți făcând; în lucrurile mâinilor lui a fost prins păcătosul – cântare a pauzei psalmice –

18. Să se întoarcă păcătoșii într-o Iad, toate neamurile care-L uită pe Dumnezeu!

19. Că[ci] nu într-o sfârșit va fi uitat săracul, [iar] răbdarea săracilor nu va pieri într-o veac.

20. Ridică-Te, Doamne! Să nu se întărească omul! Judecă neamurile înaintea Ta!

21. Pune, Doamne, dător de lege peste ele! Să cunoască neamurile că oameni sunt! [Pauză psalmică].

22. Pentru ce, Doamne, stai departe? [Pentru ce] treci cu vederea în bune-vremuri, în necaz?

23. Când se îngâmfa neevlaviosul, [atunci] se aprinde săracul; [și ei] sunt prinși în gândurile pe care le gândesc.

24. Că se laudă păcătosul în poftele sufletului său și cel nedrept se binecuvintează [pe sine].

25. [Dar] L-a întărâtat [παρώξυνεν] pe Domnul cel păcătos, după mulțimea urgiei Lui [L-a întărâtat]; [și el] nu-L va căuta, [căci] nu este Dumnezeu înaintea lui.

26. [Căci ei] spurcat-au căile Lui în toată vremea. [El] înlăturat-a judecățile Tale de la fața lui [și peste] toți vrăjmașii lui va stăpâni.

27. Căci a zis în inima lui: „Nu am să mă clatin din neam întru neam, [voi fi] fără de rău”.

28. Care de blestem gura lui [este] plină și de amărăciune și de vicleșug; sub limba lui [este] osteneală și durere.

29. Locuiește [întru] pândă cu cei bogați, în ascunsuri, [ca] să-l ucidă pe cel nevinovat. Ochii Lui la cei săraci se uită.

30. Pândește în[tru] ascuns, ca leul în stâna lui; pândește [ca] să prindă pe sărac, să-l prindă pe sărac ca să-l tragă la el.

31. În lațul lui îl va smeri pe el; se va apleca și va cădea în [ziua când are] să stăpânească el [peste] săraci.

32. Căci a zis în inima lui: „A uitat Dumnezeu. A întors fața Lui [pentru] a nu vedea [până] întru sfârșit”.

33. Ridică-Te, Doamne, Dumnezeul [meu]! Înalță-se mâna Ta! Să nu uiți pe săracii [Tăi]!

34. Pentru ce a întărâtat cel neevlavios pe Dumnezeu? Căci a zis în inima lui: „[El] nu va cerceta”.

35. Vezi, că Tu osteneala și mânia le vezi, [ca] să-i dai pe ei întru mâinile Tale! Așadar, Ție Ți-a fost lăsat săracul [și] orfanului Tu i-ai fost ajutor.

36. Zdrobește brațul celui păcătos și rău! Va fi căutat păcatul lui și nu are să fie aflat pentru el.

37. Împărăți-va Domnul întru veac și întru veacul veacului. Veți pieri neamuri de pe pământul Lui.

38. Pofta săracilor a ascultat-o Domnul, [la] pregătirea inimii lor a luat aminte urechea Ta.

39. Să judeci orfanului și smeritului, ca să nu mai adauge încă a se mândri omul pe pământ!

Psalmul 10

1. Întru sfârșit, psalmul lui David. Spre Domnul am nădărdit. Cum veți zice sufletului meu: „Mută-te în munți ca o vrabie”?

2. Că, iată, păcătoșii au întins arcu, au pregătit săgeți întru tolă [φάρετραν]¹³, ca să vâneze în noapte fără lună [τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ] pe cei dreπți [cu] inima!

3. Că pe care i-ai îndreptat, ei i-au dărdat. Dar cel Drept ce a făcut?

4. Domnul [este] în templul cel sfânt al Lui. Domnul în cer [are] tronul Lui. Ochii Lui întru cel sărman privesc [οἱ ὀφθαλμοὶ Αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν], genele Lui cercetează pe fiii oamenilor [τὰ βλέφαρα Αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων].

5. Domnul cercetează pe cel drept și pe cel neevlavios, iar pe cel care iubește nedreptatea, îl urăște sufletul Său.

6. Va ploua peste cei păcătoși lațuri, foc și pucioasă și suflare de vifor [este] partea potirului lor [καὶ πνεῦμα καταιγίδος¹⁴ ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν].

¹³ Tocul în care vânătorul își păstrează săgețile, cf. DEX 2009. Echivalentul latin este *pharetra*, iar cel englezesc este *quiver*.

¹⁴ În *Biblia de la 1688*: *duh de vivor* [vifor]. În *Biblia de la Blaj*, din 1795 și în ed. BOR 1914: *duh de vifor*. În ed. BOR 1988: *suf flare de vifor*. Iar *viforul* este un vânt puternic, însoțit de ninsoare, cf. DEX 2009.

În *BDAG Greek Lexicon*, καταιγίδος e tradus prin *a sudden blast of wind* [o bruscă/ o năprasnică suflare de vânt]. Tocmai de aceea traducătorii români l-au echivalat pe καταιγίδος cu *vifor*.

7. Că drept [este] Domnul și [El] a iubit dreptățile [δικαιοσύνας] [și] îndreptare a văzut fața Lui.

Psalmul 11

1. Întru sfârșit, pentru a opta, psalmul lui David.

2. Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-au împuținat adevărurile [ὀλιγόθησαν αἱ ἀλήθειαι] de la fiii oamenilor!

3. În deșert a vorbit fiecare către aproapele său, buze viclene în inimă [χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ] și în inimă au vorbit [καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν].

4. Domnul are să nimicească cu totul [ἐξολεθρεύσαι] toate buzele cele viclene și limba mare vorbitoare/ lăudăroasă [γλῶσσαν μεγαλορήμονα].

5. Cei care au spus: „[Cu] limba noastră ne vom mări¹⁵, buzele noastre din noi sunt, cine ne este nouă Domn?”.

6. „Din necazul săracilor și din suspinul sārmanilor, acum Mă voi ridica”, zice Domnul, „pune-Mă-voi în[tru] mântuire [θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ], îndrăzni-voi în[tru] el [παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ]”.

7. Spunerile¹⁶ Domnului [sunt] spuni curate [τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά], argint lămurit în foc [ἀργύριον πεπυρωμένον], încercat al pământului [δοκίμιον τῇ γῆ], curățit de șapte ori [κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως].

8. Tu, Doamne, ne vei păzi pe noi și ne vei feri pe noi de neamul acesta și întru veac!

9. Cei neevlavioși umblă împrejur. După înălțimea Ta ai înmulțit grija [în] fiii oamenilor.

¹⁵ Ne vom lăuda cu gura noastră.

¹⁶ Grăirile Lui.

Psalmul 12

1. Întru sfârșit, psalmul lui David.
2. Până când, Doamne, mă vei uita [până] întru sfârșit? Până când Îți vei întoarce fața Ta de la mine?
3. Până ce voi pune sfaturi [βουλάς] în sufletul meu, dureri [ὀδύνας] în inima mea ziua? Până când se va înălța vrăjmașul meu asupra mea?
4. Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu! Luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte!
5. Ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: „Întăritu-m-am către el [ἰσχυσα πρὸς αὐτόν]”. Cei care mă necăjesc se vor bucura dacă am să mă clatin.
6. Dar eu în[tru] mila Ta am nădăjduit. Bucura-se-va inima mea în[tru] mântuirea Ta. Cânta-voi Domnului, Celui care mi-a făcut mie bine, și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

Psalmul 13

1. Întru sfârșit, psalmul lui David. Zis-a cel nebun în inima lui: „Nu este Dumnezeu”. Stricatu-s-au și s-au făcut urâți în obiceiuri[le] [ἐν ἐπιτηδεύμασιν] [lor]. Nu este [om] făcând bunătate [οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα], nu este până la unul [οὐκ ἔστιν ἕως ενός].

2. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, [ca] să vadă dacă este cel care Îl înțelege sau cel care Îl caută pe Dumnezeu.

3. Toți s-au abătut [ἐξέκλιναν], împreună netrebnici s-au făcut [ἅμα ἠχρεώθησαν]. Nu este [om] făcând bunătate, nu este până la unul.¹⁷ Mormânt deschis [este] gâtul lor [τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν], [cu] limbile lor înșelau, venin de aspidе sub buzele lor. A căror gură [este] plină de blestem și de amărăciune. Picioarele lor [sunt] repezi să verse sânge. Pieire și suferință în

¹⁷ Începând de aici, cealaltă parte a versetului al 3-lea nu apare în *Biblia de la 1688*, în *Biblia de la Blaj din 1795*, în ed. BOR 1914, 1939, 1988, 2001. Ea nu apare nici în MGK, WTT, GNV, KJV, NAS, NJB, L45, dar apare în VUL (= sepulchrum patens est guttur eorum = linguis suis dolose agebant = venenum aspidum sub labiis eorum = quorum os maledictione et amaritudine plenum est = veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem = contritio et infelicitas in viis eorum = et viam pacis non cognoverunt non est timor Dei ante oculos eorum) și în BGT (τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει ὁξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν οὐκ ἔστιν φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν).

căile lor. Și calea păcii [ei] nu o cunosc [și] nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor.

4. [Oare] nu vor cunoaște toți cei care lucrează fărădelegea? Cei care mănâncă [pe] poporul Meu [cu] mâncare de pâine, [pe] Domnul nu L-au chemat.

5. Acolo s-au înfricoșat [cu] frică, [în] care nu era frică, că[ci] Dumnezeu [este] în neamul cel drept.

6. Sfatul săracului l-ați rușinat, [pentru] că Domnul este nădejdea lui.

7. Cine va da din Sion mântuire lui Israil? Când a întors [va întoarce] Domnul robia [τὴν αἰχμαλωσίαν] poporului Său, să se bucure Iacov și să se veselească Israil!

Psalmul 14

1. Psalmul lui David. Doamne, cine va pribegi [παροικήσει] în locașul Tău și cine se va sălășlui [κατασκηνώσει] în muntele cel sfânt al Tău?

2. [Cel care este] mergând fără prihană și lucrând dreptatea, grăind adevăr în inima lui.

3. Care nu a înșelat cu limba lui și nici [nu] a făcut rău aproapelui lui și ocară nu a primit de la cei de aproape ai lui.

4. A fost disprețuit înaintea Lui cel care face răul, iar pe cei care se tem de Domnul, [El] îi slăvește. Cel care se jură aproapelui său și nu se leapădă [de jurământ],

5. argintul lui nu l-a dat cu camătă [ἐπὶ τόκῳ] și nu a luat daruri împotriva celor nevinovați. Cel care face acestea nu se va clătina întru veac.

Psalmul 15

1. Scrierea pe stâlp [στηλογραφία] a lui David. Păzește-mă, Doamne, că spre Tine am nădăruit!

2. Zis-am Domnului: „Domnul meu ești Tu, că de cele bune ale mele nu ai nevoie”.

3. Celor Sfinți, celor [care sunt] în pământul Lui, [El] a minunat [ἐθαυμάστωσεν] toate voile Lui în ei.

4. Înmulțitu-s-au slăbiciunile lor, după care au alergat. Nu am să adun împreună sinagogle/ adunările lor din sângiuri [οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων], nici nu am să pomenesc numele lor prin buzele mele [οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου].

5. Domnul [este] partea moștenirii mele și a potirului meu. Tu ești Cel care îmi refaci mie moștenirea mea [Σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί].

6. Funii [σχοινία] au căzut peste mine în[tre] cei mai buni, căci și moștenirea mea îmi este mie cea mai bună [κρατίστη].

7. Îl voi binecuvânta pe Domnul, pe Cel care m-a înțeleptit pe mine. Iar [la aceasta], încă și până în [vremea] nopții, gândurile mele m-au învățat pe mine [ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου].

8. [Căci] vedeam mai înainte pe Domnul, înaintea mea pururea, că [El] este din cele de-a dreapta mea, [pentru] ca să nu mă clatin.

9. Pentru aceasta s-a veselit inima mea și s-a bucurat limba mea, dar încă și trupul meu se va sălășlui în[tru] nădejde.

10. Că nu vei părăsi sufletul meu într-un iad [ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς Ἅδην], nici [nu] vei da pe Cel Cuvios al Tău să vadă stricăciunea [οὐδὲ δώσεις τὸν Ὁσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν]¹⁸.

11. Cunoscute mi-ai făcut mie căile vieții. Umplea-mă-vei pe mine de veselie cu fața Ta. [Căci] desfătările [sunt până] într-un sfârșit [εἰς τέλος]¹⁹ în dreapta Ta.

¹⁸ Se referă la Hristos, al cărui trup *nu a cunoscut stricăciunea* în mormânt.

¹⁹ Cu sensul că *sunt pentru toți vecii*.

Psalmul 16

1. Rugăciunea lui David. Ascultă, Doamne, dreptatea mea! Ia aminte [la glasul] rugăciunii mele! Ascultă rugăciunea mea, [care] nu [este rostită] cu buze viclene [οὐκ ἐν χείλεσιν δολίοις]!

2. De la fața Ta judecata mea să iasă, ochii mei să vadă cele drepte!

3. Cercetat-ai inima mea, ai cercetat-o noaptea, lămuritu-m-ai în foc și nu s-a aflat în mine nedreptate.

4. Ca să nu vorbească gura mea lucrurile oamenilor, pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre/ grele [ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς]²⁰.

5. Îndreaptă pașii mei în cărările Tale, ca să nu se clatine pașii mei!

6. Eu am strigat, că m-ai auzit, Dumnezeu[le]. Pleacă urechea Ta mie și ascultă cuvintele mele!

7. Minunează milele Tale, Cel care îi mântuiești pe cei care nădăjduiesc în Tine, de cei care au stat împotriva dreptei Tale!

8. Păzește-mă ca pe pupila/ lumina ochiului [ὥς κόραν ὀφθαλμοῦ]! În umbra aripilor Tale mă vei acoperi [ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων Σου σκεπάσεις με]

9. de la fața neevlavioșilor, a celor care m-au necăjit pe mine. [Căci] vrăjmașii mei sufletul meu l-au prins.

10. Grăsimea lor au închis [τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν], gura lor a grăit mândrie.

²⁰ Am trăit ascetic.

11. Izgonindu-mă, acum m-au înconjurat, ochii lor au pus ca să [mă] abată la pământ [τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ].

12. Luatu-m-au ca un leu gata de vânat, ca un pui de leu care locuiește în ascunzișuri.

13. Ridică-Te, Doamne, vino înaintea lor și împiedică-i pe ei! Izbăvește sufletul meu de cel neevlavios, de sabia Ta de la vrăjmașii mâinii Tale [ῥομφαίαν Σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός Σου]!

14. Doamne, din puțini, de la pământ, împarte-i pe ei în viața lor [Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν]! Și de cele ascunse ale Tale s-a umplut pântecul lor. Săturatu-s-au fiii și au lăsat rămășițele pruncilor lor.

15. Dar eu în[tru] dreptate mă voi arăta feței Tale, sătura-mă-voi când am să văd slava Ta [χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν Σου].

Psalmul 17

1. Întru sfârșit, [un psalm] al slujitorului Domnului, al lui David, pe care [el] l-a spus Domnului. Cuvintele cântării acesteia [au fost spuse de David] în ziua [în] care a fost izbăvit el de Domnul din mâna tuturor vrăjmașilor lui și din mâna lui Saul [Σαουλ]

2. și a zis: Iubi-Te-voi, Doamne, tăria mea [ἡ ἰσχύς μου]!

3. Domnul [este] tăria mea [στερέωμά μου] și scăparea mea și izbăvitorul meu. Dumnezeuul meu [este] ajutorul meu și voi nădăjdui în El. [El este] apărătorul meu și cornul mântuirii mele [și] sprijinitorul meu.

4. Lăudând Îl voi chema pe Domnul și de vrăjmașii mei mă va mântui.

5. Cuprinsu-m-au chinurile morții [ὠδίνες θανάτου] și pâraiele fărădelegii m-au tulburat.

6. Chinurile Iadului [ὠδίνες ᾗδου] m-au înconjurat, venit-au înaintea mea cursele morții [παγίδες θανάτου].

7. Și când mă necăjeam, L-am chemat pe Domnul și către Dumnezeuul meu am strigat. Auzit-a glasul meu din templul cel sfânt al Lui și strigarea mea înaintea Lui va intra, [va intra] întru urechile Lui.

8. Și s-a clătinat și pământul a fost cutremurat și temeliile munților s-au tulburat și s-au clătinat, că[ci] Dumnezeu le-a urgisit pe ele.

9. Suiu-s-a fum în urgia Lui și foc de la fața Lui s-a aprins, cărbuni s-au aprins de la El.

10. Și a aplecat cerul și S-a coborât și întuneric [este] sub picioarele Lui [καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας Αὐτοῦ].

11. Și S-a suit peste Heruvimi și a zburat, a zburat peste aripile vânturilor.

12. Și a pus întunericul ascunzătoarea Lui [καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν Αὐτοῦ], împrejurul Lui [este] cortul Lui [κύκλω Αὐτοῦ ἢ σκηνὴ Αὐτοῦ], apă întunecată în norii văzduhurilor [σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων].

13. De la strălucirea de dinaintea Lui norii au trecut [și a căzut] grindină și cărbuni de foc.

14. Și Domnul a tunat din cer și Cel Preaînalt Și-a dat glasul Lui.

15. Și a trimis săgeți și i-a risipit pe ei și fulgerele [le-]a înmulțit și i-a tulburat pe ei.

16. Și s-au văzut izvoarele apelor și s-au descoperit temelile lumii, de la certarea Ta, Doamne, de la suflarea Duhului urgiei Tale [ἀπὸ ἐμπνεύσεως Πνεύματος ὀργῆς Σου].

17. Trimis-a din înălțime și m-a luat, luat-m-a din ape multe.

18. Izbăvește-mă de vrăjmașii mei cei puternici și de cei care mă urăsc pe mine, că s-au întărit mai mult decât mine!

19. Venit-au înaintea mea în ziua răutății mele [ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου] și Domnul a fost sprijinirea mea,

20. și m-a scos într-o lărgime. [Și El] mă va izbăvi, că m-a voit. Mă va izbăvi de vrăjmașii mei cei puternici și de cei care mă urăsc pe mine.

21. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea și după curăția mâinilor mele îmi va răsplăti mie.

22. Că[ci] am păzit căile Domnului și nu am fost neevlavios [față] de Dumnezeu meu.

23. Că[ci] toate judecățile Lui [sunt] înaintea mea și dreptățile Lui nu s-au depărtat de la mine.

24. Și voi fi fără prihană cu El și mă voi păzi de fărădelegea mea.

25. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui.

26. Cu cel cuvios, cuvios vei fi și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi,

27. și cu cel ales, ales vei fi, și cu cel îndărătnic/ stricat/ potrivnic Te vei răstălmăci [καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις].

28. Că Tu popor smerit vei mântui și ochii mândrilor îi vei smeri.

29. Că tu vei lumina luminătorul meu, Doamne, Dumnezeu meu, [Tu] vei lumina întunericul meu,

30. că în[tru] Tine mă voi izbăvi de ispită [ἀπὸ πειραστίου]. Și în Dumnezeu meu voi sări zidul.

31. Dumnezeu meu [are] fără prihană calea Lui. Cuvintele Domnului [sunt] în foc lămurite. Apărător este tuturor celor care nădăjduiesc în El.

32. Că[ci] cine [este] Dumnezeu afară de Domnul? Și cine [este] Dumnezeu afară de Dumnezeu nostru?

33. Dumnezeu [este] Cel care mă încinge [cu] putere și a pus fără prihană calea mea,

34. Cel care întărește picioarele mele ca ale cerbului și peste cele înalte mă pune,

35. învățând mâinile mele într-un război, și ai pus arc de aramă [în] brațele mele,

36. și mi-ai dat mie scutul mântuirii mele și dreapta Ta m-a sprijinit, și certarea Ta m-a îndreptat [până] într-un sfârșit și certarea Ta aceasta mă va învăța.

37. Lărgit-ai pașii mei sub mine și n-au slăbit urmele mele,

38. căuta-voi pe vrăjmașii mei și îi voi prinde pe ei și nu mă voi întoarce până [nu] au să se sfârșească.

39. Îi voi necăji pe ei și nu au să poată să stea, cădea-vor sub picioarele mele.

40. Și m-ai încins [cu] putere într-un război [și] i-ai legat sub mine pe toți cei care se ridică împotriva mea,

41. și pe vrăjmașii mei mi i-ai dat mie [în] spate[le meu] și pe cei care mă urăsc pe mine i-ai nimicit cu totul.

42. Au strigat către Domnul și nu era Cel care mântuiește și [El] nu i-a ascultat pe ei.

43. Și îi voi micșora pe ei ca țărâna de la fața vântului, ca tina ulițelor îi voi spulbera pe ei.

44. [Căci] mă vei izbăvi de dușmăniile poporului [și] mă vei pune într-un capul neamurilor. [Și] poporul, pe care nu l-am cunoscut, mi-a slujit mie,

45. într-un auzirea urechii mi-a ascultat mie, [dar] fiii străini mi-au mințit mie.

46. Fiii străini au îmbătrânit și au șchiopătat din cărările lor.

47. [Dar] Domnul trăiește și binecuvântat [este] Dumnezeuul meu, și să Se înalțe Dumnezeuul mântuirii mele!

48. Dumnezeu [este] Cel care îmi dă răzbunare mie și Cel care a supus popoarele sub mine,

49. [El este] izbăvitorul meu de vrăjmașii mei cei mânioși. [Căci,] de la cei care se ridică împotriva mea, mă vei înălța [și], de la omul nedrept, mă vei izbăvi.

50. Pentru aceea, mărturisi-mă-voi Ție în-[tru] neamuri, Doamne, și numelui Tău îi voi cânta,

51. mărind mântuirile împăratului Său și făcând milă unsului Său, lui David și seminției lui până [în] veac.

Psalmul 18

1. Întru sfârșit, psalmul lui David.
2. Cerurile spun slava lui Dumnezeu și face-rea mâinilor Lui o vestește tăria.
3. Ziua zilei rostește cuvânt și noaptea nopții vestește cunoaștere.
4. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, cărora să nu li se audă glasurile lor.
5. Întru tot pământul a ieșit glasul lor și întru marginile lumii cuvintele lor. În soare Și-a pus cortul Lui [ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκηνῶμα Αὐτοῦ].
6. Și El [este] ca un mire ieșind din camera sa. Bucura-se-va ca un uriaș, [pus] să alerge calea lui.
7. De la marginea cerului este ieșirea Lui și sfârșitul Lui [este] până la marginea cerului și nu este care se va ascunde de căldura Lui.
8. Legea Domnului [este] fără prihană, întorcând sufletele, mărturia Domnului [este] credincioasă, înțeleptind pruncii,
9. dreptățile Domnului [sunt] drepte, veselind inima, porunca Domnului [este] clară [τη-λαυγής], luminând ochii,
10. frica Domnului [este] curată, rămânând întru veacul veacului, judecățile Domnului [sunt] adevărate [și] împreună îndreptate [δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό].
11. Dorite [sunt] mai mult decât aurul și [decât] piatra cea de mult preț și mai dulci decât mierea și fagurele de miere.
12. Căci și robul Tău le păzește pe acestea. [Și] când le-a păzit pe acestea [ἐν τῷ φυλάσσειν

αὐτὰ], [a avut parte] de răsplătire multă [ἀνταπόδοσις πολλή].

13. Fărădelegile cine le va înțelege? De cele ascunse ale mele curățește-mă

14. și de cele străine cruță pe robul Tău! Dacă nu au să mă stăpânească, atunci fără prihană voi fi și mă voi curăți de păcat mare.

15. Și vor fi întru bună-plăcere spusele gurii mele și cercetarea inimii mele înaintea Ta pururea, Doamne, ajutorule al meu și izbăvitorule al meu!

Psalmul 19

1. Întru sfârșit, psalmul lui David.
2. Să te audă Domnul în ziua necazului [și] să te apere numele Dumnezeului lui Iacov.
3. Să-ți trimită ție ajutor din [locașul Lui] cel sfânt și din Sion să te sprijinească pe tine.
4. Să pomenească toată jertfa ta și arderea de tot a ta să o îngrașe! [Pauză psalmică].
5. Să-ți dea ție după inima ta și tot sfatul tău să-l împlinească.
6. Bucura-ne-vom în mântuirea ta și în numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Să împlinească Domnul toate cererile tale.
7. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe unsul Său. Îl va asculta pe el din cerul cel sfânt al Lui [și] în puterile [lui va avea] mântuirea dreptei Sale [ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς Αὐτοῦ].
8. Aceștia în care²¹ și aceștia pe cai, dar noi în numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.
9. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, dar noi ne-am ridicat și ne-am îndreptat.
10. Doamne, mântuiește pe împăratul Tău și ne auzi pe noi în care zi avem să Te chemăm pe Tine!

²¹ Care de război.

Psalmul 20

1. Întru sfârșit, psalmul lui David.
2. Doamne, în[tru] puterea Ta se va veseli împăratul și în[tru] mântuirea Ta se va bucura foarte.
3. [După] pofta sufletului lui i-ai dat lui și [după] voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el. [Pauză psalmică].
4. Că lui i-ai ieșit înainte în binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.
5. Viață a cerut [de la] Tine și i-ai dat lui lungime de zile întru veacul veacului.
6. Mare [este] slava lui în[tru] mântuirea Ta, slavă și mare-cuviință vei pune peste el.
7. Că îi vei da lui binecuvântare întru veacul veacului, îl vei veseli pe el în[tru] bucurie cu fața Ta.
8. Că împăratul nădăjduiește în Domnul și în mila Celui Preaînalt nu are să se clatine.
9. Să afle mâna Ta pe toți vrăjmașii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei care Te urăsc pe Tine.
10. [Căci] îi vei pune pe ei ca un cuptor de foc întru vremea feței Tale [εἰς καὶρὸν τοῦ προσώπου Σου].
- Domnul în[tru] urgia Lui îi va tulbura pe ei și îi va mânca pe ei focul [καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ]²².
11. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde și sămânța lor dintre fiii oamenilor.

²² Se referă la Iad, la focul Iadului.

12. Că au aplecat întru Tine rele [ὅτι ἔκλιναν εἰς Σὲ κακά], au cugetat sfat [cu] care nu au să poată să stea [διελογίσαντο βουλήν ἣν οὐ μὴ δύ-
νωνται στῆσαι].

13. Că îi vei pune pe ei la spate [ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον], în[tre] cei rămași ai Tăi vei pregăti fața lor [ἐν τοῖς περιλοίποις Σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν].

14. Înalță-Te, Doamne, în[tru] puterea Ta! Cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Psalmul 21

1. Întru sfârșit, pentru ajutorul cel de dimineață [ὕπὲρ τῆς ἀντιλήμψεως τῆς ἑωθινῆς], psalmul lui David.

2. Dumnezeu[le], Dumnezeul[e al] meu, ia aminte mie! Pentru ce m-ai părăsit? Departe [sunt] de mântuirea mea cuvintele fărădelegilor mele.

3. Dumnezeu[le al] meu, striga-voi ziua și nu vei asculta, și noaptea și nu [vei fi] întru nebunia mea [καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί],

4. ci Tu în[tru] cele sfinte locuiești, [fiind] lauda lui Israil.

5. [Că] în Tine au nădăjduit părinții noștri. Au nădăjduit [în Tine] și i-ai izbăvit pe ei.

6. Către Tine au strigat și i-ai mântuit [pe ei]. În[tru] Tine au nădăjduit și nu s-au rușinat.

7. Iar eu sunt vierme și nu om [ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος], ocară omului și disprețul poporului [ὄνειδος ἀνθρώπου καὶ ἐξουδένημα λαοῦ].

8. Toți cei care mă văd m-au batjocorit, au vorbit în buze[le lor], au clătinat capul [lor și au zis:]

9. „Nădăjduit-a în Domnul, izbăvească-l pe el, mântuiască-l pe el, că îl voiește pe el!”²³.

10. Că Tu ești Cel care m-ai scos din pânzece [ὅτι Σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστροῦ], [Tu ești] nădejdea mea de la sânii maicii mele.

²³ Ce au făcut și au spus arhieriei, cărturarii, bătrânii și fariseii lui Israil la Mt. 27, 41-43.

11. Spre Tine m-am aruncat din uter²⁴ [ἐπὶ Σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας], din pântecetele maicii mele Dumnezeuul meu ești Tu [ἐκ κοιλίας μητρός μου Θεός μου εἶ Σὺ].

12. Să nu Te depărtezi de la mine, că necazul [este] aproape, că nu este cel care să mă ajute [pe mine].

13. Încercuitu-m-au viței mulți, tauri grași m-au înconjurat.

14. Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu care răpește și răcnește.

15. Ca apa m-am vărsat și s-au risipit toate oasele mele. Făcutu-s-a inima mea ca ceara, topindu-se în mijlocul pântecelui meu.

16. Uscatu-s-a tăria mea ca oala de lut și limba mea s-a lipit [de] gâtul meu și întru țărâna morții m-ai coborât [pe mine].

17. Că m-au încercuit câini mulți, sinagoga/adunarea celor care fac răul m-a înconjurat [συνάγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με]. Săpat-au²⁵ mâinile mele și picioarele [ὥρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας].

18. Numărat-au toate oasele mele, iar ei au văzut și m-au privit²⁶.

19. Împărțit-au lor veșmintele mele și pe[ntru] îmbrăcăminte mea au aruncat sortul²⁷.

20. Iar Tu, Doamne, să nu depărtezi ajutorul meu [de la mine], [ci] ia aminte întru ajutorul meu!

²⁴ *Biblia de la 1688* a vorbit despre *zgău*. Care înseamnă *pântece, uter, matrice, mitră*, cf. DEX 2009.

²⁵ Au străpuns cu cuie, pe Cruce, mâinile și picioarele Domnului.

²⁶ Au fost de față la răstignirea Mea.

²⁷ Profetie împlinită în Mt. 27, 35.

21. Izbăvește de sabie sufletul meu și din mâna câinelui pe cel unul-născut al meu!

22. Mântuiește-mă din gura leului și [mântuiește] smerenia mea din coarnele celor cu un singur corn [ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων]!

23. Povesti-voi numele Tău fraților mei [și] în mijlocul adunării Te voi lăuda.

24. Cei care vă temeți de Domnul, lăudați-L pe El! Toată sămânța lui Iacov, să-L slăvească pe El! Să se teamă de El toată sămânța lui Israil!

25. Că nu a disprețuit și nici [nu] a fost mânios [cu] rugăciunea săracului și nici [nu] a întors fața Lui de la mine și când [a fost] să strig către El, [atunci] m-a ascultat.

26. De la Tine [este] lauda mea în adunare mare [și] făgăduințele mele le voi împlini înaintea celor care se tem de El.

27. Mânca-vor săracii și se vor sătura și vor lăuda pe Domnul, [iar] cei care Îl caută pe El, trăi-vor inimile lor într-un veac veacului.

28. Pomeni-vor și se vor întoarce către Domnul toate marginile pământului și se vor închina înaintea Ta toate semințiile neamurilor.

29. Că a Domnului [este] Împărăția și El stăpânește [δεσπόζει] neamurile.

30. Mâncat-au și s-au închinat toți grașii pământului, [căci] înaintea Lui vor cădea toți cei care se coboară într-un pământ. Și sufletul meu trăiește Lui

31. și sămânța mea va sluji Lui. [Și] se va vesti Domnului neamul care vine

32. și vor vesti dreptatea Lui poporului care se va naște, că[ci pe acesta] l-a făcut Domnul.

Psalmul 22

1. Psalmul lui David. Domnul mă păstorește [ποιμαίνει με] și nimic [nu-]mi va lipsi.

2. Întru locul ierbii, acolo m-a sălășluit, la apa odihnei [ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως] m-a hrănit.

3. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe căile dreptății pentru numele Lui.

4. Căci, și dacă am să merg în mijlocul umbrei morții [ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου], nu mă voi teme de rele, că Tu cu mine ești. Toiagul Tău [ἡ ῥάβδος Σου] și bățul Tău [ἡ βακτηρία Σου]²⁸, acestea m-au mângâiat.

5. Pregătit-ai masă înaintea mea dimpotriva celor ce mă necăjesc, uns-ai în ulei capul meu și potirul Tău [este] îmbătându-mă ca cel mai bun [καὶ τὸ ποτήριόν Σου μεθύσκον ὡς κράτιστον].

6. Și mila Ta mă va urmări îndeaproape [καὶ τὸ ἔλεός Σου καταδιώξεταιί με], [în] toate zilele vieții mele, și [aceasta, pentru] a locui eu în casa Domnului întru lungime de zile.

²⁸ *Biblia de la 1688* vorbește despre *varga Ta*. Dar *vargă*, potrivit *Dicționarului de sinonime*, ed. 2002, înseamnă *nuia, băț, joardă, beldie*.

Psalmul 23

1. Psalmul lui David, al unuia [dintre] sabaturi. Al Domnului [este] pământul și deplîntatea [τὸ πλήρωμα] lui, lumea și toți cei care locuiesc în ea.

2. Acesta²⁹ pe mări l-a întemeiat pe el³⁰ și pe râuri l-a pregătit pe el.

3. Cine se va sui întru muntele Domnului și cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

4. Cel nevinovat [cu] mâinile și curat [cu] inima, care nu a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său.

5. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

6. Acesta [este] neamul celor care Îl caută pe El, al celor care caută fața Dumnezeului lui Iacov. [Pauză psalmică].

7. Ridicați, stăpânitori[lor], porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei [ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης]!

8. Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul Cel tare și puternic, Domnul Cel puternic în război.

9. Ridicați, stăpânitori[lor], porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei!

10. Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul Puterilor [Κύριος τῶν Δυνάμεων], Acesta este Împăratul slavei.

²⁹ Se referă la *Domnul*.

³⁰ Se referă la *pământ*.

Psalmul 24

1. Psalmul lui David. Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu,

2. în Tine am nădăjduit. Să nu fiu rușinat, nici să râdă de mine vrăjmașii mei!

3. Căci și toți cei care Te îndură pe Tine nu au să se rușineze, [ci] să se rușineze toți cei care fac fărădelegi în zadar!

4. Căile Tale, Doamne, arată-mi mie și cărările Tale mă învață!

5. Povățuiește-mă în adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pe Tine Te-am îndurat toată ziua!

6. Adu-Ți aminte de îndurările Tale, Doamne, și de milele Tale [τὰ ἐλέη Σου], că din veac sunt!

7. Păcatele tinereții mele [ἀμαρτίας νεότητός μου] și ale neștiinței mele să nu le pomenesti [καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς], [ci] după mila Ta pome-nește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne!

8. Bun și drept [este] Domnul, pentru aceasta va pune lege celor care păcătuiesc în cale.

9. [El] va povățui pe cei blânzi în judecată, va învăța pe cei blânzi căile Lui.

10. Toate căile Domnului [sunt] milă și adevăr celor care caută făgăduința Lui și mărturiile Lui.

11. Pentru numele Tău, Doamne, și vei ispăși păcatului meu [καὶ ἰλάση τῇ ἀμαρτίᾳ μου], căci mult este.

12. Cine este omul cel care se teme de Domnul? Va pune lege lui în calea pe care a ales-o.

13. Sufletul lui în bunătăți va petrece și sămânța lui va moșteni pământul.

14. [Căci] Domnul [este] întărirea celor care se tem de El și numele Domnului [este] al celor care se tem de El și făgăduința Lui are să o arate lor.

15. Ochii mei [sunt] pururea către Domnul, că El va scoate din cursă picioarele mele.

16. Privește către mine și mă miluiește, că unul-născut [μovoγενής] și sărac sunt eu!

17. Necazurile inimii mele s-au mărit. Din nevoile mele scoate-mă!

18. Vezi smerenia mea și osteneala mea și[-mi] iartă toate păcatele mele!

19. Vezi pe vrăjmașii mei că s-au înmulțit și [cu] ură nedreaptă m-au urât!

20. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, [ca] să nu mă rușinez că am nădăjduit în[tru] Tine!

21. Cei fără de răutate și cei Drepti se lipeau mie, că Te-am îndurat pe Tine, Doamne.

22. Răscumpără, Dumnezeu[e], pe Israil din toate necazurile Lui!

Psalmul 25

1. [Psalmul] lui David. Judecă-mă, Doamne, că eu în[tru] nerăutatea mea am umblat și, în Domnul nădăjduind, nu am să slăbesc!

2. Cercetează-mă, Doamne, și mă încearcă! Aprinde rinichii mei și inima mea!

3. Că mila Ta este înaintea ochilor mei și bine am plăcut în[tru] adevărul Tău.

4. Nu am șezut cu sinedrionul deșertăciunii și cu cei fărădelege nu am să intru.

5. Urât-am adunarea celor care sunt răi și cu cei neevlavioși nu voi șede.

6. Spăla-voi în[tru] cei nevinovați mâinile mele și voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne,

7. [ca] să aud glasul laudei [Tale] și să povestesc toate minunile Tale.

8. Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale și locul cortului slavei Tale.

9. Să nu pierzi cu cei neevlavioși sufletul meu și cu oamenii sânghiurilor viața mea,

10. în mâinile căroră [sunt] fărădelegi [și] dreapta lor s-a umplut de daruri,

11. iar eu în nerăutatea mea am umblat. Răscumpără-mă și mă miluiește,

12. căci piciorul meu a stat în[tru] dreptate! În[tru] adunări Te voi binecuvâнта, Doamne.

Psalmul 26

1. [Psalmul] lui David, [scris] înainte să fie uns [împărat]. Domnul [este] lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme? Domnul [este] apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

2. Când se apropie [se vor apropia] de mine cei care îmi fac rău, [ca] să mănânce trupul meu, cei care mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut.

3. Dacă are să se rânduiască împotriva mea tabără, nu se va teme inima mea. Dacă are să se ridice împotriva mea război, în aceasta eu nădăjduiesc.

4. [Căci] una am cerut de la Domnul [și] pe aceasta o voi căuta: a locui eu în casa Domnului [în] toate zilele vieții mele, a vedea eu plăcerea Domnului [τὴν τερπνότητα τοῦ Κυρίου] și a cerceta templul Lui.

5. Că [El] m-a ascuns pe mine în cort, în ziua celor rele ale mele, [și] m-a acoperit în ascunsul cortului Său. În piatră m-a înălțat,

6. și acum, iată, a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei! Înconjurat-am și am jertfit în cortul Lui jertfă de strigăt [θυσίαν ἀλαλαγμοῦ]. Voi cânta și voi lăuda Domnului [ᾄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ].

7. Ascultă, Doamne, glasul meu, pe care l-am strigat! Miluiește-mă și mă ascultă!

8. Ție a zis inima mea: „[El] a căutat fața mea”. Fața Ta, Doamne, voi căuta.

9. Să nu-Ți întorci fața Ta de la mine [și] să nu Te abați în urgie de la robul Tău. Ajutorul meu

fii! Să nu mă blestemi pe mine [μὴ ἀποσκορακίσῃς με] și [nici] să nu mă părăsești pe mine, Dumnezeul[e], Mântuitorul meu.

10. Că tatăl meu și maica mea m-au părăsit, dar Domnul m-a primit.

11. Pune lege mie, Doamne, [în] calea Ta, și povățuiește-mă în cărare dreaptă, din cauza vrăjmașilor mei!

12. Să nu mă dai întru sufletele celor care mă necăjesc pe mine, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepti și nedreptatea a mințit sieși.

13. Cred [că am] să văd bunătățile Domnului în pământul celor vii.

14. Îndură-L pe Domnul, îmbărbătează-te și întărește-ți inima ta și îndură-L pe Domnul!

Psalmul 27

1. [Psalmul] lui David. Către Tine, Doamne, am strigat. Dumnezeuul meu, să nu treci în tăcere de mine [μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ]. Ca nu cumva să treci în tăcere de mine [μήποτε παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ] și [așa] mă voi asemena celor care se coboară întru groapă [καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον].

2. Ascultă glasul rugăciunii mele când mă rog către Tine, când îmi ridic mâinile mele către templul cel sfânt al Tău!

3. Să nu tragi împreună cu cei păcătoși sufletul meu și cu cei care lucrează nedreptatea să nu mă pierzi, [adică cu] cei care spun *pace* cu cei de aproape ai lor, dar cele rele [sunt] în inimile lor.

4. Dă-le lor după faptele lor și după răutatea obiceiurilor lor! După faptele mâinilor lor, dă-le lor! Răsplătește acelora răsplata lor!

5. Că nu au înțeles întru lucrurile Domnului și întru lucrurile mâinilor lor îi vei dărâma pe ei și nu îi vei zidi pe ei.

6. Binecuvântat [este] Domnul, că a ascultat glasul rugăciunii mele.

7. Domnul [este] ajutorul meu și apărătorul meu [și] întru El a nădăjduit inima mea și m-a ajutat și a reînviat³¹ trupul meu [καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου] și de voia mea mă voi mărturisi Lui [καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι Αὐτῷ].

8. Domnul [este] tăria poporului Său [Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ] și este apără-

³¹ L-a înduhovnicit, l-a îndumnezeit, l-a umplut de slava Lui cea veșnică și necreată.

torul mântuirilor unsului Său [καὶ ὑπερασπιστῆς
τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ Αὐτοῦ ἐστίν].

9. Mântuiește poporul Tău și binecuvintează
moștenirea Ta! Și păstorește-i pe ei și înalță-i pe
ei până în veac!

Psalmul 28

1. Psalmul lui David [la] ieșirea cortului [ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐξοδίου σκηνῆς]. Aduceți Domnului, fiii lui Dumnezeu! Aduceți Domnului fii de berbeci! Aduceți Domnului slavă și cinste!

2. Aduceți Domnului slavă numelui Său! Închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui!

3. Glasul Domnului [este] peste ape [φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων]. Dumnezeuul slavei a tu-
nat [ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν]. Domnul [este]
peste ape multe [Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν].

4. Glasul Domnului [este] în[tru] tărie.
Glasul Domnului [este] în[tru] mare-cuviință [ἐν
μεγαλοπρεπείᾳ].

5. Glasul Domnului zdrobind cedrii și va
zdrobi Domnul cedrii Libanosului [Λιβάνος]/
Libanului.

6. Și îi va micșora pe ei ca pe vițelul
Libanosului [καὶ λεπυνεῖ αὐτὰς ὥς τὸν μόσχον
τὸν Λίβανον] și pe cel iubit ca pe fiul celor cu un
singur corn [καὶ ὁ ἡγαπημένος ὥς υἱὸς μονο-
κερώτων].

7. Glasul Domnului tăind flacăra focului
[φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός].

8. Glasul Domnului clătinând pustia [φωνὴ
Κυρίου συσσείοντος ἔρημον] și va clătina Domnul
pustia Cadisului [καὶ συσσεῖσει Κύριος τὴν ἔρη-
μον Καδης].

9. Glasul Domnului întărind cerbii [φωνὴ
Κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους] și va descoperi
dumbrăvile [καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς] și în tem-
plul Lui [este] tot [cel] care zice *slavă*.

10. Domnul va locui potopul [Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ] și șade Domnul Împărat întru veac.

11. Domnul tărie poporului Său va da. Domnul va binecuvânta pe poporul Său în pace.

Psalmul 29

1. Întru sfârșit, psalmul cântării sfințirii casei lui David [εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ὥδῃς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τῷ Δαυιδ].

2. Înălța-Te-voi, Doamne, că m-ai luat și nu s-au veselit vrăjmașii mei de mine.

3. Doamne, Dumnezeuul meu, strigat-am către Tine și m-ai vindecat.

4. Doamne, scos-ai din Iad sufletul meu, mântuitu-m-ai dintre cei care se coboară întru groapă.

5. Cântați Domnului cei Cuvioși ai Lui și mărturisiți-vă [cu] pomenire sfințeniei Lui!

6. Că urgia [este] în[tru] mânia Lui [ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ Αὐτοῦ] și viața [este] în[tru] voia Lui [καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι Αὐτοῦ]. [Căci] seara se va sălășlui plânsul și întru dimineată bucuria.

7. Iar eu am zis în[tru] bunăstarea mea: „Nu am să mă clatin întru veac”.

8. Doamne, în[tru] voia Ta ai dat frumuseții mele putere. Dar ai întors fața Ta și am fost tulburat.

9. Către Tine, Doamne, voi striga și către Dumnezeuul meu mă voi ruga.

10. Ce folos [este] în sângele meu, când [este] să mă cobor întru stricăciune? [Căci] nu se va mărturisi Ție țărâna. Sau [oare] va vesti [ea] adevărul Tău?

11. A auzit Domnul și m-a miluit. Domnul S-a făcut ajutorul meu.

12. Întors-ai mie jalea mea întru dans [ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χορὸν ἐμοί], rupt-ai sacul meu și m-ai încins [cu] veselie,

13. ca să-Ți cânte Ție slava mea și să nu Te străpungi [καὶ οὐ μὴ καταβῶ]. Doamne, Dumnezeuul meu, întru veac mă voi mărturisi Ție.

Psalmul 30

1. Întru sfârșit, psalmul lui David, al extazului [εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ ἐκστάσεως].

2. În[tru] Tine, Doamne, am nădăjduit, [ca] să nu mă rușinez întru veac. În[tru] dreptatea Ta, izbăvește-mă și mă scoate!

3. Pleacă spre mine urechea Ta! Grăbește să mă scoți! Fii mie întru Dumnezeu apărător [Θεὸν ὑπερασπιστήν] și întru casă de scăpare [οἶκον καταφυγῆς], [pentru ca] să mă mântuiesc!

4. Că tăria mea și scăparea mea ești Tu și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni.

5. Mă vei scoate din cursa aceasta, pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu ești apărătorul meu.

6. Întru mâinile Tale îmi voi pune duhul meu. Răscumpăratu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului,

7. urât-ai pe cei care păzesc deșertăciuni în zadar, iar eu în Domnul am nădăjduit.

8. Mă voi bucura și mă voi veseli în[tru] mila Ta, că ai privit la smerenia mea [și] ai mântuit din nevoi sufletul meu

9. și nu m-ai închis întru mâinile vrăjmașului, [ci] ai pus în [loc] larg picioarele mele.

10. Miluiește-mă, Doamne, că mă necăjesc! Tulburatu-s-a în[tru] mânie ochiul meu, sufletul meu și pântecul meu,

11. că s-a sfârșit în[tru] durere viața mea și anii mei în[tru] suspine, a slăbit în[tru] sărăcie tăria mea și oasele mele s-au tulburat.

12. La toți vrăjmașii mei m-am făcut ocară și vecinilor mei foarte și frică cunoscuților mei. Cei care mă văd [mă vedeau] afară au fugit de mine.

13. Am fost uitat ca un mort de inima [lor],
m-am făcut ca un vas stricat,

14. că am auzit ocara multora [din cei care]
pribegesc împrejur, când se adună ei împreună
asupra mea [și ca] să ia sufletul meu s-au sfătuit.

15. Iar eu în Tine am nădăjduit, Doamne. Zis-
am: „Tu ești Dumnezeuul meu”.

16. În mâinile Tale [sunt] vremurile mele [oi
καιροί μου]. Izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor
mei și de cei care mă vânează pe mine!

17. Arată fața Ta peste robul Tău! Mân-
tuiește-mă în[tru] mila Ta!

18. Doamne, să nu mă rușinezi că Te-am
chemat, [ci] să se rușineze cei neevlavioși și să se
coboare întru Iad.

19. Mute să fie buzele cele viclene, care
vorbesc împotriva celui Drept fărădelege, în mân-
drie și [în] batjocură!

20. Cât [este] de mare mulțimea bunătății
Tale, Doamne, pe care ai ascuns-o celor care se
tem de Tine, [pe care] ai făcut-o celor care nădăj-
duiesc în[tru] Tine, înaintea fiilor oamenilor!

21. Îi vei acoperi pe ei în[tru] ascunsul feței
Tale [κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προ-
σώπου Σου] de tulburarea oamenilor. Îi vei aco-
peri pe ei în cort de cearta limbilor [σκεπάσεις
αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν].

22. Binecuvântat [este] Domnul, că a minu-
nat mila Lui în cetatea îngrădirii [ἐθαυμάστωσεν
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς].

23. Iar eu am zis în[tru] extazul meu [ἐγὼ δὲ
εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου]: „Așadar, lepădat [sunt]
de la fața ochilor Tăi [ἀπέρριμμαι ἄρα ἀπὸ προ-
σώπου τῶν ὀφθαλμῶν Σου]”. Pentru aceasta ai
ascultat glasul rugăciunii mele când să strig [am

strigat] eu către Tine [ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς Σέ].

24. Iubiți pe Domnul toți Cuvioșii Lui! Că adevăruri caută Domnul [ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος] și îi răsplătește cu prisosință pe cei care fac mândrie [καὶ ἀνταποδίδωσιν τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν].

25. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei care nădăjduiți în Domnul!

Psalmul 31

1. Înțelegerea lui David. Fericiți [sunt] căroră li s-au iertat fărădelegile și căroră li s-au acoperit păcatele.

2. Fericit [este] bărbatul căruia nu are să-i socotească Domnul păcatul, nici [nu] este vicleșug în gura lui.

3. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele de la strigarea mea de toată ziua.

4. Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta [și] m-am întors într-o suferință în înfigerea ghimpelui [ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκωνθον] [Tău]. [Pauză psalmică].

5. Păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o.

Zis-am: „Mărturisi-voi Domnului, împotriva mea, fărădelegea mea”. Și Tu ai iertat neevlavia păcatului meu [τὴν ἀσέβειαν τῆς ἀμαρτίας μου]. [Pauză psalmică].

6. Pentru aceea se va ruga către Tine tot cuviosul în vremea potrivită, dar în potopul de ape multe de el nu se vor apropia.

7. Tu³² ești scăparea mea din necazul care mă cuprinde, bucuria mea. Izbăvește-mă de cei care m-au înconjurat! [Pauză psalmică].

8. „Înțelepți-te-voi și te voi povățui pe tine în calea aceasta [în] care vei merge, întări-voi asupra ta ochii Mei.

9. Nu fiți ca un cal și [ca] un catâr [ἡμίονος], [la] care nu este înțelegere! În zăbală și [în] frâu

³² Cu adresă la Dumnezeu.

fâlcile lor [am] să strâng, ca să nu se apropie de tine”.

10. Multe [sunt] bătăile păcătosului. Dar pe cel care nădăjduiește în Domnul mila îl va înconjura.

11. Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, Drepti[lor], și vă lăudați toți cei drepti [cu] inima!

Psalmul 32

1. [Psalmul] lui David. Bucurați-vă Dreptilor în Domnul! Celor Drepti li se cuvine laudă.

2. Mărturisiți-vă Domnului în liră, în psaltirion cu zece coarde cântați-I Lui!

3. Cântați-I Lui cântare nouă [ᾠσμα καινόν]! Cântați-I bine, în strigare [ἐν ἀλαλαγμῶ]!

4. Că drept [este] cuvântul Domnului și toate lucrurile Lui [sunt] în credință.

5. [Căci El] iubește milostenia și judecata, [iar] de mila Domnului [este] plin pământul [τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ].

6. [Cu] Cuvântul Domnului cerurile s-au întărit și [cu] Duhul gurii Lui toată puterea lor.

7. Adunând ca burduful apele mării [συνάγων ὡς ἄσκον ὕδατα θαλάσσης], punând în vistierii abisurile [τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους].

8. Să se teamă de Domnul tot pământul și de El să se cutremure toți cei care locuiesc lumea [τὴν οἰκουμένην]!

9. Că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit.

10. Domnul risipește [διασκεδάζει] sfaturile neamurilor și leapădă [ἀθετεῖ] gândurile popoarelor și leapădă [ἀθετεῖ] sfaturile stăpânitorilor.

11. Dar sfatul Domnului rămâne într-un veac, [iar] gândurile inimii Lui [λογισμοὶ τῆς καρδίας Αὐτοῦ] într-un neam și [în] neam.

12. Fericit este neamul căruia Domnul [îi este] Dumnezeuul lui [și] poporul pe care l-a ales într-un moștenirea Lui.

13. Domnul a privit din cer [și] a văzut pe toți fiii oamenilor.

14. [De acolo,] din locașul Lui cel gata, [El] a privit peste toți cei care locuiesc pământul,

15. Cel care a zidit inimile lor deosebite [κατὰ μόνας]³³ [și] Cel care îi înțelege³⁴ întru toate lucrurile lor.

16. Nu se mântuiește împăratul pentru multa [lui] putere [διὰ πολλὴν δύνανμιν]³⁵ și uriașul nu se va mântui în mulțimea tăriei lui.

17. Mincinos [este] calul întru mântuire³⁶ și, în mulțimea puterii lui, [omul] nu se va mântui.

18. [Dar] iată: ochii Domnului [sunt] peste cei care se tem de El, [peste] cei care nădăjduiesc în mila Lui,

19. [ca] să izbăvească din moarte sufletele lor și să-i ajute pe ei în foamete!

20. [Iar] sufletul nostru Îi îndură Domnului [ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ], că [El] este ajutorul și apărătorul nostru.

21. Că în El se va veseli inima noastră și în numele cel sfânt al Lui am nădăjduit.

22. Fie, Doamne, mila Ta peste noi, precum am nădăjduit [și noi] în[tru] Tine!

³³ Diferite, unice.

³⁴ Pe oameni.

³⁵ *Puterea armată* pe care o are.

³⁶ Calul nu îl va scăpa/ nu îl va mântui pe călăreț de la moarte, dacă Domnul vrea să îl pedepsească pe călăreț.

Psalmul 33

1. [Psalmul] lui David, [scris] când și-a schimbat fața lui înaintea lui Abimeleh [Αβιμελεχ] și l-a eliberat pe el și s-a dus.

2. Voi binecuvânta pe Domnul în toată vremea [și] mereu [va fi] lauda Lui în gura mea.

3. În[tru] Domnul se va lăuda sufletul meu. Să audă cei blânzi și să se veselească!

4. Slăviți pe Domnul împreună cu mine și să înălțăm numele Lui împreună!

5. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit și din toate pribegiile mele [τῶν παροικιῶν μου] m-a izbăvit.

6. Apropiați-vă către El și luminați-vă [προσέλθατε πρὸς Αὐτὸν καὶ φωτίσθητε] și fețele voastre nu au să se rușineze!

7. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el și din toate necazurile lui l-a mântuit pe el.

8. Va tăbări Îngerul Domnului [παρεμβλεῖ Ἄγγελος Κυρίου] împrejurul celor care se tem de El și îl [îi] va izbăvi pe ei.

9. Gustați și vedeți că bun [este] Domnul³⁷! [Și] fericit [este] omul care nădăjduiește în[tru] El.

10. Temeți-vă de Domnul cei Sfinți ai Lui, că nu este lipsă celor care se tem de El!

11. Bogații au săracit și au flămânzit, iar cei care Îl caută pe Domnul nu se vor împuțina de tot binele [οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ]. [Pauză psalmică].

³⁷ O profetire a Dumnezeieștii Euharistii în care noi gustăm și vedem bunătatea lui Dumnezeu.

12. Veniți, fiilor! Ascultați-mă! [Căci] frica Domnului vă voi învăța pe voi.

13. Cine este omul care voiește viață, iubind să vadă zile bune [ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς]?

14. Oprește limba ta de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug!

15. Abate-te de la rău și fă bine [ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν], caută pacea și aleargă [după] ea [ζητήσον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν]!

16. Ochii Domnului [sunt] peste cei Drepti și urechile Lui [sunt] întru rugăciunea lor.

17. Iar fața Domnului [este] peste cei care fac rele, [ca] să nimicească de pe pământ pomenirea lor.

18. Strigat-au cei Drepti și Domnul i-a auzit pe ei și din toate necazurile lor i-a izbăvit pe ei.

19. Aproape [este] Domnul de cei zdrobiți [la] inimă și pe cei smeriți [cu] duhul îl [îi] va mântui.

20. Multe [sunt] necazurile celor Drepti și din toate ale lor îl [îi] va izbăvi pe ei.

21. Domnul păzește toate oasele lor [și nici] unul dintre ele nu se va zdrobi.

22. Moartea celor păcătoși [este] rea și cei care îl urăsc pe cel Drept vor greși.

23. Va răscumpăra Domnul sufletele robilor Lui și nu au să greșescă toți cei care nădăjduiesc în[tru] El.

Psalmul 34

1. [Psalmul] lui David. Judecă, Doamne, pe cei care îmi fac nedreptate! Războiește-Te [cu] cei care se războiesc [cu] mine [πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με]!

2. Apucă arma și scutul și Te ridică întru ajutorul meu!

3. Varsă sabie și închide dimpotriva celor care mă caută pe mine! Spune sufletului meu: „Mântuirea ta sunt Eu [σωτηρία σου Ἐγώ εἰμι]!”.

4. Să fie rușinați și să se întoarcă cei care caută sufletul meu! Să se întoarcă înapoi și să fie rușinați cei care socotesc mie cele rele!

5. Să fie ca praful de la fața vântului și Îngerul Domnului necăjindu-i pe ei!

6. Să fie calea lor întuneric și alunecare și Îngerul Domnului urmărindu-i pe ei!

7. Că în zadar au ascuns mie stricăciunea cursei lor, în deșert au ocărât sufletul meu.

8. Să vină [asupra] lor cursa pe care [ei] nu o cunosc și plasa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei! Și în cursă vor cădea, [vor cădea] în ea.

9. Iar sufletul meu se va bucura în Domnul [și] se va veseli în[tru] mântuirea Lui.

10. Toate oasele mele vor zice: „Doamne, cine [este] asemenea Ție, izbăvind pe sărac din mâna celor mai tari [decât] el și pe sărac și pe sărman de la cei care îl jefuiesc pe el?”.

11. Ridicându-se martori nedrepți, pe care nu le știam mă întrebau.

12. Îmi răsplăteau mie cele rele pentru cele bune și sterpiciune sufletului meu.

13. Iar eu, când ei mă supărau, mă îmbrăcam [în] sac și smeream în post sufletul meu, și rugăciunea mea întru sânul meu se va întoarce.

14. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, așa îi bine-plăceam. Ca jelind și întristând[u-mă], așa mă smeream.

15. Și împotriva mea s-au veselit și s-au adunat, adunatu-s-au peste mine bice și nu am știut, au fost împrăștiați și nu s-au străpuns [καὶ οὐ κατενύγησαν] [la inimă]³⁸.

16. M-au ispitit, m-au batjocorit [cu] batjocură, au scrâșnit împotriva mea [cu] dinții lor.

17. Doamne, când vei privi³⁹? Adu înapoi sufletul meu de la fapta lor cea rea, de la lei pe cel unul-născut al meu [ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου]!

18. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, în adunare multă, în[tru] poporul cel greu⁴⁰ [ἐν λαῷ βαρεῖ] Te voi lăuda.

19. Să nu se bucure mie [de mine] cei care îmi [mă] vrăjmășesc mie [pe mine] pe nedrept, cei care mă urăsc pe mine în zadar și fac semne [cu] ochii.

20. Că[ci] mie cele de pace grăiau, și asupra [mea] urgie [și] vicleșuguri gândeau.

21. Și au lărgit asupra mea gura lor [și] au zis: „Bine făcut, bine făcut au văzut ochii noștri [εὖγε εὖγε εἶδαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν][!]”.

22. Ai văzut, Doamne! Să nu treci [aceasta]

³⁸ Nu s-au pocăit în inima lor. Nu le-a părut rău de ele. Nu i-a durut pentru relele pe care le-au făcut.

³⁹ Când vei privi lucrurile care se petrec în viața mea?

⁴⁰ Poporul cel greu la inimă.

sub tăcere. Doamne, să nu Te depărtezi de la mine.

23. Ridică-Te, Doamne, și ia aminte în[tru] judecata mea, Dumnezeul meu și Domnul meu, [ia aminte] întru pedeapsa mea!

24. Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, și [ei] să nu se bucure mie [de mine]!

25. Să nu zică în inimile lor: „Bine făcut, bine făcut [este] sufletului nostru [εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν][!]”⁴¹ și nici să zică: „L-am înghițit pe el”.

26. Să fie rușinați și să se întoarcă împreună cei care se bucură de cele rele ale mele. Să se îmbrace [cu] rușine și ocară cei care grăiesc [lucruri] mari împotriva mea!

27. Să se bucure și să se veselească cei care vor dreptatea mea și „Mărit să fie Domnul [μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος]!” să zică pururea cei care vor pacea robului Său!

28. Și limba mea va cugeta [la] dreptatea Ta [și va cânta] toată ziua lauda Ta.

⁴¹ Totul e bine făcut, așa după cum spera sufletul nostru!

Psalmul 35

1. Întru sfârșit, [psalmul] robului Domnului, al lui David.

2. Zice în[tru] sine cel fărădelege, [care vrea] a păcătui: „Nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui”.

3. Că a înșelat înaintea lui, [ca] să afle fărădelegea lui și să-l urască.

4. Cuvintele gurii lui [sunt] fărădelege și vicleșug. Nu a vrut a înțelege [că trebuie] să facă bine [τοῦ ἀγαθοῦναι].

5. Fărădelege a gândit pe patul lui. A stat lângă toată calea [care] nu [era] bună [παρέστη πάση ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ], dar pe acea răutate nu s-a mâniat [τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσώχθισεν].

6. Doamne, în cer [este] mila Ta și adevărul Tău [e] până la nori.

7. Dreptatea Ta [este] ca munții lui Dumnezeu. Judecățile Tale [sunt] adâncime multă [ἄβυσσος πολλή]. Oameni și dobitoace vei mântui, Doamne,

8. că ai înmulțit mila Ta, Dumnezeu[le]. Iar fiii oamenilor în umbra aripilor Tale [ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων Σου] vor nădăjdui,

9. îmbăta-se-vor de grăsimea casei Tale și, [din] pârâul desfătării Tale [τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς Σου], [Tu] le vei da lor să bea.

10. Că la Tine este izvorul vieții [și] în[tru] lumina Ta vom vedea lumină⁴².

⁴² Pentru că trebuie să *ne umpli* de slava Ta, pentru ca să *vedem* slava Ta.

11. Întinde mila Ta celor care Te cunosc pe
Tine și dreptatea Ta celor drepti [cu] inima!

12. Să nu-mi vină mie picior de mândrie
[ποὺς ὑπερηφάνιας] și mâna păcătoșilor să nu mă
clatine!

13. Acolo au căzut cei care lucrează fărăde-
legea. Au fost scoși afară și nu au să poată să stea.

Psalmul 36

1. [Psalmul] lui David. Nu râvni în[tru] cei care fac rău și nici [nu] râvni celor care fac fărădelege!

2. Că[ci] ca iarba curând se vor usca și ca verdeața ierburilor [λάχανα χλόης] curând vor cădea.

3. Nădăjduiește în Domnul și fă bunătate! Și locuiește pământul și vei păstori peste bogăția lui!

4. Desfătează-te [ca] al Domnului [κατατρώψησον τοῦ Κυρίου] și [El] îți va da ție cererile inimi tale [καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου]!

5. Descoperă către Domnul calea ta [ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου] și nădăjduiește în El [καὶ ἔλπισον ἐπ' Αὐτόν] și El va face [καὶ Αὐτὸς ποιήσει] [ce îți este ție bine]

6. și va scoate ca lumina dreptatea ta și judecata ta ca miezul zilei!

7. Supune-te Domnului și roagă-L fierbinte pe El [καὶ ἰκέτευσον Αὐτόν]! Nu râvni în[tru] cel care bine-călătorește⁴³ în calea lui [μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ], în omul făcând fărădelegi!

8. Încetează de la urgie și părăsește mânia! Nu râvni, astfel încât a face rău [să faci rău]!

9. Că[ci] cei care fac rău vor fi nimiciți cu totul, iar cei care Îl rabdă⁴⁴ pe Domnul, aceia vor

⁴³ Prosperă.

⁴⁴ Care Îl îndură pe El, care Îi îndură exigențele Lui, exigențele sfințeniei Sale.

moșteni pământul [οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσιν γῆν].

10. Și încă puțin și nu are să mai fie cel păcătos. Și vei căuta locul lui și nu ai să-l afli.

11. Dar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta în[tru] mulțimea păcii.

12. Cel păcătos va urmări îndeaproape pe cel Drept și va scrâșni împotriva lui [cu] dinții săi,

13. dar Domnul va râde de el, că mai înainte vede că va veni ziua lui.

14. Sabie au scos cei păcătoși, întins-au arcul lor [ca] să doboare [pe] cel sărac și [pe] sărman, [ca] să-i înjunghie pe cei dreپți [cu] inima.

15. [Dar] sabia lor să intre întru inima lor și arcurile lor să se zdrobească.

16. [Căci] mai bun [este] puținul celui Drept decât bogăția multă a celor păcătoși.

17. Că[ci] brațele celor păcătoși se vor zdrobi, iar Domnul îi sprijină pe cei Dreپți.

18. Domnul cunoaște căile celor fără de prihană și moștenirea lor întru veac va fi.

19. Nu se vor rușina în[tru] vremea cea rea și în zilele foametei se vor sătura.

20. Că[ci] cei păcătoși vor pieri, iar vrăjmașii Domnului, odată [ce] ei se slăviră și se înălțară, sfârșindu-se, ca fumul s-au sfârșit.

21. Împrumută cel păcătos și nu va înapoia, iar cel Drept se îndură și dă.

22. Că[ci] cei care Îl binecuvintează pe El vor moșteni pământul, iar cei care Îl blestemă pe El vor fi nimiciți cu totul.

23. De la Domnul se îndreaptă pașii omului și calea Lui o va voi.

24. Când are să cadă, nu va fi zdrobit, că Domnul sprijină mâna lui [ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ].

25. [Și] mai tânăr am fost [νεώτερος ἔγενόμην], [și] chiar am îmbătrânit [καὶ γὰρ ἐγήρασα], și nu l-am văzut pe cel Drept părăsit [καὶ οὐκ εἶδον Δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον] și nici sămânța lui cerând pâini [οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους].

26. Toată ziua miluiește și împrumută și sămânța lui într-o binecuvântare va fi.

27. Abate-te de la rău și fă binele și locuiește/trăiește într-o veacul veacului [καὶ κατασκηνόου εἰς αἰῶνα αἰῶνος]!

28. Că Domnul iubește judecata și nu îi va părăsi pe cei Cuvioși ai Săi, [ci] într-o veac vor fi păziți. Iar cei fărădelege vor fi alungați și sămânța celor neevlavioși va fi nimicită cu totul.

29. Iar cei Drepti vor moșteni pământul și vor locui într-o veacul veacului pe el.

30. Gura celui Drept va gândi înțelepciune și limba lui va grăi judecată.

31. Legea Dumnezeului său [va fi] în inima lui și nu se va [se vor] poticni pașii săi.

32. Îl pândește cel păcătos pe cel Drept și caută să-l omoare pe el,

33. dar Domnul nu are să-l părăsească pe el într-o mâinile lui și nici nu are să-l osândească pe el, [atunci] când [El] are să-i judece lui [ὅταν κρινῇται αὐτῷ].

34. Îndură-L pe Domnul și păzește calea Lui! Și [El] te va înălța [ca] să moștenești pământul, [iar] când cei păcătoși [vor fi] nimiciți cu totul, [atunci] vei vedea.

35. L-am văzut pe cel neevlavios preaînălțându-se și ridicându-se ca cedrii Libanosului.

36. Și am trecut [apoi] și, iată, nu [mai] era! Și l-am căutat pe el și nu s-a [mai] aflat locul lui.

37. Păzește nerăutatea și vezi dreptatea! Că[ci aceasta] este rămășița omului celui pașnic.

38. Dar cei fărădelege vor fi nimiciți cu totul, împreună, [și] rămășițele celor neevlavioși vor fi nimicite cu totul.

39. Iar mântuirea celor Drepti [este] de la Domnul și [El] este apărătorul lor în vremea necazului.

40. Și Domnul le va ajuta lor și îi va izbăvi pe ei și îi va scoate pe ei de la cei păcătoși și îi va mântui pe ei, că[ci] au nădăjduit în El.

Psalmul 37

1. Psalmul lui David, întru pomenire, despre a sabatului.

2. Doamne, nu [cu] mânia Ta să mă mustri și nici [cu] urgia Ta să mă pedepsești!

3. Că[ci] săgețile Tale s-au înfipt mie și ai întărit peste mine mâna Ta.

4. Nu este vindecare în trupul meu de la fața urgiei Tale. Nu este pace [în] oasele mele de la fața păcatelor mele.

5. Că fărădelegile mele au înălțat capul meu⁴⁵ [și] ca o sarcină grea s-au îngreunat peste mine.

6. Împutitu-s-au și au putrezit rănilile mele de la fața nebuniei mele.

7. Tânguitu-m-am și m-am gârbovit⁴⁶ până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.

8. Că șalele mele s-au umplut de batjocuri și nu este vindecare în trupul meu.

9. Chinuitu-m-am și m-am smerit până foarte, răcneam din suspinarea inimii mele.

10. Doamne, înaintea Ta [este] toată dorința mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.

11. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine.

12. Prietenii mei și vecinii mei dinaintea mea s-au apropiat și au stat și cei [care sunt] aproape de mine de departe au stat⁴⁷.

⁴⁵ M-au făcut să mă semețesc, să mă mândresc.

⁴⁶ M-am adus de spate, m-am cocoșat.

⁴⁷ Au stat la distanță de mine.

13. Și se sileau cei care caută sufletul meu și cei care caută cele rele mie grăiau deșertăciuni și vicleșuguri toată ziua au cugetat.

14. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut nedeschizându-și gura sa.

15. Și m-am făcut ca un om neauzind și neavând în gura lui muștrări.

16. Că în Tine, Doamne, am nădăjduit! Tu [mă] vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

17. Că am zis: „Ca nu cumva să se bucure mie vrăjmașii mei”, și în clătinarea picioarelor mele împotriva mea au spus cuvinte mari [ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν]⁴⁸.

18. Că eu întru biciuiri gata [sunt] și durerea mea înaintea mea [este] pururea.

19. Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu.

20. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine și s-au înmulțit cei care mă urăsc pe nedrept.

21. Cei care răsplătesc cele rele pentru cele bune m-au bârfit, întrucât urmăream dreptatea [ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην], și m-au trântit la pământ [καὶ ἀπέρριψάν με], [iar] cel iubit ca cel mort urându-se [τὸν ἀγαπητὸν ὥσει νεκρὸν ἐβδελυγμένον].

22. Să nu mă lași, Doamne! Dumnezeul meu, să nu Te depărtezi de la mine!

23. Ia aminte întru ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele!

⁴⁸ Cuvinte pline de mândrie, de lăudăroșenie.

Psalmul 38

1. Întru sfârșit, lui Iuditun [Ιδιθουν], cântarea lui David.

2. Zis-am: „Păzi-voi căile mele [pentru] a nu păcătui cu limba mea. Pus-am gurii mele pază, când [era] să stea păcătosul înaintea mea”.

3. Asurzit-am și m-am smerit și am tăcut din bunătați [καὶ ἐσίγησα ἐξ ἁγαθῶν] și durerea mea s-a reînnoit.

4. S-a încălzit inima mea înăuntrul meu și în cugetarea mea se va aprinde foc. [Și] am spus cu limba mea:

5. „Arată-mi mie, Doamne, sfârșitul meu și care este numărul zilelor mele, ca să cunosc eu ce îmi lipsește!”.

6. Iată, [cu] palmele ai pus zilele mele și ființa mea ca nimic [este] înaintea Ta! Dar toate [sunt] deșertăciune, tot omul trăind. [Pauză psalmică].

7. Totuși în[tru] chip merge omul [μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος], dar [ei] în zadar se tulbură. Strânge și nu cunoaște cui le va aduna pe ele.

8. Și acum, cine [este] răbdarea mea? Nu [este] Domnul? Și ființa mea de la Tine este.

9. De toate fărădelegile mele izbăvește-mă! Ocară celui nebun m-ai dat.

10. Asurzit-am și nu am deschis gura mea, că Tu ești Cel care m-ai făcut pe mine.

11. Depărtează de la mine bicele Tale [τὰς μάστιγάς Σου]! [Căci,] de tăria mâinii Tale, eu m-am sfârșit.

12. În[tru] muștrări, pentru fărădelege, l-ai certat pe om și ai nimicuit sufletul lui ca pe o pânză de păianjen. Dar în deșert se tulbură tot omul. [Pauză psalmică].

13. Auzi rugăciunea mea, Doamne, și cererea mea ascult-o! Lacrimile mele să nu le treci în tăcere. Că străin sunt eu la Tine și sălășluiesc în pământ străin, ca toți părinții mei.

14. Dezleagă mie ca să mă odihnesc, mai înainte să mă duc și încă nu am să [mai] fiu!

Psalmul 39

1. Întru sfârșit, psalmul lui David.
2. Răbdând L-am răbdat pe Domnul și a luat aminte mie și a auzit rugăciunea mea
3. și m-a scos din groapa nefericirii și din tina noroiului și a pus pe stâncă picioarele mele și a îndreptat pașii mei.
4. Și a aruncat întru gura mea cântare nouă [καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾠσμα καινόν], cântare de laudă [adusă] Dumnezeului nostru. Mulți vor vedea și se vor teme și vor nădăjdui în-[tru] Domnul.
5. Fericit [este] omul a cărui nădejde a lui este numele Domnului și nu a privit întru deșertăciuni [καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας] și nebunii mincinoase [καὶ μανίας ψευδεῖς].
6. Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile Tale și gândurilor Tale [în gândurile Tale] nu este cine îți va fi [să îți fie] asemenea Ție [καὶ τοῖς διαλογισμοῖς Σου οὐκ ἔστιν τίς ὁμοιωθήσεταιί Σοι]. Vestit-am și am grăit: „S-au înmulțit peste număr”.
7. Jertfă și prinos nu ai voit, dar urechi mi-ai pregătit mie [ὥτία δὲ κατηρτίσω μοι]; ardere de tot și [jertfă] pentru păcat nu ai cerut.
8. Atunci am zis: „Iată, vin! În capul cărții s-a scris despre mine.
9. [Ca] să fac voia Ta[,] Dumnezeul meu[,] vrut-am și legea Ta [este] în mijlocul pântecelui meu”.
10. Bine-vestit-am dreptate în adunare mare. Iată, buzele mele nu am să le opresc! Doamne, Tu ai cunoscut!

11. Dreptatea Ta nu am ascuns-o în inima mea, [ci] adevărul Tău și mântuirea Ta am spus. Nu am ascuns mila Ta și adevărul Tău de adunarea multă.

12. Iar Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine, [căci] mila Ta și adevărul Tău totdeauna m-au sprijinit pe mine.

13. Că m-au înconjurat rele, cărora nu este număr, apucatu-m-au fărădelegile mele și nu am putut a vedea. Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu și inima mea m-a părăsit.

14. Binevoiește, Doamne, [ca] să mă izbăvești! Doamne, întru să-mi ajuți mie, ia aminte [Κύριε εἰς τὸ βοηθήσάι μοι πρόσχες]!

15. Să fie rușinați și să se întoarcă împreună cei care caută sufletul meu, [ca] să-l scoată pe el. Să se întoarcă înapoi și să fie rușinați cei care îmi voiesc mie rele.

16. Să primească numaidecât rușinea lor cei care îmi zic mie: „Bine făcut! Bine făcut!”.

17. Să se bucure și să se veselească [în]tru Tine toți cei care Te caută pe Tine, Doamne[!] Și „Mărit să fie Domnul [μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος]!” să zică totdeauna cei care iubesc mântuirea Ta!

18. Iar eu [sunt] sărac și sărman [și] Domnul se va îngriji de mine. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu. Dumnezeul meu, să nu întârzii!

Psalmul 40

1. Întru sfârșit, psalmul lui David.
2. Fericit [este] cel care îl înțelege pe sărac și [pe] sărman. În ziua cea rea, Domnul îl va izbăvi pe el.
3. Domnul să-l păzească pe el și să-l trăiască pe el [καὶ ζήσῃ αὐτὸν] și să-l ferească pe el în [pe] pământ și să nu-l dea pe el întru mâinile vrăjmașului său.
4. Domnul să-i ajute lui pe patul durerii sale [Κύριος βοηθήσῃ αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὁδύνης αὐτοῦ]. Tot patul lui [Tu] l-ai întors în[tru] slăbiciunea sa.
5. Eu am zis: „Doamne, miluiește-mă! Vindecă sufletul meu, că am păcătuit Ție!”.
6. [Dar] vrăjmașii mei au zis cele rele mie: „Când va muri și va pieri numele lui?”.
7. Și dacă intra [cineva] să vadă, în deșert grăia [despre mine]. Inima lui a adunat fărădelege sieși. Ieșea afară și grăia.
8. Împreună, împotriva mea, șopteau [ἐψιθύριζον] toți vrăjmașii mei. Împotriva mea, [ei] gândeau cele rele mie.
9. Cuvânt nelegiuit au pus împotriva mea, [zicând]: „Nu [este ca] cel care doarme [μὴ ὁ κοιμώμενος]? Nu va adăuga să se ridice [οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι]?”.
10. Căci și omul păcii mele [καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου], în care am nădăjduit [ἐφ’ ὃν ἠλπισα], cel care mănâncă pâinile mele [ὁ ἐσθίων ἄρτους μου], a mărit peste mine înșelăciune [ἐμεγάλυνεν ἐπ’ ἐμὲ πτερνισμόν].

11. Dar Tu, Doamne, miluiește-mă și mă ridică și voi răsplăti lor!

12. În[tru] aceasta am cunoscut că [Tu] m-ai voit, că nu are să se bucure vrăjmașul meu de mine.

13. Iar pe mine, pentru nerăutate[a mea], m-ai ajutat și m-ai întărit înaintea Ta întru veac.

14. Binecuvântat [este] Domnul, Dumnezeuul lui Israil, din veac și [până] întru veac! [Așa] să se facă, să se facă!

Psalmul 41

1. Întru sfârșit, întru înțelegere [εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν], [psalmul] fiilor lui Core [τοῖς υἱοῖς Κορε].

2. [În] ce chip dorește cerbul la izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu către Tine, Dumnezeu[e].

3. Însetat-a sufletul meu către Dumnezeuul Cel viu. Când voi veni și voi fi văzut feței lui Dumnezeu [πότε ἤξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ]?

4. Făcutu-mi-s-a[u] lacrimile mele pâine ziua și noaptea [ἐγενήθη μοι τὰ δάκρυά μου ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός], când mi se zice mie în fiecare zi [ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν]: „Unde este Dumnezeuul tău [ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου]?”.

5. Acestea mi-am adus aminte și am vărsat peste mine sufletul meu [καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου]. Că voi trece în locul cortului celui minunat [ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς] până la casa lui Dumnezeu [ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ], în glasul de bucurie și de mărturisire [ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως] a sunetului prăznuind [ἤχου ἐορτάζοντος].

6. Pentru ce ești întristat, sufletul [meu], și pentru ce mă tulburi? Nădăjduiește în Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui! [Căci] mântuirea feței mele [este] Dumnezeuul meu.

7. În mine sufletul meu s-a tulburat. Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământ-

tul Iordanisului și al Ermoniimilor [ἐκ γῆς Ιορδάνου καὶ Ερμωνιμ], din muntele cel mic.

8. Abis pe abis/ nemărginire pe nemărginire
cheamă întru glasul cascadelor/ căderilor apelor
Tale [ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν
καταρρακτῶν Σου]. Toate ridicările Tale și valu-
rile Tale peste mine au trecut.

9. Ziua va porunci Domnul mila Lui și noaptea cântare [Lui] de la mine, rugăciune Dumnezeului vieții mele.

10. [Și Îi] voi zice lui Dumnezeu: „Apărătorul meu ești. Pentru ce m-ai uitat? [Și] pentru ce merg întristat la față, când mă necăjește vrăjmașul meu?”.

11. Când se zdrobeau oasele mele m-au ocărât asupritorii mei. Când îmi zic ei mie în fiecare zi: „Unde este Dumnezeul tău?”.

12. Pentru ce ești întristat, sufletul [meu], și pentru ce mă tulburi? Nădăjduiește în Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui! [Căci] mântuirea feței mele [este] Dumnezeul meu.

Psalmul 42

1. Psalmul lui David. Judecă-mă, Dumnezeu[le], și judecă dreptatea mea! De neamul necuvios, de omul nedrept și viclean, izbăvește-mă,

2. că Tu ești, Dumnezeu[le], întărirea mea! Pentru ce m-ai lepădat și pentru ce întristat umblu în necazul vrăjmașului meu⁴⁹?

3. Trimite lumina Ta și adevărul Tău! Acestea⁵⁰ m-au povățuit și m-au dus într-un munte cel sfânt al Tău și într-o locașurile Tale.

4. Și voi intra către jertfelnicul lui Dumnezeu, către Dumnezeu, Cel care veselește tinerețea mea [τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου]. Mărturisi-mă-voi Ție în liră/ harpă [ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρα⁵¹]⁵², Dumnezeu[le], Dumnezeu[l] meu!

5. Pentru ce ești trist, sufletul [meu], și pentru ce mă tulburi? Nădăjduiește în Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui! Mântuirea feței mele [este] Dumnezeul meu.

⁴⁹ În necazul provocat de vrăjmașul meu.

⁵⁰ Lumina și adevărul lui Dumnezeu.

⁵¹ Κιθάρα, în *Biblia de la 1688*, e *alăută*. La fel e și în ed. BOR 1914, 1988, 2001. În ed. BOR 1939 a fost transliterat cuvântul grecesc și avem *chitară*. Însă chitara, ca și lăuta, are coarde, dar și cutie de rezonanță. Pe când lira și harpa sunt instrumente cu corzi, care formează muzica în aer. Dar, pe când lira e un instrument mic, care se poate ține în mână, harpa e un instrument de dimensiuni mari, care stă în poziție verticală pe podea. Așa că, cel mai probabil, e vorba despre *liră*.

⁵² Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, în timp ce Îți voi cânta la un instrument cu coarde!

Psalmul 43

1. Întru sfârșit, psalmul fiilor lui Core, într-un înțelegere.

2. Dumnezeu[le,] în urechile noastre am auzit [și] părinții noștri ne-au vestit nouă lucrul pe care l-ai lucrat în zilele lor, în zilele cele vechi.

3. Mâna Ta neamuri a nimicit cu totul și i-ai sădit pe ei, chinuit-ai popoare și i-ai izgonit pe ei.

4. Căci nu în sabia lor au moștenit pământul și brațul lor nu i-a mântuit pe ei, ci dreapta Ta și brațul Tău și luminarea feței Tale [καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου Σου], că ai binevoit în[tru] ei.

5. [Și] Tu ești Acela, Împăratul meu și Dumnezeuul meu, Cel care poruncește mântuirile lui Iacov [ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ιακωβ].

6. În Tine pe vrăjmașii noștri îi vom împunge [κερατιοῦμεν] și în numele Tău îi vom disprețui pe cei care se ridică împotriva noastră [ἐξουθενώσομεν τοὺς ἐπανιστανομένους ἡμῖν].

7. Căci nu în arcul meu voi nădăjdui și sabia mea nu mă va mântui.

8. Căci ne-ai mântuit pe noi de cei care ne necăjesc pe noi și pe cei care ne urăsc pe noi i-ai rușinat.

9. În Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua și în numele Tău ne vom mărturisi într-un veac. [Pauză psalmică].

10. Iar acum ne-ai lepădat și ne-ai rușinat pe noi și nu vei ieși în puterile noastre [καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν].

11. Întorsu-ne-ai pe noi într-un cele din urmă de la vrăjmașii noștri [ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ

ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν] și cei care ne urăsc pe noi își jefuiau lor [καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς].

12. Datu-ne-ai pe noi ca oi de mâncare și în[tru] neamuri ne-ai împrăștiat pe noi.

13. Vândut-ai pe poporul Tău fără de preț și nu era mulțime în prețurile lor [καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν αὐτῶν].

14. Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noștri, dispreț și batjocură celor dimprejurul nostru.

15. Pusu-ne-ai pe noi într-o parabolă în[tre] ale neamurilor [ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν], clătinare de cap în[tre] ale popoarelor [κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς].

16. Toată ziua rușinea mea în fața mea este și rușinea feței mele m-a acoperit pe mine,

17. de la glasul celui care ocărăște și trăn-cănește [παραλαλοῦντος], de la fața vrăjmașului și a prigonitorului.

18. Acestea toate a[u] venit peste noi, și nu Te-am uitat și nu am făcut nedreptate în[tru] făgăduința Ta [καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ Σου].

19. Și nu s-a tras într-o cele din urmă inima noastră și ai abătut cărările noastre de la calea Ta [καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Σου].

20. Că ne-ai smerit pe noi în locul chinuirii [ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως] și ne-a acoperit pe noi umbra morții [καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου].

21. [Și] dacă am uitat numele Dumnezeului nostru și dacă am întins mâinile noastre către dumnezeu străin [θεὸν ἀλλότριον],

22. [oare] nu Dumnezeu va căuta acestea?
Căci El știe cele ascunse ale inimii [Αὐτὸς γὰρ
γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας].

23. Că pentru Tine suntem omorâți toată
ziua [și] am fost socotiți ca oile de înjunghiere.

24. Deșteaptă-Te! Pentru ce dormi, Doam-
ne? Ridică-Te și să nu ne lepezi [până] într-un sfâr-
șit!

25. Pentru ce fața Ta o întorci? Uită sărăcia
noastră și necazul nostru?

26. Că s-a smerit într-un țărană sufletul nostru
[ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν], lipitu-s-a
într-un pământ pântecul nostru [ἐκολλήθη εἰς γῆν
ἡ γαστήρ ἡμῶν].

27. Ridică-Te, Doamne! Ajută-ne nouă și ne
răscumpără pe noi pentru numele Tău!

Psalmul 44

1. Întru sfârșit, pentru cei care se vor schimba, [psalmul] fiilor lui Core, întru înțelegere, cântare pentru cel iubit.

2. Vărsat-a [ἐξηρεύξατο] inima mea cuvânt bun. Eu zic [λέγω ἐγὼ]: „Faptele mele [sunt] ale împăratului, limba mea [este] trestia scriitorului cea scriind repede [κάλαμος γραμματέως ὀξύγραφου]”.

3. [Este] frumos [cu] frumusețea mai mult decât fiii oamenilor. Revărsatu-s-a har în buzele tale. Pentru aceasta te-a binecuvântat pe tine Dumnezeu [până] întru veac.

4. Încinge sabia ta peste coapsa ta, puternice! [Cu] desăvârșirea ta și [cu] frumusețea ta.

5. Și întinde și sporește și împărățește pentru adevăr și blândețe și dreptate! Și te va povățui în mod minunat dreapta ta.

6. Săgețile tale [sunt] ascuțite, puternice. Popoare sub tine vor cădea, în inima celor vrăjmași ai împăratului.

7. Tronul Tău, Dumnezeu[le], [este] întru veacul veacului [și] toiagul dreptății, toiagul împărăției Tale.

8. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea. Pentru aceasta Dumnezeu, Dumnezeul tău, te-a uns pe tine [cu] uleiul bucuriei [διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως], mai mult decât pe cei părtași ai tăi [παρὰ τοὺς μετόχους σου].

9. Smirnă [σμύρνα] și ulei de smirnă [στακτὴ] și scorțișoară [κασία] din veșmintele tale, din

palatele cele fildeșii [ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων],
dintru care te-au bucurat pe tine

10. fiicele împăraților în[tru] cinstea ta.
Stătu-a împărăteasa din cele de-a dreapta Ta
[παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν Σου], [fiind] îm-
brăcată în îmbrăcăminte împletită cu aur [și]
înfrumusețată [ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλη-
μένη πεποικιλμένη].

11. Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta
și uită poporul tău și casa tatălui tău!

12. Că a dorit împăratul frumusețea ta, că el
este domnul tău.

13. Și i se vor închina lui fiicele Tirosului în
daruri, fața ta o vor ruga cei bogați ai poporului.

14. Toată slava ei, a fiicei împăratului, [este]
înăuntru, în ciucurii cei de aur îmbrăcată [și]
înfrumusețată.

15. Se vor aduce împăratului fecioare în urma
ei, apropiatele ei se vor aduce ție.

16. Se vor aduce în veselie și [în] bucurie, se
vor aduce întru templul împăratului [ἀχθήσονται
εἰς ναὸν βασιλέως].

17. Pentru părinții tăi ți s-au născut ție fii. Îi
vei pune pe ei stăpânitori peste tot pământul.

18. Pomeni-vor numele tău în tot neamul și
neamul. Pentru aceasta popoarele se vor mărtu-
risi ție întru veac și întru veacul veacului.

Psalmul 45

1. Întru sfârșit, pentru fiii lui Core, psalmul pentru cele ascunse [τῶν κρυφίων].

2. Dumnezeu nostru [este] scăparea și puterea [noastră], ajutor în necazurile care ne-au aflat pe noi foarte [βοηθὸς ἐν θλίψεσιν ταῖς εὐρύσσαις ἡμᾶς σφόδρα].

3. Pentru aceasta nu ne vom teme în tulburarea pământului și în mutarea munților în inimile mărilor [ἐν καρδίαις θαλασσῶν].

4. Sunat-au și s-au tulburat apele lor, tulburatu-s-au munții în tăria Lui [ἐν τῇ κραταιότητι Αὐτοῦ]. [Pauză psalmică].

5. Alergările râului [τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα] veselesc cetatea lui Dumnezeu. Cel Preaînalt a sfințit locașul Lui.

6. Dumnezeu [este] în mijlocul ei⁵³, nu se va clătina. Dumnezeu o va ajuta pe ea către dimineață [τὸ πρὸς πρωί].

7. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărățiile, [El Și-]a dat glasul Lui, cutremuratu-s-a pământul.

8. Domnul Puterilor [este] cu noi, sprijinitorul [ἀντιλήπτωρ] nostru [este] Dumnezeu lui Iacov. [Pauză psalmică].

9. Veniți [și] vedeți lucrurile Domnului, minunile pe care le-a pus [El] pe pământ,

10. înlăturând războaiele până la marginile pământului!

Arcul îl va zdrobi și arma o va sfărâma și scuturile în foc le va arde⁵⁴.

⁵³ Al cetății Lui.

⁵⁴ Domnul va face aceste lucruri.

11. „Opriți-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu! Înălța-Mă-voi în[tru] neamuri, înălța-Mă-voi pe pământ”.

12. Domnul Puterilor [este] cu noi, sprijinitorul nostru [este] Dumnezeul lui Iacov.

Psalmul 46

1. Întru sfârșit, psalm pentru fiii lui Core.
2. Toate neamurile bateți [din] palme! Strigați lui Dumnezeu în glas de bucurie!
3. Că Domnul [este] Preaînalt, înfricoșător, Împărat mare peste tot pământul.
4. Ne-a supus nouă popoare și neamuri sub picioarele noastre.
5. Ne-a ales nouă moștenirea Sa, frumusețea lui Iacov, pe care a iubit-o. [Pauză psalmică].
6. S-a suit Dumnezeu în[tru] strigare, Domnul în glas de trâmbiță.
7. Cântați Dumnezeului nostru, cântați! Cântați Împăratului nostru, cântați!
8. Că Dumnezeu [este] Împăratul a tot pământul. Cântați cu înțelegere!
9. Dumnezeu a împărățit peste neamuri. Domnul șade pe tronul cel sfânt al Lui.
10. Stăpânitorii popoarelor s-au adunat împreună cu Dumnezeul lui Avraam, că ai lui Dumnezeu [sunt] cei puternici ai pământului [și] foarte s-au înălțat [σφόδρα ἐπὶ ἤρθησαν].

Psalmul 47

1. Psalmul cântării fiilor lui Core, al doilea al sabatului.

2. Mare [este] Domnul și lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, [în] muntele cel sfânt al Lui.

3. Cu bune rădăcini, [întru] bucuria a tot pământul [sunt] munții Sionului, coastele de miazănoapte, cetatea Împăratului Celui mare.

4. Dumnezeu este cunoscut în palatele ei, când are să-i ajute ei.

5. Că[ci], iată, împărații s-au adunat împreună [și] au intrat în ea!

6. Aceștia, văzând-o așa, s-au minunat, s-au tulburat, s-au cutremurat.

7. Cutremur l-a [i-a] cuprins pe ei acolo, chinuri ca ale celei care naște.

8. În vânt puternic vei zdrobi corăbiile Tarsisului.

9. Precum am auzit, așa am [și] văzut în cetatea Domnului Puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu a întemeiat-o pe ea întru veac. [Pauză psalmică].

10. Primit-am, Dumnezeu[le], mila Ta în mijlocul templului Tău.

11. După numele Tău, Dumnezeu[le], așa [este] și lauda Ta peste marginile pământului. De dreptate plină [este] dreapta Ta.

12. Să se veselească muntele Sionului! Să se bucure fiicele Iudeii, pentru judecățile Tale, Doamne!

13. Încercuiți Sionul și îl cuprindeți pe el,
[căci] ați povestit în turnurile lui!

14. Puneți-vă inimile voastre întru puterea
lui și împărțiți palatele lui, ca să povestiți întru/ la
alt neam!

15. Că Acesta este Dumnezeu, Dumnezeul
nostru întru veac și întru veacul veacului. [Și] El
ne va păstori pe noi întru veci.

Psalmul 48

1. Întru sfârșit, psalmul fiilor lui Core.
2. Auziți acestea toate neamurile! Plecați-vă urechea toți cei care locuiți lumea,
3. și pământenii și fiii oamenilor, dimpreună bogatul și sărmanul!
4. [Căci] gura mea va grăi înțelepciune și cugetarea inimii mele înțelegere [καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν].
5. Voi pleca întru parabolă urechea mea [κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου], voi deschide întru psaltirion pe cea pusă înaintea mea⁵⁵ [ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου].
6. Pentru ce mă tem în ziua cea rea? Fără-delegea călcâiului meu mă va înconjura [ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με].
7. Cei care s-au încrezut în puterea lor și în mulțimea bogăției lor lăudându-se.
8. Fratele nu [ne] răscumpără. Va răscumpăra omul? Nu va da lui Dumnezeu împăcarea⁵⁶ sa [οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα αὐτοῦ]
9. și prețul răscumpărării sufletului său [καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ].
10. Și a încetat întru veac și va trăi [până] întru sfârșit [καὶ ἐκόπασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ

⁵⁵ Sarcina sau problema mea teologică de discutat, de înțeles.

⁵⁶ Jerta de împăcare [ἐξίλασμα]. Pentru că jertfa de împăcare a oamenilor cu Dumnezeu a adus-o Însuși Fiul lui Dumnezeu întrupat, pe Dumnezeiasca Cruce, răstignindu-Se pentru viața și pentru mântuirea lumii. A adus-o Cel care era Dumnezeu și om și nu „un simplu om”.

ζήσεται εἰς τέλος]. Că nu va vedea stricăciune [ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθοράν], când are să vadă pe cei înțelepți murind [ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας].

11. Dimpreună, cel nebun și cel fără de minte vor pieri [ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται] și vor lăsa celor străini averea lor.

12. Și mormintele lor [vor fi] casele lor într-un veac [καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα] [și] locașurile lor într-un neam și [în] neam. Au numit numele lor peste pământurile lor⁵⁷.

13. Și omul, în cinste fiind, nu a înțeles [καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκεν], s-a alăturat dobitoacelor celor fără de minte [παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἀνοήτοις] și s-a asemănat lor [καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς].

14. Această cale a lor [le este] poticnire lor [αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς] și după acestea în gura lor vor binevoi [καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν]. [Pauză psalmică].

15. Ca oi în Iad au fost puși [ὥς πρόβατα ἐν ᾧ ἔθεντο]. Moartea îi păstorește pe ei [θάνατος ποιμαίνει αὐτούς]. Și îi vor stăpâni pe ei cei Drepti, dimineata, și ajutorul lor [καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν], din slava lor [ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν], se va învechi în Iad [παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾧ].

16. Dar Dumnezeu va răscumpăra sufletul meu din mâna Iadului [πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ᾧ], când are să mă ia. [Pauză psalmică].

17. Nu te teme când are să se îmbogățească omul sau când are să se înmulțească slava casei lui!

⁵⁷ Și-au numit proprietățile lor cu numele lor.

18. Că[ci], când a muri [va muri] el, nu va lua toate [ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήμψεται τὰ πάντα] [acestea] și nici [nu] va coborî împreună cu lui [el] slava sa [οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ].

19. Că sufletul lui, în viața sa, va fi binecuvântat. Se va mărturisi ție, [atunci] când ai să-i faci lui bine.

20. [Dar] va intra până [în] neam [la] părinții lui, până [în] veac nu va vedea lumină [ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς].

21. [Căci] omul, în cinste fiind, nu a înțeles, s-a alăturat dobitoacelor celor fără de minte și s-a asemănat lor.

Psalmul 49

1. Psalmul lui Asaf. Dumnezeu dumnezeilor, Domnul a grăit și a chemat pământul de la răsăriturile soarelui și până [la] apusuri.

2. Din Sion [este] bună-cuviința frumuseții Lui. Dumnezeu în mod văzut va veni [ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει],

3. Dumnezeu nostru, și nu va tăcea. Focul înaintea Lui va arde și împrejurul Lui [va fi] vifor foarte.

4. Va chema cerul sus și pământul, [pentru ca] să judece pe poporul Său.

5. Adunați-I Lui pe cei Cuvioși ai Săi, pe cei care pun făgăduința Lui în jertfe!

6. Și vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu Judecător este. [Pauză psalmică].

7. „Ascultă, poporul Meu, și îți voi grăi ție, Israile! Că mărturisesc ție [acestea]: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu.

8. Nu în[tru] jertfele tale te voi muștra. Iar arderile tale de tot înaintea Mea este [sunt] pururea.

9. Nu voi primi din casa ta viței și nici din turmele tale țapi.

10. Că ale Mele este [sunt] toate fiarele crângului, dobitoacele în munți și boii.

11. Cunoscute-am toate păsările cerului și frumusețea câmpului cu Mine este.

12. Dacă am să flămânzesc nu am să-ți zic ție, căci a Mea este lumea și deplinătatea ei.

13. Nu voi mânca cărnuri de tauri sau sânge de țapi [nu] voi bea.

14. Jertfește lui Dumnezeu jertfa laudei și împlinește Celui Preaînalt făgăduințele tale!

15. Și Mă cheamă pe Mine în ziua necazului și te voi scoate și Mă vei preaslăvi”. [Pauză psalmică].

16. Iar păcătosului i-a zis Dumnezeu: „Pentru ce tu povestești dreptățile Mele și iei făgăduința Mea prin gura ta [καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην Μου διὰ στόματός σου]?

17. Și tu ai urât învățătura și ai izgonit cuvintele Mele îndărătul [tău].

18. Dacă vedeai hoțul, alergai împreună cu el, și cu preacurvarii partea ta puneai.

19. Gura ta a înmulțit răutate și limba ta împletea înșelăciune.

20. Șezând, împotriva fratelui tău cleveai și împotriva fiului maicii tale puneai poticnire.

21. Acestea ai făcut și am tăcut. Ai gândit fărădelegea, [aceea] că voi fi asemenea ție. Te voi muștra și voi fi de față împotriva feței tale.

22. Așadar, înțelegeți acestea cei care Îl uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să răpească și nu are să fie [să nu fie] cel care izbăvește!

23. Jertfa laudei Mă va preaslăvi și acolo [este] calea [întru] care îi voi arăta lui mântuirea lui Dumnezeu”.

Psalmul 50

1. Întru sfârșit, psalmul lui David,
2. când [a fost] să intre Natam⁵⁸ Profetul la el⁵⁹, în vremea în care [David] a intrat⁶⁰ la Birsabee [Βηρσαβεε].
3. Miluiește-mă, Dumnezeu[le], după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge nelegiuirea [τὸ ἀνόμημά] mea!
4. Cu [mult] mai mult [ἐπὶ πλεῖον] spală-mă de fărădelegea [τῆς ἀνομίας] mea și de păcatul meu curățește-mă!
5. Că fărădelegea [τὴν ἀνομίαν] mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este totdeauna.
6. Ție, singurului [Dumnezeu], am păcătuit [Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον] și rău înaintea Ta am făcut, pentru ca să fii îndreptat în cuvintele Tale [ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου] și să biruiști în judecata Ta [καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε].
7. Căci, iată, în fărădelegi am fost zămislit [ἐν ἀνομίαις συνελήμφθην] și în păcate m-a râvnit⁶¹ maica mea [καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου]!
8. Căci, iată, adevărul ai iubit⁶² [și] cele nevăzute [τὰ ἄδηλα]⁶³ și cele ascunse [τὰ κρύφια] ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie!

⁵⁸ Am transliterat N. sg.: Ναθάμ.

⁵⁹ Către Sfântul Profet David.

⁶⁰ Când a preadesfrânat cu ea.

⁶¹ M-a dorit. A dorit ca ea să mă nască.

⁶² Cu referire la Dumnezeu.

⁶³ De ochii oamenilor păcătoși, dar văzute extatic de către cei Sfinți.

9. Stropi-mă-vei⁶⁴ [cu] isop [ρόντιεις με ὑσσώπῳ] și mă voi curăți [καὶ καθαρισθήσομαι], spăla-mă-vei și mai mult [decât] zăpada mă voi albi [λευκανθήσομαι].

10. Îmi vei da auzului meu bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele [cele] smerite [ἀγαλλιάσονται ὅστᾳ τεταπεινωμένα].

11. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile [τὰς ἀνομίας] mele șterge-le!

12. Inimă curată zidește în[tru] mine, Dumnezeu[le] [καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός], și duh drept înnoiește în cele dinăuntru ale mele [καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου]!

13. Să nu mă lepezi de la fața Ta și Duhul Tău Cel Sfânt să nu-L iei de la mine [καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιόν Σου μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ].

14. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și [cu] Duh călăuzitor întărește-mă [καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήρισόν με]!

15. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei neevlavioși la Tine se vor întoarce.

16. Izbăvește-mă din sângiuri [ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων], Dumnezeu[le], Dumnezeul mântuirii mele! Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

17. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta!

18. Că[ci] dacă ai voit jertfă, Ți-am dat [ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα]. [Însă] arderile de tot nu le vei binevoi [ἄν ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις].

19. [Căci] jertfa lui Dumnezeu [θυσία τῷ Θεῷ] [este] duhul zdrobit [πνεῦμα συντετριμμένον]. Inima zdrobită și smerită [καρδίαν

⁶⁴ Cu referire la Dumnezeu.

συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην], Dumnezeu nu o va disprețui [ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει].

20. Fă bine, Doamne, în bunăvoirea Ta, Sionului, și să fie zidite zidurile Ierusalimului!

21. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul [ἀναφορὰν] și arderile de tot. Atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Psalmul 51

1. Întru sfârșit, [psalmul] înțelegerii lui David,
2. când [a fost] să vină Doic Idumeosul⁶⁵ [Δωηκ τὸν Ἰδουμαῖον] și să-i vestească lui Saul [Σαουλ] și să-i spună lui: „David a venit întru casa lui Abimeleh [Αβιμελεχ]”.
3. De ce te lauzi în[tru] răutate, puternic[e]⁶⁶? Fărădelege [faci] toată ziua.
4. Nedreptate a socotit [ἐλογίσαστο]⁶⁷ limba ta, ca briciul [ξυρὸν]⁶⁸ ascuțit ai făcut viclenie⁶⁹.
5. Ai iubit răutatea mai mult [decât] bunătatea, nedreptatea mai mult [decât] să grăiești dreptatea. [Pauză psalmică].
6. Ai iubit toate cuvintele pieirii [τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ] [cu] limbă vicleană.
7. Pentru aceasta Dumnezeu te va nimici pe tine [până] întru sfârșit [καθελεῖ σε εἰς τέλος]. [Ca] să te scoată pe tine și să te îndepărteze pe tine [ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε] din locașul [tău] și rădăcina ta din pământul celor vii. [Pauză psalmică].
8. Și Dreptii vor vedea și se vor teme, și de el vor râde și vor zice:
9. „Iată, omul care nu L-a pus pe Dumnezeu ajutorul lui, ci a nădăjduit spre mulțimea avuției

⁶⁵ E transliterarea N. sg.: Ἰδουμαῖος.

⁶⁶ Cu sensul: „De ce te lauzi, puternicule, întru răutățile pe care le faci toată ziua?”.

⁶⁷ A gândit să facă.

⁶⁸ Briciul, lama de bărbierit.

⁶⁹ Te-ai decis imediat să viclenești și ai tăiat binele aproapelui tău, după cum taie briciul carnea.

sale și s-a întărit în deșertăciunea sa [καὶ ἐδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ]!”.

10. Dar eu [sunt] ca un măslin prea roditor în casa lui Dumnezeu, [căci] am nădăjduit în mila lui Dumnezeu întru veac și întru veacul veacului.

11. Mărturisi-mă-voi Ție întru veac că ai făcut [aceasta] [ἐξομολογήσομαί Σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας] și voi îndura numele Tău [καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά Σου], că [acesta este lucru] bun înaintea Cuvioșilor Tăi [ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν Ὁσίων Σου].

Psalmul 52

1. Întru sfârșit, pentru melet [μαελεθ]⁷⁰, al înțelegerii lui David.

2. Zis-a cel nebun [ἄφρων] în inima lui: „Nu este Dumnezeu[!]”. Stricatu-s-au și urâți s-au făcut în[tru] fărădelegile [lor]. Nu este [niciunul] făcând binele.

3. Dumnezeu din cer a privit peste fiii oamenilor, [ca] să vadă dacă este [om] înțelegând sau căutând pe Dumnezeu [συνίων ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν].

4. Toți s-au abătut, împreună s-au făcut netrebnici. Nu este [om] făcând binele. Nu este până la unul [οὐκ ἔστιν ἕως ενός].

5. Nu vor cunoaște [aceasta] toți cei care lucrează fărădelegea, cei care mănâncă pe poporul Meu [întru] mâncare de pâine [οἱ ἔσθοντες τὸν λαόν Μου βρώσει ἄρτου]? [Căci] pe Dumnezeu nu L-au chemat.

6. Acolo vor fi înfricoșați [cu] frică, care nu era frică [ἐκεῖ φοβηθήσονται φόβον οὗ οὐκ ἦν φόβος]. Că[ci] Dumnezeu a risipit oasele celor plăcuți de oameni [ἀνθρωπαρέσκων]. [Și ei] au fost rușinați, că[ci] Dumnezeu i-a disprețuit pe ei.

7. Cine va da din Sion mântuire lui Israil [τίς δώσει ἐκ Σιων τὸ σωτήριον τοῦ Ισραηλ]? Când are să întoarcă Domnul robimea poporului Său, [atunci] se va bucura Iacov și se va veseli Israil.

⁷⁰ Cf. *BDAG's LXX Supplement*, e vorba de un termen muzical.

Psalmul 53

1. Întru sfârșit, în[tre] ale imnurilor, înțelegera lui David,

2. când a[u] venit zifeii [τοὺς ζιφάιους] și [i]-a[u] spus lui Saul: „Nu, iată, David s-a ascuns aproape de noi!”.

3. Dumnezeu[le], în[tru] numele Tău mântuiește-mă și în[tru] puterea Ta mă judecă!

4. Dumnezeu[le], ascultă rugăciunea mea [și] pleacă-Ți urechea la cuvintele gurii mele!

5. Că[ci] cei străini s-au ridicat împotriva mea și cei puternici au căutat sufletul meu [și] nu au pus pe Dumnezeu înaintea lor. [Pauză psalmică].

6. Căci, iată, Dumnezeu îmi ajută mie și Domnul este apărătorul sufletului meu!

7. [Și El] va întoarce cele rele vrăjmașilor mei. [Și], în adevărul Tău, nimicește-i cu totul pe ei!

8. De bunăvoie voi jertfi Ție. Mărturisi-mă-voi numelui Tău, Doamne, că [este] bun.

9. Că din tot necazul m-ai izbăvit și în[tru] vrăjmașii mei a privit ochiul meu [καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου].

Psalmul 54

1. Întru sfârșit, în[tre] ale imnurilor, înțelegera lui David.

2. Dumnezeu[le], pleacă urechea la rugăciunea mea și să nu treci cu vederea rugăciunea mea!

3. Ia aminte mie și auzi-mă! Mâhnitu-m-am în[tru] vorbăria mea [ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου]⁷¹ și m-am tulburat

4. de glasul vrăjmașului și de necazul păcătoșului. Că au abătut împotriva mea fărădelege și în urgie se supărau mie [καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκótουν μοι] [pe mine].

5. Inima mea s-a tulburat în mine și frica⁷² morții a căzut peste mine.

6. Frică și cutremur a[u] venit peste mine [φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ] și m-a acoperit întunericul [καὶ ἐκάλυψέν με σκότος].

7. Și am zis: „Cine îmi va da mie aripi, ca ale porumbiței [τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσει περιστερᾶς], și voi zbura și mă voi odihni [καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω]?”.

8. Iată, m-am îndepărtat fugind și m-am adăpostit în pustie! [Pauză psalmică].

9. Așteptam pe Cel care mă mântuiește pe mine de împuținarea sufletului și de vifor.

⁷¹ În vorbirea mea deșartă, despre diverse lucruri banale.

⁷² Dar frica de aici e o frică a lașității, a lipsei de curaj în fața morții. Pentru că δειλία înseamnă în primul rând *lașitate*, *timiditate*. Și nu poți să ai curaj să mori dacă te simți păcătos.

10. Îneacă [καταπόντισον], Doamne, și împarte limbile lor, că am văzut fărădelege și ceartă în cetate!

11. Ziua și noaptea o vor încercui pe ea peste zidurile ei. Fărădelege și osteneală [va fi] în mijlocul ei și nedreptate.

12. Și nu a[u] lipsit din cele largi⁷³ ale ei camăta și vicleșugul.

13. Că dacă vrăjmașul m-a ocărât, am răbdat, și dacă cel care mă urăște pe mine a grăit cuvinte mari împotriva mea, m-am ascuns [pe mine] de el.

14. Dar tu, omule, cel ca [mine] la suflet [ἰσόψυχε], povățuitorul meu și cel cunoscut al meu [ἡγεμών μου καὶ γνωστό μου],

15. care împreună mie [cu mine] te-ai îndulcit de mâncăruri [ἐγλύκανας ἐδέσματα], în casa lui Dumnezeu am mers [în]tru același gând [ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ]!

16. Să vină moartea peste ei și să coboare întru Iad de vii! Că răutățile [πονηρίαι] [sunt] întru pribegiile lor, [sunt] întru mijlocul lor.

17. Iar eu către Dumnezeu am strigat și Domnul m-a auzit pe mine.

18. Seara și dimineața și la amiază voi povesti [și] voi vesti [lucrurile Domnului] și [El] va auzi glasul meu⁷⁴.

19. [Domnul] va răscumpăra în pace sufletul meu, de cei care se apropie mie [de mine], că în[tre] cei mulți erau împreună mie [cu mine] [ὅτι ἐν πολλοῖς

⁷³ Din străzile ei, ale cetății.

⁷⁴ Mă va auzi când mă voi ruga Lui și când voi vorbi și voi propovădui oamenilor despre El și despre minunile Sale.

ἦσαν⁷⁵ σὺν ἐμοί].

20. Îi va auzi Dumnezeu și îi va smeri pe ei Cel care este mai înainte de veci [ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων]. [Pauză psalmică]. Că nu este lor schimbare și nu s-au temut de Dumnezeu.

21. [El] a întins mâna Lui când a răsplătit. Spurcat-au făgăduința Lui.

22. Împărțitu-s-au de urgia feței Sale [διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου Αὐτοῦ] și s-a apropiat inima Lui [καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία Αὐτοῦ]. Înmuiatu-s-au cuvintele Lui mai mult decât uleiul și ele sunt săgeți [ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι Αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοὶ εἰσιν βολίδες].

23. Aruncă spre Domnul grija ta [ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου] și El te va hrăni [și] nu va da val [σάλον] întru veac celui Drept.

24. Iar Tu, Dumnezeu[le], îi vei coborî pe ei întru groapa stricăciunii [κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς]. Bărbații sângiurilor⁷⁶ și ai înșelăciunii nu au să înjumătățească zilele lor⁷⁷ [ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν], iar eu voi nădăjdui în Tine, Doamne.

⁷⁵ Cei care se apropie de mine ca să îmi facă rău. Adică *vrăjmașii mei*.

⁷⁶ Bărbații care omoară oameni, criminalii.

⁷⁷ Nu au să ajungă la jumătatea vieții lor.

Psalmul 55

1. Întru sfârșit, pentru poporul cel de la cele sfinte îndepărtat [ὕπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου]. [Psalmul] lui David, întru scriere pe stâlp [εἰς στηλογραφίαν], când, în Ghet, l-au prins pe el cei străini [ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γεθ].

2. Miluiește-mă, Doamne, că m-a călcat în picioare omul [κατεπάτησέν με ἄνθρωπος]! Toată ziua, războindu-mă, m-a necăjit.

3. M-au călcat în picioare vrăjmașii mei [κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου] toată ziua, că mulți [sunt] cei care mă războiesc pe mine dintru înălțime [ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους]⁷⁸.

4. Ziua mă voi teme [ἡμέρας φοβηθήσομαι], dar eu în Ție [în Tine] voi nădăjdui [ἐγὼ δὲ ἐπὶ Σοὶ ἐλπῶ].

5. În Dumnezeu voi lăuda cuvintele mele toată ziua. În Dumnezeu am nădăjduit [și] nu mă voi teme. Ce îmi va face mie trupul [τί ποιήσει μοι σάρξ]?

6. Toată ziua urau cuvintele mele. Împotriva mea, întru rău, [erau] toate gândurile lor.

7. Ei vor pribegi și se vor ascunde. Vor păzi călcâiul meu, precum au răbdat sufletul meu.

8. Pentru nimic îi vei mântui pe ei [ὕπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς]⁷⁹, în urgie popoare vei coborî, Dumnezeu[le].

9. Viața mea am vestit-o Ție.

⁷⁸ Mulți demoni mă războiesc pe mine din văzduh.

⁷⁹ Fără vreun merit al lor îi vei mântui pe ei, Dumnezeu.

Ai pus lacrimile mele înaintea Ta, ca și în făgăduința Ta⁸⁰.

10. Se vor întoarce vrăjmașii mei întru cele dindărăt, întru care zi am să Te chem pe Tine. Iată, am cunoscut că Dumnezeuul meu ești Tu!

11. În Dumnezeu voi lăuda vorba [ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα], în Domnul voi lăuda cuvântul [ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον].

12. În Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme. Ce îmi va face mie omul?

13. În mine [sunt], Dumnezeu[le], făgăduințele [mele], pe care le voi răsplăti laudei Ție [Tale].

14. Că ai izbăvit sufletul meu din moarte și picioarele mele din alunecare, [ca] bine să plac înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

⁸⁰ După cum mi-ai făgăduit mie că vei face.

Psalmul 56

1. Întru sfârșit, să nu nimicești cu totul [μὴ διαφθείρης], [psalmul] lui David, întru scriere pe stâlp, când el a scăpat de la fața lui Saul întru peșteră.

2. Miluiește-mă, Dumnezeu[le], miluiește-mă! Că în[tru] Tine a nădăjduit sufletul meu și în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce are să treacă fărădelegea.

3. Striga-voi către Dumnezeul Cel Preaînalt, [către] Dumnezeul cel care mi-a făcut mie bine.

4. A trimis din cer și m-a mântuit, a dat întru ocară pe cei care mă calcă în picioare pe mine. [Pauză psalmică]. A trimis Dumnezeu mila Lui și adevărul Său

5. și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. M-am culcat tulburat. [Căci] fiii oamenilor [au] dinții lor armă și săgeți și limba lor [este] sabie ascuțită.

6. Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeu[le] [ὕψωθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός], și peste tot pământul [înalță] slava Ta [καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα Σου]!

7. Cursă au pregătit picioarelor mele și au aplecat [κατέκαμψαν] sufletul meu. Săpat-au groapă înaintea feței mele și au căzut întru ea. [Pauză psalmică].

8. Gata [este] inima mea, Dumnezeu[le], gata [este] inima mea. Cânta-voi și voi lăuda.

9. Ridică-te, slava mea! Ridică-te, psaltrionule și liră! Ridica-mă-voi dis-de-dimineată.

10. Mărturisi-mă-voi Ție în[tre] popoare,
Doamne. Lăuda-voi Ție [Lăuda-Te-voi pe Tine]
în[tre] neamuri.

11. Că s-a mărit până la ceruri mila Ta și până
la nori adevărul Tău.

12. Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeu[le], și
peste tot pământul [înalță] slava Ta!

Psalmul 57

1. Întru sfârșit, să nu nimicești cu totul [μὴ διαφθείρης], [psalmul] lui David, întru scriere pe stâlp.

2. Așadar, dacă grăiți cu adevărat dreptate, drept judecați, fiii oamenilor?

3. Căci și în inimă lucrați fărădelege în [pe] pământ [și] nedreptate mâinile voastre împletesc.

4. Înstrăinatu-s-au cei păcătoși din pân-tece [ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας], rătăcitu-s-au din pân-tece [ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρούς], spus-au minciuni [ἐλάλησαν ψεύδη].

5. Mânia lor [este] după asemănarea șarpelui [θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως]. [Este] ca a unei aspid⁸¹ surde [ὥσεὶ ἀσπίδος κωφῆς] și astupându-și urechile ei [καὶ βουούσης τὰ ὄτα αὐτῆς],

6. care nu va auzi glasul celor care cântă și al vrăjitorului vrăjind de înțelept [φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ].

7. Dumnezeu a zdrobit dinții lor în gura lor, măselele leilor le-a zdrobit Domnul.

8. Vor fi disprețuiți ca apa trecând. Va întinde arcul Său până ce vor slăbi.

9. Ca ceara topindu-se vor fi luați. A căzut foc și nu au văzut soarele.

10. Mai înainte de a înțelege spinii voștri [πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν]

⁸¹ A se vedea:

[https://en.wikipedia.org/wiki/Asp_\(reptile\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Asp_(reptile)).

verigarul [τὴν ῥάμνον]⁸², ca pe vii, ca în urgie
vă va înghiți pe voi [ὥσει ζῶντας ὥσει ἐν ὀργῇ
καταπίεται ὑμᾶς].

⁸² E vorba de *Rhamnus cathartica*. A se vedea aici:
<https://ro.wiktionary.org/wiki/verigar> și aici:

https://en.wikipedia.org/wiki/Rhamnus_cathartica
a. Așa arată un verigar:

Am preluat imaginea de aici:

https://ro.wiktionary.org/wiki/verigar#/media/Fil%3ERhamnus_cathartica_tree_size.jpg. Și acestea sunt
frunzele, florile și fructele lui:

Am preluat
imaginea de aici:

https://ro.wiktionary.org/wiki/verigar#/media/Fil%3ERhamnus_cathartica_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-255.jpg.

11. Veseli-se-va cel Drept când are să vadă răzbunare [împotriva] celor neevlavioși. Mâinile lui le va spăla în sângele celui păcătos.

12. Și omul va zice: „Așadar, dacă este roadă celui Drept? Așadar, este Dumnezeu judecându-i pe ei în [pe] pământ?”.

Psalmul 58

1. Întru sfârșit, să nu nimicești cu totul [μὴ διαφθείρης], [psalmul] lui David, întru scriere pe stâlp, când a trimis Saul și a păzit casa lui, [ca] să-l omoare pe el.

2. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeu[le], și de la cei care se ridică împotriva mea răscumpără-mă!

3. Izbăvește-mă de cei care lucrează fără-delegea și de oamenii sângiurilor mântuiește-mă!

4. Că, iată, au vânat sufletul meu! Stătut-au împotriva mea cei puternici. [Nu pedepsi] nici fărădelegea mea, nici păcatul meu, Doamne [οὔτε ἡ ἀνομία μου οὔτε ἡ ἀμαρτία μου Κύριε]!

5. [Căci] fără nelegiuire am alergat și [ei] s-au îndreptat. Ridică-Te întru întâmpinarea mea și vezi!

6. Și Tu, Doamne, Dumnezeul Puterilor, Dumnezeul lui Israil, ia aminte [ca] să cercetezi toate neamurile! Să nu Te milostivești de toți cei care lucrează fărădelegea. [Pauză psalmică].

7. Se vor întoarce întru [spre] seară și vor fi înfometăți ca un câine și vor înconjura cetatea.

8. Iată, ei vor vorbi cu gura lor și sabie [va fi] în buzele lor! Că[ci] cine a auzit?

9. Și Tu, Doamne, vei râde de ei, vei disprețui toate neamurile.

10. Tăria mea către Tine o voi păzi, că Dumnezeu este apărătorul meu.

11. Dumnezeul meu [ești și] mila Sa va veni înaintea mea. Dumnezeu mi Se va arăta mie în

vrăjmașii mei [ὁ Θεὸς δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου].

12. Să nu-i omori pe ei ca nu cumva să uite legea mea [Ta]. Risipește-i pe ei în puterea Ta și coboară-i pe ei, apărătorul meu, Doamne!

13. Păcatul gurii lor [este] cuvântul buzelor lor și să se prindă în[tru] mândria lor! Și din blestemul și minciuna [lor] se vor vesti sfârșiturile [διαγγελήσονται συντέλεια] [lor].

14. În urgia sfârșitului [vor muri] și nu au să mai fie [ἐν ὀργῇ συντελείας καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσιν]. Și vor cunoaște că Dumnezeu [καὶ γνώσονται ὅτι ὁ Θεὸς], [Cel] al marginilor pământului [τῶν περάτων τῆς γῆς], stăpânește lui Iacov [δεσπόζει τοῦ Ιακωβ]. [Pauză psalmică].

15. Se vor întoarce întru [spre] seară și vor fi înfometați ca un câine și vor înconjura cetatea.

16. Ei se vor risipi să mănânce, iar dacă nu au să se sature, vor și murmura.

17. Dar eu voi cânta puterii Tale și mă voi bucura dimineața de mila Ta. Că ai fost apărătorul meu și scăparea [mea] în ziua necazului meu.

18. Ajutorul meu [ești Tu], Ție Îți voi cânta, că [Tu], Dumnezeu[le], apărătorul meu ești. [Tu ești] Dumnezeul meu [și] mila mea.

Psalmul 59

1. Întru sfârșit, [psalmul] celor care încă se vor schimba [τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι], întru scriere pe stâlp, [psalmul] lui David, întru învățatură [εἰς διδασχὴν],

2. când a ars Mesopotamia Siriei și Siria Sova [ὅποτε ἐνεπύρισεν τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν Συρίαν Σωβα] și s-a întors Ioab și a lovit [în] Valea Sărurilor 12.000 [de oameni] [καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωαβ καὶ ἐπάταξεν τὴν Φάραγγα τῶν Ἀλῶν δώδεκα χιλιάδας].

3. Dumnezeu[le], lepădatu-ne-ai pe noi și ne-ai doborât, Te-ai urgisit și [apoi] Te-ai milostivit de noi.

4. Cutremurat-ai pământul și l-ai tulburat pe el [συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν]. Vindecă ruinele lui, că s-a cutremurat [ἵασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς ὅτι ἐσαλεύθη]!

5. Arătat-ai poporului Tău cele aspre [σκληρά], adăpându-ne pe noi [cu] vinul umilinței [οἶνον κατανύξεως].

6. Dat-ai celor care se tem de Tine semn [ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις Σε σημείωσιν], [ca] să fugă de la fața arcului [τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου]. [Pauză psalmică].

7. Pentru ca să-i izbăvească pe cei iubiți ai Săi. Mântuiește [cu] dreapta Ta și auzi-mă!

8. Dumnezeu a grăit în cel Sfânt al Lui: „Bucura-Mă-voi și voi împărți Sihemurile⁸³ și Valea Corturilor o voi măsura.

⁸³ În text avem forma Σικιμα, care e forma de Ac. pl. Eu am format pluralul însă de la N. sg, de la Συχέμ [Sihem].

9. Al meu este Galaadul și al Meu este Manassi [Μανασση] și Efrem [este] tăria capului Meu. Iudas [este] împăratul Meu.

10. Moab [este] cazanul [λέβης]⁸⁴ nădejdi Mele. Peste Idumea voi întinde sandaua [τὸ ὑπόδημά] Mea. Mie cei străini Mi s-au supus”.

11. Cine mă va duce departe, întru cetatea întărită? [Sau] cine mă va povățui până la Idumea?

12. [Oare] nu Tu, Dumnezeu[le], Cel care ne-ai lepădat pe noi? Și nu vei ieși [oare], Dumnezeu[le], în puterile⁸⁵ noastre?

13. Dă-ne nouă ajutor [să scăpăm] din necaz [δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως], că deșartă [este] mântuirea omului [καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου]⁸⁶!

14. Dar în[tru] Dumnezeu vom face putere [ἐν δὲ τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν] și El îi va disprețui pe cei care ne necăjesc pe noi.

⁸⁴ *Biblia de la 1688* a tradus pe λέβης cu *căldare*. Ed. BOR 1988 a folosit cuvântul *vas*. În VUL s-a folosit *olla*, adică *oală*. Eu am tradus pe λέβης ca pe un corelativ al lui *caldron of copper*, care înseamnă *cazan de aramă*. Adică asemănător cu *Biblia de la 1688*, care s-a referit la *căldarea mare de aramă*.

⁸⁵ În armatele noastre. În puterile noastre armate.

⁸⁶ Deșartă e mântuirea pe care o așteptăm de la oamenii de pe pământ în vremea necazului nostru, pentru că mântuirea vine numai de la Dumnezeu.

Psalmul 60

1. Întru sfârșit, în[tre] imnuri, [psalmul] lui David.

2. Auzi, Dumnezeu[le], rugăciunea mea! Ia aminte rugăciunii mele!

3. De la marginile pământului către Tine am strigat. Când s-a istovit inima mea [ἐν τῷ ὀκνηδιάσαι τὴν καρδίαν μου], în piatră m-ai înălțat [ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με].

4. Povățuitu-m-ai, că ai fost nădejdea mea, turn de tărie [πύργος ἰσχύος] de la fața vrăjmașului.

5. Voi pribegi în locașul Tău întru veci, mă voi acoperi în umbra aripilor Tale. [Pauză psalmică].

6. Că Tu, Dumnezeu[le], ai auzit rugăciunile mele, dat-ai moștenire celor care se tem de numele Tău.

7. Zile peste zile împăratului vei adăuga, anii lui până la ziua [din] neam și [până în] neam.

8. Va rămâne întru veac înaintea lui Dumnezeu. [Iar] mila și adevărul Lui cine le va căuta?

9. Astfel voi cânta numelui Tău întru veacul veacului, [ca] să-mi împlinesc făgăduințele mele zi de zi.

Psalmul 61

1. Întru sfârșit, pentru Iuditon [Ιδιθουν], psalmul lui David.

2. [Oare] nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Căci de la El [este] mântuirea mea.

3. Pentru că El [este] Dumnezeul meu și Mântuitorul meu [și] Sprijinitorul meu. [Și] n-am să mă clatin pentru mai mult [ἐπὶ πλεῖον].

4. Până când vă [tot] puneți peste om? Toți îl ucideți [pe el] ca pe un zid înclinat și [ca] pe un gard împins.

5. Dar cinstea mea s-au sfătuit să o lepede, alergat-au în minciună. [Cu] gura lor binecuvântau și [cu] inima lor blestemau. [Pauză psalmică].

6. Dar lui Dumnezeu supune-te, sufletul meu! Că de la El [este] răbdarea mea.

7. Că El [este] Dumnezeul meu și Mântuitorul meu [și] Sprijinitorul meu. Nu mă voi strămuta.

8. În Dumnezeu [este] mântuirea mea și slava mea. [Pentru că] Dumnezeu [este] ajutorul meu și nădejdea mea [este] în Dumnezeu.

9. Nădăjduiți în El toată adunarea poporului! Vărsați înaintea Lui inimile voastre! [Căci] Dumnezeu [este] ajutorul nostru. [Pauză psalmică].

10. Dar deșerti [sunt] fiii oamenilor. Mincinoși [sunt] fiii oamenilor. [Puși fiind] în balanțe [ἐν ζυγοῖς], [ei vor] să nedreptățească [τοῦ ἀδικῆσαι]. [Căci] ei din deșertăciune [sunt] împreună.

11. Nu nădăjduiți spre nedreptate [μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἀδικίαν] și spre jefuire nu doriți [καὶ ἐπὶ

ἄρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε]. Bogăția [πλοῦτος], [chiar] dacă are să curgă [ἐὰν ῥέη] [ca apa], să nu vă dați inima [μὴ προστίθεσθε καρδίαν] [pentru ea]!

12. O dată a grăit Dumnezeu [și] aceste două [lucruri] am auzit:

13. că puterea [este] a lui Dumnezeu și a Ta, Doamne, [este] mila! Că Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Psalmul 62

1. Psalmul lui David, în [timpul când] este [era] el în pustiul Iudeii.

2. Dumnezeu[le], Dumnezeu[l] meu, către Tine mă ridic dis-de-dimineată [πρὸς Σὲ ὀρθρίζω][!] Însetat-a [după] Tine sufletul meu, de câte ori [și] trupul meu [a suspinat] Ție [ποσαπλῶς Σοι ἢ σάργ μου], în pământ pustiu și neumblat și fără de apă [ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ].

3. Așa⁸⁷, în [locul] cel sfânt m-am arătat Ție, [ca] să văd puterea Ta și slava Ta.

4. Că mai bună [este] mila Ta decât viețile [ζωάς]. Buzele mele Te vor lăuda.

5. Așa Te voi binecuvânta în viața mea [și] în numele Tău voi ridica mâinile mele.

6. Ca de osânză și de grăsime să se sature sufletul meu și [cu] buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

7. Dacă mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în [ceasurile] dimineților cugetam întru Tine [ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς Σέ].

8. Că ai fost ajutorul meu și în umbra aripilor Tale mă voi bucura.

9. Lipitu-s-a sufletul meu după Tine [și pe mine] m-a sprijinit dreapta Ta.

10. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu. Intra-vor întru cele mai adânci ale pământului [εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς].

11. Da-se-vor întru mâinile sabiei [și] părți ale vulpilor vor fi.

⁸⁷ Plin de sete după cunoașterea Ta.

12. Iar împăratul se va veseli în Dumnezeu,
lăuda-se-va tot cel care se jură în[tru] El, că s-a
închis gura [celor care erau] grăind nedreptăți
[ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα].

Psalmul 63

1. Întru sfârșit, psalmul lui David.
2. Ascultă, Dumnezeu[le], glasul meu, în rugăciunea mea! De la frica vrăjmașului scoate sufletul meu!
3. Acoperitu-m-ai [ἐσκέπασάς με] de adunarea celor care fac rele, de mulțimea celor care lucrează fărădelegea;
4. care și-au ascuțit ca sabia limbile lor, întins-au arcul lor, [ca] un lucru amar,
5. [ca] să săgeteze în cele ascunse [ale lui pe cel] fără de pată [ἄμωμον]. [Căci] fără de veste îl vor săgeta pe el și nu se vor teme.
6. Întăritu-și-au lor cuvânt rău [ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν]. Povestit-au să ascundă curse. Zis-au: „Cine îi va vedea pe ei?”.
7. Încercat-au să afle fărădelegi [și] au murit încercând să afle cercetare [ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσει]. Va intra la om și la inima [lui] adâncă.
8. Și Dumnezeu Se va înălța [καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός]. Săgeată a pruncilor s-au făcut rănilor lor [βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν]
9. și au slăbit în ei limbile lor. S-au tulburat toți cei care îi văd pe ei
10. și s-a înfricoșat tot omul. Și au vestit lucrurile lui Dumnezeu și facerile Lui le-au înțeleles.
11. [De aceea] se va veseli cel Drept în[tru slava] Domnului [εὐφρανθήσεται Δίκαιος ἐπὶ τῷ Κυρίῳ] și va nădăjdui în El și se vor lăuda toți cei Drepti [cu] inima [καὶ ἐπαινεσθήσονται πάντες οἱ Εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ].

Psalmul 64

1. Întru sfârșit, psalmul lui David [εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ], cântarea lui Ieremias și a lui Iezechiil, din poporul pribegiei, când erau a ieși [ὥδῃ Ιερεμίου καὶ Ιεζεκιηλ ἐκ τοῦ λόγου τῆς παροικίας ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι].

2. Ție Ți se cuvine laudă, Dumnezeu[le], în Sion, și Ție Ți se va împlini făgăduința în Ierusalim.

3. Auzi rugăciunea mea! Către Tine tot trupul va veni.

4. Cuvintele celor fărădelege ne-au biruit pe noi și neevlaviile noastre Tu le vei ispăși [καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν Σὺ ἰλάσῃ].

5. Fericit [este cel] pe care l-ai ales și l-ai luat. [El] va locui în curțile Tale. Umplea-ne-vom în bunătățile casei Tale. Sfânt [este] templul Tău, minunat în dreptate.

6. Auzi-ne, Dumnezeu[le], Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și [a celor care sunt] în mare, departe!

7. Pregătind munții în tăria Lui, încins în putere,

8. Cel care tulbură chitul mării [ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης]. Sunetele valurilor ei vor tulbura neamurile [ἤχους κυμάτων αὐτῆς ταραχθήσονται τὰ ἔθνη]

9. și se vor teme cei care locuiesc marginile [pământului] de la semnele Tale⁸⁸. Ieșirile de di-

⁸⁸ Se vor teme *din cauza* semnelor, a minunilor Tale.

mineață și de seară le vei înveseli [ἐξόδους πρωίας καὶ ἐσπέρας τέρψεις].

10. Cercetat-ai pământul și l-ai îmbătat [ἐμέθυσας] pe el, înmulțit-ai bogăția lui, râul lui Dumnezeu s-a umplut de ape. Gătit-ai hrana lor, că așa [este] pregătirea Ta.

11. Brazdele lui îmbată-le [τοὺς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον]! Înmulțește roadele lui! În picăturile lui se va veseli răsărind [ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα].

12. Vei binecuvânta cununa anului bunătății Tale [εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου] și câmpiile Tale se vor umple de grăsime.

13. Se vor îngrășa cele frumoase ale pustiei [πιανθήσονται τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου] și [cu] bucurie dealurile se vor încinge [καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται].

14. Îmbrăcatu-s-au berbecii oilor și văile vor înmulți grâul. Vor striga, căci vor și cânta.

Psalmul 65

1. Întru sfârșit, cântarea psalmului învierii [ὥδῃ ψαλμοῦ ἀναστάσεως]. Strigați lui Dumnezeu tot pământul!

2. Cântați acum numelui Lui! Dați slavă laudei Lui!

3. Ziceți lui Dumnezeu: „Cât de înfricoșătoare [sunt] lucrurile Tale! Pentru mulțimea puterii Tale, Te vor minți vrăjmașii Tăi.

4. Tot pământul să se închine Ție și să-Ți cânte Ție [πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν Σοι καὶ ψαλάτωσάν Σοι]! Să cânte numelui Tău!”. [Pauză psalmică].

5. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, pe Cel înfricoșător în sfaturi [φοβερός ἐν βουλαῖς] mai mult decât fiii oamenilor!

6. Cel care schimbă marea întru uscat. În [prin] râu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom vesele în[tru] El.

7. Celui care stăpânește în stăpânirea Lui veacul. Ochii Lui peste neamuri privesc. Cei care întărită, să nu se înalțe în ei înșiși! [Pauză psalmică].

8. Binecuvântați, neamuri, pe Dumnezeul nostru și faceți să se audă glasul laudei Lui!

9. Celui care a pus sufletul meu întru viață [τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν] și nu a dat întru val picioarele mele [καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου].

10. Că ne-ai încercat pe noi, Dumnezeu[le] [ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός], arsu-ne-ai pe noi cum se arde argintul [ἐπύρωσας ἡμᾶς ὥς πυροῦται τὸ ἀργύριον].

11. Dusu-ne-ai pe noi într-o cursă [εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα], pus-ai neazuri pe spatele nostru.

12. Pus-ai oameni peste capetele noastre. Ne-ai trecut prin foc și [prin] apă și ne-ai scos într-o ușurare [καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν].

13. Intra-voi într-o casă Ta în ardere de tot⁸⁹ [și] îmi voi împlini Ție făgăduințele mele,

14. pe care le-a[u] deosebit buzele mele și [pe care le-]a grăit gura mea în neazul meu.

15. Ardere de tot plină de măduvă Îți voi aduce Ție [ὀλοκαυτώματα μεμυαλωμένα ἀνοίσω Σοι], cu tămâie și berbeci. Îți voi da Ție boi împreună cu țapi. [Pauză psalmică].

16. Veniți de auziți și voi povesti tuturor celor care se tem de Dumnezeu, câte a făcut [El] sufletului meu!

17. Către El [cu] gura mea am strigat și am înălțat sub limba mea [καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου].

18. Nedreptate, dacă vedeau în inima mea, să nu mă audă Domnul⁹⁰!

19. Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu⁹¹. A luat aminte glasului rugăciunii mele.

20. Binecuvântat [este] Dumnezeu, Care nu a depărtat rugăciunea mea și mila Lui de la mine!

⁸⁹ Voi intra aducând ardere de tot.

⁹⁰ Dacă oamenii au văzut nedreptate în inima mea, pentru aceasta să nu îmi audă Domnul rugăciunile mele!

⁹¹ Pentru că nu am fost nedrept în inima mea.

Psalmul 66

1. Întru sfârșit, în[tre] ale imnurilor [ἐν ὕμνοις], psalmul cântării [ψαλμὸς ᾠδῆς].

2. Dumnezeu să Se milostivească de noi și să ne binecuvinteze pe noi, să-Și arate fața Lui spre noi. [Pauză psalmică].

3. [Ca] să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta.

4. Mărturisească-se Ție popoarele, Dumnezeule! Mărturisească-se Ție toate popoarele!

5. Să se veselească și să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele în[tru] dreptate și neamurile pe pământ le vei povățui! [Pauză psalmică].

6. Mărturisească-se Ție popoarele, Dumnezeule! Mărturisească-se Ție toate popoarele!

7. Pământul și-a dat roada lui. Să ne binecuvinteze pe noi Dumnezeu, Dumnezeul nostru.

8. Să ne binecuvinteze pe noi Dumnezeu și să se teamă de El toate marginile pământului!

Psalmul 67

1. Întru sfârșit, [psalmul] lui David, psalmul cântării.

2. Să se ridice/ să învieze Dumnezeu [ἀναστήτω ὁ Θεός] și să se risipească vrăjmașii Lui [καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ Αὐτοῦ] și să fugă de la fața Lui cei care Îl urăsc pe El [καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες Αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Αὐτοῦ]!

3. Precum se sfârșește fumul, să se sfârșească! Precum se topește ceara de la fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu

4. și cei Drepti să se veselească! Să se bucure înaintea lui Dumnezeu! Să se desfăteze în veselie!

5. Cântați lui Dumnezeu! Cântați numelui Lui! Faceți cale Celui care a pus piciorul peste apusuri [ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν]! Domnul [este] numele Lui. Și bucurați-vă înaintea Lui! Se vor tulbura de la fața Lui,

6. a Tatălui celor orfani și a Judecătorului văduvelor. Dumnezeu [este] în locul cel sfânt al Lui.

7. Dumnezeu sălășluiește pe cei singuri în casă, scoțând în bărbăție pe cei care au fost încătușați [ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ], de asemenea pe cei amărâți, pe cei care locuiesc în mor-minte.

8. Dumnezeu[le], când ai ieșit Tu înaintea poporului Tău, când ai trecut Tu în pustie. [Pauză psalmică].

9. Pământul s-a cutremurat, căci și cerurile au picurat de la fața lui Dumnezeu,

[și] el, [muntele] Sina, de la fața Dumnezeului lui Israil.

10. Ploaie de bună voie vei deosebi, Dumnezeu[le], moștenirii Tale. Și [ea] a slăbit, iar Tu o vei întări pe ea.

11. Vietățile [τὰ ζῶα] Tale locuiesc în ea. Ai pregătit în bunătatea Ta celui sărac [ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί Σου τῷ πτωχῷ], Dumnezeu[le].

12. Domnul va da cuvânt celor care binevestesc [cu] putere multă [Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ].

13. Împăratul Puterilor [este] al celui iubit și [cu] frumusețea casei se împart prăzile.

14. Dacă aveți să dormiți în mijlocul sorților [ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων], aripile argintate ale porumbiței [πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμένοι] [veți avea] și cele ale spatelui ei [vor fi] în[tru] verdeața aurului [καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου]. [Pauză psalmică].

15. Când deosebește Cel ceresc împărații peste ea [ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς], [atunci norii] vor ninge în Selmis [χιονωθήσονται ἐν Σελμων⁹²].

16. Muntele lui Dumnezeu [este] munte gras [ὄρος τοῦ Θεοῦ ὄρος πῖον]. [Este] munte închegat, munte gras [ὄρος τετυρωμένον ὄρος πῖον].

17. Pentru ce gândiți, munți închegați, [la] muntele [în] care a binevoit Dumnezeu a locui în el? Căci și Domnul va locui [în el până] întru sfârșit [καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος].

18. Carul lui Dumnezeu [sunt] cei 10.000 [τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον] și mii [sunt] înfloriți [χιλιάδες εὐθηνούντων].

⁹² Σελμων e forma de D. sg. Tocmai de aceea eu am transliterat în text forma de N. sg: Σελμῖς.

[Și] Domnul [este] în[tru] ei⁹³, în Sina [și] în cel Sfânt [ὁ Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾷ ἐν τῷ Ἁγίῳ].

19. Suiu-Te-ai întru înălțime [ἀνέβης εἰς ὕψος], ai robu robime [ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν], luat-ai daruri în[tru] oameni [ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ]. Ca și [în] cei neascultători să locuiască Domnul. Dumnezeu [este] binecuvântat.

20. Binecuvântat [este] Domnul zi de zi. [Căci] va spori nouă Dumnezeuul mântuirilor noastre. [Pauză psalmică].

21. Dumnezeuul nostru [este] Dumnezeu a mântui și ale Domnului, ale Domnului [sunt] ieșirile morții.

22. Dar Dumnezeu va zdrobi capetele vrăjmașilor Lui, creștetul părului celor care umblă în greșelile lor.

23. Zis-a Domnul: „Din Vasan Mă voi întoarce [ἐκ Βασαν ἐπιστρέψω], Mă voi întoarce în adâncimile mării [ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης].

24. Pentru ca să se scufunde piciorul tău în sânge [ὥπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι], limba câinilor tăi [ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου], din vrăjmașii de la el [ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ]”.

25. Văzut-au căile Tale, Dumnezeu[le], căile Dumnezeuului meu, a[le] Împăratului Celui în cel Sfânt.

26. Au venit mai înainte stăpânitorii ținându-se de cei care cântă, în mijlocul tinerelor timpaniste [ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν]/ cântând din timpane.

27. În adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israil!

⁹³ În cei 10.000 ai carului lui Dumnezeu.

28. Acolo [era] Veniamin, mai tânăr, în extaz [ἐν ἐκστάσει]/ în uimire. Stăpânitorii lui Iudas, povăţuitorii lor, stăpânitorii Zabulonului, stăpânitorii Neftalimului.

29. Porunceşte, Dumnezeu[le], puterii Tale! Întăreşte-o, Dumnezeu[le], pe aceasta, pe care ne-ai lucrat-o nouă!

30. De la templul Tău, în Ierusalim, Ție Ți vor aduce împărații daruri.

31. Ceartă fiarele trestiei, adunarea taurilor în juncile popoarelor, [ca] să nu se închidă cei încercați argintului [ca argintul]! Risipește neamurile cele care vor războaie!

32. Vor veni bătrâni din Egiptos. Etiopia va merge înainte [și va întinde] mâna ei lui Dumnezeu.

34. Împărații pământului, cântați lui Dumnezeu! Cântați lui Dumnezeu! Cântați Domnului! [Pauză psalmică].

34. Cântați lui Dumnezeu, Celui care a pus piciorul peste cerul cerului [τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ], peste răsărituri [κατὰ ἀνατολάς]! Iată, va da în glasul Lui, glas de putere!

35. Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israil [este] marea-cuviința a Lui și puterea Lui [este] în nori.

36. Minunat [este] Dumnezeu în[tru] cei Sfinți ai Lui, Dumnezeul lui Israil. El va da putere și tărie poporului Său. Binecuvântat [este] Dumnezeu.

Psalmul 68

1. Întru sfârșit, pentru cei care se vor schimba, [psalmul] lui David.

2. Mântuiește-mă, Dumnezeu[le], că au intrat apele până la sufletul meu!

3. Înfiptu-m-am în noroiul adâncului și nu este [aceasta] firea [mea] [καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις]. Am venit întru adâncimile mării și vifor m-a înecat pe mine.

4. Ostenit-am strigând, s-a rănit gâtul meu, s-au sfârșit ochii mei din a nădăjdui în Dumnezeul meu⁹⁴.

5. Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu cei care mă urăsc pe mine în zadar. Întăritu-s-au vrăjmașii mei, cei care mă prigonesc cu nedreptate. [Căci] pe care nu le-am răpit, [mai] apoi le plăteam [le-am plătit].

6. Dumnezeu[le], Tu ai cunoscut nebunia mea [τὴν ἀφροσύνην μου] și greșelile mele de la Tine nu s-au ascuns.

7. Să nu se rușineze în[tru] mine cei care Te rabdă pe Tine, Doamne, Doamne al Puterilor, [și nici] să nu se întoarcă în[tru] mine [din cauza mea] cei care Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israil!

8. Că pentru Tine am îndurat ocară, acoperit-a rușinea fața mea.

9. Înstrăinat am fost fraților mei și străin fiilor maicii mele.

10. Că râvna casei Tale m-a mâncat

⁹⁴ Am suferit multe dureri din cauză că am nădăjduit în ajutorul Dumnezeului meu.

și ocările celor care Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea.

11. Și am aplecat în post sufletul meu [καὶ συνέκαμψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου] și a fost întru ocară mie.

12. Și am pus veșmântul meu sac și le-am fost lor întru parabolă.

13. Împotriva mea grăiau cei care stau în porți și întru [despre] mine cântau cei care beau vin.

14. Iar eu [eram întru] rugăciunea mea către Tine, Doamne, [în] vremea buneivoiri, Dumnezeu[le], în mulțimea milei Tale. Auzi-mă în adevărul mântuirii Tale!

15. Mântuiește-mă din tină, ca să nu mă înfig [în ea]! [Ca] să mă izbăvesc de cei care mă urăsc și din adâncimea apelor.

16. Să nu mă înece viforul apei și nici să [nu] mă înghită adâncul și nici să-și închidă groapa gura ei asupra mea!

17. Auzi-mă, Doamne, că bună [este] mila Ta! După mulțimea îndurărilor Tale privește spre mine!

18. Să nu-Ți întorci fața Ta de la slujitorul Tău, că mă necăjesc! Îndată auzi-mă!

19. Ia aminte sufletului meu și răscumpără-l pe el! Pentru vrăjmașii mei izbăvește-mă!

20. Că Tu cunoști ocară mea și rușinea mea și umilirea mea. Înaintea Ta [sunt] toți cei care mă necăjesc.

21. Ocară a așteptat sufletul meu și suferință. Și l-am răbdat [l-aș fi răbdat] pe cel care se întristează împreună, și nu a fost, și pe cei care mângâie, și nu i-am aflat.

22. Și mi-au dat întru mâncarea mea fiere și întru setea mea m-au adăpat [cu] oțet⁹⁵.

23. Facă-se masa lor înaintea lor întru cursă și întru răsplătire și întru poticnire!

24. Să se întunece ochii lor [pentru] a nu vedea și spatele lor totdeauna îl apleacă!

25. Varsă peste ei urgia Ta și mânia urgiei Tale să-i cuprindă pe ei!

26. Facă-se casa lor pustie și în locașurile lor să nu fie cel care locuiește!

27. Că pe care Tu l-ai lovit, ei l-au prigonit și peste durerea rănilor Tale au adăugat [καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν Σου προσέθηκον].

28. Adaugă fărădelege peste fărădelegea lor și să nu intre în[tru] dreptatea Ta!

29. Să se șteargă din cartea celor vii și cu cei Drepti să nu se scrie!

30. Sărac și îndurerat [ἄλγῶν] sunt eu și mântuirea feței Tale, Dumnezeu[le], mi-a ajutat mie.

31. Voi lăuda numele lui Dumnezeu cu cântare [și] Îl voi mări pe El în laudă.

32. Și-I va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul cel tânăr, purtând coarne și unghii.

33. Să vadă cei săraci și să se veselească! Căutați pe Dumnezeu și va trăi sufletul vostru!

34. Că [i-]a auzit pe cei sărmani Domnul, și pe cei ai Lui, care au fost încătușați, nu i-a disprețuit.

35. Să-L laude pe El cerurile și pământul, marea și toate cele care se târăsc în ele⁹⁶!

36. Că Dumnezeu va mântui Sionul și se vor zidi cetățile Iudeii și vor locui acolo și

⁹⁵ Cu oțet din vin.

⁹⁶ În ape.

o vor moșteni pe ea.

37. Și sămânța robilor Tăi o vor ține pe ea și
cei care iubesc numele Lui vor locui în ea.

Psalmul 69

1. Întru sfârșit, al lui David, întru pomenire [εἰς ἀνάμνησιν].

2. Întru [aceasta] să mă mântuiască pe mine Domnul [εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον]. Dumnezeu[le], întru ajutorul meu, ia aminte [ὁ Θεός εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες]!

3. Să fie rușinați și să fie întorși [ἐντραπίῃσαν]⁹⁷ cei care caută sufletul meu. Să se întoarcă înapoi și să fie rușinați cei care îmi voiesc mie rele.

4. Să fie întorși înapoi [și] numaidecât rușinați cei care îmi spun mie: „Bine făcut! Bine făcut! [εὖγε εὖγε]”.

5. Să se bucure și să se veselească în[tru] Tine toți cei care Te caută pe Tine! Și „Mărit să fie Domnul [μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος]!” să zică totdeauna cei care iubesc mântuirea Ta!

6. Iar eu [sunt] sărac și sărman, Dumnezeu[le], ajută-mi mie! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu. Doamne, să nu întârzii [Κύριε μὴ χρονίσης]!

⁹⁷ De la fapta lor rea. Pe care o plănuiesc împotriva mea.

Psalmul 70

1. [Psalmul] lui David, al fiilor lui Ionadab și al celor întâi care au fost robiți [τῷ Δαυιδ υἱῶν Ιωναθαβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων]. Dumnezeu[le], în Tine am nădăjduit, să nu mă rușinezi întru veac.

2. În[tru] dreptatea Ta, izbăvește-mă și mă scoate! Pleacă către mine urechea Ta și mă mântuiește!

3. Fii mie întru Dumnezeu apărător și întru loc tare [ca] să mă mântuiesc! Că tăria mea și scăparea mea ești Tu.

4. Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna celui păcătos, din mâna celui fărădelege și care face nedreptate!

5. Că Tu ești răbdarea mea, Doamne. Domnul [este] nădejdea mea din tinerețea mea.

6. În[tru] Tine m-am întărit din pân-tece [ἐπὶ Σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρούς], din pân-tecele/uterul maicii mele [ἐκ κοιλίας μητρός μου] Tu ești apărătorul meu. În Tine [este] lauda mea totdeauna.

7. Ca o minune m-am făcut multora. Și Tu [ești] ajutorul [meu] cel puternic.

8. Să se umple gura mea de laudă! Pentru că voi lauda slava Ta, toată ziua mare-cuviința [τὴν μεγαλοπρέπειάν] Ta.

9. Să nu mă arunci întru vremea bătrâneții [μὴ ἀπορρίψης με εἰς καιρὸν γήρους]. Când se sfârșește tăria mea, să nu mă părăsești [ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπης με].

10. Că au zis vrăjmașii mei mie și cei care păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună,

11. zicând: „Dumnezeu l-a părăsit pe el. Urmăriți-l și-l prindeți pe el, că nu este Cel care îl izbăvește!”.

12. Dumnezeu[le], să nu Te depărtezi de la mine. Dumnezeul meu, întru ajutorul meu ia aminte!

13. Să se rușineze și să se sfârșească cei care clevetesc sufletul meu! Să se îmbrace [cu] rușine și ocară cei care caută cele rele mie⁹⁸!

14. Iar eu pururea voi nădăjdui [ἐγὼ δὲ διὰ παντός ἐλπῶ] [întru Tine] și voi adăuga peste toată lauda Ta [καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν Σου]⁹⁹.

15. Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mântuirea Ta. Că nu am cunoscut învățături [ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας].

16. Intra-voi în[tru] stăpânirea [ἐν δυναστείᾳ] Domnului. Doamne, îmi voi aduce aminte numai de dreptatea Ta.

17. M-ai învățat, Dumnezeu[le], din tinerețea mea și până acum voi vesti minunile Tale¹⁰⁰.

18. Și până la bătrânețe și la [cea mai adâncă] bătrânețe [καὶ ἕως γήρου καὶ πρεσβείου], Dumnezeu[le], să nu mă părăsești, până am să vestesc brațul Tău tot neamului care vine. Stăpânirea Ta și dreptatea Ta,

19. Dumnezeu[le], [sunt] până

⁹⁸ Cei care caută să îmi facă mie lucruri rele.

⁹⁹ Voi adăuga mereu laude peste toate laudele pe care Ți le-am adus până acum, Doamne! Te voi lăuda tot mai mult și mai mult în toate zilele vieții mele.

¹⁰⁰ Și până și acum vestesc minunile Tale și le voi vesti întotdeauna.

la cele înalte, [până la] la cele mărite [μεγαλειᾶ] pe care le-ai făcut. Dumnezeu[le], cine [este] asemenea Ție?

20. Câte mi-ai arătat mie, [Dumnezeule], necazuri multe și pe cele rele! Dar, întorcându-Te, m-ai făcut viu și din abisurile/ adâncimile pământului iarăși m-ai adus pe mine.

21. Măritu-s-a măreția Ta [ἐπλεόνασας τὴν μεγαλοσύνην Σου] și, întorcându-Te, m-ai mângâiat și din abisurile/ adâncimile pământului iarăși m-ai adus pe mine.

22. Căci și eu mă voi mărturisi Ție în[tru] instrument de psalm [ἐν σκεύει ψαλμοῦ]. Adevărul Tău, Dumnezeu[le], Cel Sfânt al lui Israil, Ți-l voi cânta Ție în liră [τὴν ἀλήθειάν Σου ὁ Θεός ψαλῶ Σοι ἐν κιθάρα ὁ Ἅγιος τοῦ Ισραηλ].

23. Bucura-se-vor buzele mele când am să-Ți cânt Ție și sufletul meu pe care l-ai răscumpărat.

24. Și încă și limba mea toată ziua va cugeta dreptatea Ta, când au să se rușineze și au să fie dați spre ocară cei care caută cele rele mie.

Psalmul 71

1. Întru Salomon [εἰς Σαλωμων]¹⁰¹. Dumnezeu[le], judecata Ta dă-o împăratului și dreptatea Ta fiului împăratului,

2. [pentru] a judeca pe poporul Tău în dreptate și pe cei săraci ai Tăi în judecată!

3. Să ridice munții pacea poporului Tău [ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ Σου] și dealurile în dreptate [καὶ οἱ βουνοὶ ἐν δικαιοσύνῃ]!

4. Va judeca pe cei săraci ai poporului și va mântui pe fiii săracilor și va smeri pe clevetitor.

5. Și va rămâne împreună [cu] soarele [καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ] și mai înainte de lună [în] neamuri [și] neamuri [καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν].

6. Și va coborî ca ploaia pe lână [καὶ καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον] și ca picături picurând pe pământ [καὶ ὡσεὶ σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν].

7. Va răsări în zilele lui dreptatea [ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη] și mulțimea păcii până ce are să se ridice luna [καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη].

8. Și va domni de la mare [și] până la mare și de la râu [și] până la marginile lumii.

9. Înaintea lui vor cădea etiopienii

¹⁰¹ În WTT, la Ps. 72, 1, avem: „pentru Șilomoh [שְׁלֹמֹה]”, adică: „pentru Solomon”. În VUL este ca în LXX: „in Salomonem”. În MGK: „Ψαλμὸς διὰ τὸν Σολομῶντ [Psalm pentru Solomon]”. În *Biblia de la 1688* avem: „La Solomon, psalmul lui David”.

și vrăjmașii lui țărâna vor linge [καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσιν].

10. Împărații Tarsisului și insulele daruri îi vor aduce, împărații arabilor și ai Sabei [Σαβα] daruri îi vor aduce înaintea.

11. Și i se vor închina lui toți împărații [καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς] [și] toate neamurile îi vor sluji lui [πάντα τὰ ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ].

12. Că a izbăvit pe cel sărac din mâna stăpânitorului și pe cel sărman, căruia nu îi era ajutor [ὃ οὐχ ὑπῆρχεν βοηθός]¹⁰².

13. Va milui pe cel sărac și pe cel sărman și sufletele celor sărmani le va mântui.

14. Din camătă și din nedreptate va răscumpara sufletele lor și scump [va fi] numele lor înaintea lui.

15. Și va trăi și i se va da lui din aurul Arabiei și se vor ruga pentru el pururea, toată ziua îl vor binecuvânta pe el.

16. Și va fi sprijin în pământ peste vârfurile munților [ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων]. [Căci] se va înălța mai mult decât Libanosul roada lui. Și vor înflori din cetate ca iarba pământului.

17. Fie numele lui binecuvântat întru veci! Mai înainte de soare va rămâne numele lui și se vor binecuvânta în[tru] el toate semințiile pământului [și] toate neamurile îl vor ferici pe el.

18. Binecuvântat [este] Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israil, Cel care singur face minuni!

19. Și binecuvântat [este] numele slavei Sale întru veac și întru veacul veacului și se va umple de slava Lui tot pământul. Să se facă! Să se facă!

¹⁰² Care nu avea niciun ajutor de la oameni.

20. Sfârșitu-s-au imnurile lui David, fiul lui
Iesse.

Psalmul 72

1. Psalmul lui Asaf. Cât de bun [este] Dumnezeu lui Israil celor drepți [cu] inima!

2. Iar mie, pentru puțin [nu] mi s-au clătinat picioarele [ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες], pentru puțin [nu] mi s-au împrăștiat pașii mei [παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου].

3. Că am râvnit în cei fărădelege, pacea celor păcătoși văzând.

4. Că nu este respingere¹⁰³/ reîntoarcere¹⁰⁴/ suferință¹⁰⁵ [ἀνάνευσις]¹⁰⁶ a morții lor și tărie în-[tru] chinul lor.

5. În ostenelele oamenilor nu sunt și cu oamenii nu vor fi biciuiți.

6. Pentru aceasta i-a apucat pe ei mândria, îmbrăcându-se [cu] nedreptatea și [cu] neevlavia lor.

7. Va ieși ca din grăsime nedreptatea lor, [căci] au trecut într-o firea inimii [δήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας]¹⁰⁷.

¹⁰³ Cf. LXX Suppl., apud BW 9.

¹⁰⁴ *A Greek-English Lexicon*, compiled by Henry George Liddell and Robert Scott, with a revised supplement 1996, Pub. Clarendon Press, Oxford, 1996, p. 113.

¹⁰⁵ A. Bailly, *Dictionnaire grec français*, édition revue par L. Séchan et P. Chantraine, Ed. Hachette, Paris, 2000, p. 132.

¹⁰⁶ *Biblia de la 1688* traduce pe ἀνάνευσις cu *apesteală*.

Pesteală înseamnă *întârziere*, *zăbavă*, cf. Scriban 1939.

¹⁰⁷ *Biblia de la 1688* vorbește aici despre „plăcerea [plăcerea] inimii”. Însă eu am tradus pe διάθεσιν cu *fire*,

8. Au gândit și au grăit în răutate, nedreptate întru înălțime au grăit.

9. Au pus întru cer gura lor [ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν] și limba lor a trecut peste pământ [καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς]¹⁰⁸.

10. Pentru aceasta se va întoarce poporul meu, până și zile pline se vor afla [întru] ei.

11. Și au zis: „Cum a cunoscut Dumnezeu și dacă este cunoaștere în[tru] Cel Preaînalt?”.

12. Iată, aceștia [sunt] cei păcătoși și înfloresc întru veac! Au stăpânit bogăție.

13. Și am zis: „Atunci, în deșert am îndreptat inima mea [ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου] și am spălat în[tru] cele nevinovate mâinile mele [καὶ ἐνιψάμην ἐν ἁθώοις τὰς χεῖράς μου]

14. și am fost biciuit toată ziua [καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν] și [am primit] musttrarea mea întru dimineți [καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωίας]?”.

15. Dacă ziceam [aș fi zis]: „Așa voi povesti”, iată, [întru] neamul fiilor Tăi am [aș fi] fost necredincios [ἠσυνθέτηκα]!

16. Și am gândit să cunosc aceasta [și lucru] greu este [el] înaintea mea.

17. Până ce am să intru întru locul cel sfânt al lui Dumnezeu și am să le înțeleg întru [pe] cele din urmă ale lor¹⁰⁹.

18. Însă pentru înșelăciunile [lor] ai pus lor,

ca un corelativ al lui *disposition*, cf. LS Greek Lexicon, apud BW 9.

¹⁰⁸ Pentru că au început să gândească și să vorbească despre lucruri care îi depășesc.

¹⁰⁹ Pe cele din urmă ale păcătoșilor. Ce se va întâmpla cu ei după moartea lor.

doborâtu-i-ai pe ei când se ridicau.

19. Cum s-au făcut deodată întru pustiire? S-au sfârșit, au pierit pentru fărădelegea lor.

20. Ca visul celui care se trezește, Doamne, în cetatea Ta chipul lor îl vei disprețui [ἐν τῇ πόλει Σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις]¹¹⁰.

21. Că s-a aprins inima mea și rinichii mei s-au schimbat.

22. Și eu [eram] disprețuit și nu am știut [καὶ ἐγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνων]. Ca un dobitoc m-am făcut în fața Ta [κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ Σοί].

23. Și eu [sunt] pururea cu Tine. Apucat-ai mâna cea dreaptă a mea.

24. În sfatul Tău m-ai povățuit și cu slavă m-ai primit¹¹¹.

25. Căci ce este mie în cer? Și de la Tine ce am voit pe pământ?

26. Sfârșitu-s-a inima mea și trupul meu, Dumnezeuul inimii mele și partea mea, Dumnezeu[le], întru veac.

27. Că, iată, vor pieri cei care se depărtează pe ei înșiși de la Tine! Ai nimicit cu totul de la Tine pe tot cel care curvește [πάντα τὸν πορνεύοντα].

28. Iar mie a mă lipi lui Dumnezeu bine este [ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστιν], a pune în Domnul nădejdea mea, [ca] să vestesc toate laudele Tale în porțile fiicei Sionului.

¹¹⁰ În Împărăția Ta nu îi vei lăsa să intre pe cei păcătoși.

¹¹¹ Căci El ne primește și ne face ai Săi, atunci când ne umple de slava Lui.

Psalmul 73

1. [Psalmul] înțelegerii lui Asaf. Pentru ce [ne-ai] lepădat, Dumnezeu[le, până] întru sfârșit [și] ai urgisit mânia Ta [ὠργίσθη ὁ θυμός Σου] peste oile pășunii Tale?

2. Adu-Ți aminte de adunarea Ta, pe care ai câștigat-o dintru început! Răscumpărat-ai toiagul moștenirii Tale, muntele Sion, acesta [în] care ai locuit în lui [τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ] [el].

3. Ridică mâinile Tale peste mândriile lor [până] întru sfârșit! [Pentru] câte a făcut rău vrăjmașul în cele sfinte ale Tale.

4. Și s-au lăudat cei care Te urăsc pe Tine în mijlocul praznicului Tău. Pus-au semnele lor semne și nu au știut [ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν],

5. ca întru intrarea de deasupra [ὥς εἰς τὴν εἵσοδον ὑπεράνω],

6. ca în crângul de lemne [ὥς ἐν δρυμῷ ξύλων], [cu] topoarele au tăiat ușile lui împreună, [cu] secure și [cu] tăietor de piatră [λαξευτηρίῳ] l-au doborât pe el.

7. Au ars în foc locul cel sfânt al Tău. Întru pământ au spurcat locașul numelui Tău.

8. Rudeniile lor, împreună, au zis în inimile lor: „Veniți și să ardem toate praznicele lui Dumnezeu de pe pământ!”.

9. Semnele noastre nu le-am văzut. Profet încă nu este și pe noi încă nu ne va cunoaște.

10. Până când, Dumnezeu[le], va ocări vrăjmașul? Întărită cel potrivit numele Tău [până] întru sfârșit.

11. Pentru ce Îți întorci mâna Ta și dreapta Ta din mijlocul sânelui Tău [până] întru sfârșit?

12. Dar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului [πρὸ αἰῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς].

13. Tu ai întărit în puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor în a apei [apă] [Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος],

14. Tu ai zdrobit capetele balaurului, datu-l-ai pe el mâncare popoarelor etiopienilor.

15. Tu ai rupt izvoare și pâraie, Tu ai uscat râurile Itamului [Ηθαμ].

16. A Ta este ziua și a Ta este noaptea, Tu ai făcut lumina și soarele.

17. Tu ai făcut toate marginile pământului, vara și primăvara Tu le-ai zidit pe ele.

18. Adu-Ți aminte de aceasta: Vrajmașul L-a ocărât pe Domnul și poporul cel nebun a întărâtat numele Tău!

19. Să nu dai fiarelor sufletul mărturisindu-se Ție, sufletele celor sărmani ai Tăi să nu le uiți [până] întru sfârșit.

20. Privește întru făgăduința Ta [ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην Σου], că s-au umplut cei întunecați ai pământului de casele fărădelegilor [ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν]!

21. Să nu se întoarcă smerit [și] rușinat! Cel sărac și sărmanul vor lăuda numele Tău.

22. Ridică-Te, Dumnezeu[le]! Judecă pedeapsa Ta! Adu-Ți aminte de ocările Tale [μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν Σου], de cele de la cel nebun

[τῶν ὑπὸ ἄφρονος], [de cele din] toată ziua [ὅλην τὴν ἡμέραν]!

23. Să nu uiți glasul rugătorilor Tăi. [Căci] mândria celor care Te urăsc pe Tine s-a urcat pururea către Tine.

Psalmul 74

1. Întru sfârșit [εἰς τὸ τέλος], să nu nimicești cu totul [μὴ διαφθείρης], psalmul cântării lui Asaf [ψαλμὸς τῷ Ασάφ ὠδῆς].

2. Mărturisi-ne-vom Ție, Dumnezeu[le], mărturisi-ne-vom și vom chema numele Tău.

3. Povesti-voi toate minunile Tale. „Când am să iau vreme [ὅταν λάβω καιρόν], Eu dreptățile voi judeca [Ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ].

4. S-a topit pământul și toți cei care locuiesc în [pe] el. Eu am întărit stâlpii lui”. [Pauză psalmică].

5. Zis-am celor care fac fărădelege: „Nu faceți fărădelegi!”, și celor care păcătuiesc: „Nu înălțați cornul!”.

6. Nu ridicați întru înălțime cornul vostru! Nu graiți nedreptate împotriva lui Dumnezeu!

7. Că nici de la ieșiri[le soarelui], nici de la apusuri, nici din cele pustii ale munților [nu vine ajutorul],

8. că[ci] Dumnezeu este Judecătorul. Pe acesta îl smerește și pe acesta îl înalță.

9. Că potirul [este] în mâna Domnului [ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου], [plin] de vin curat [οἶνου ἀκράτου], plin de amestecare [πλήρες κεράσματος], și îl apleacă de la unul la altul. Dar drojdia lui nu a golit-o, [ci din ea] vor bea toți păcătoșii pământului.

10. Iar eu mă voi bucura întru veac [și] voi cânta Dumnezeului lui Iacov.

11. Și toate coarnele celor păcătoși voi sfărâma și se va [vor] înălța coarnele celui Drept.

Psalmul 75

1. Întru sfârșit, în[tre] ale imnurilor, psalmul lui Asaf [ψαλμὸς τῷ Ασάφ], cântare către assirian [ὥδῃ πρὸς τὸν Ἀσσύριον].

2. Cunoscute [este] în Iudea Dumnezeu, în Israil mare [este] numele Lui.

3. Și a fost făcut în pace locul Lui și locașul Lui în Sion.

4. Acolo a zdrobit [El] țăriile arcurilor [τὰ κράτη τῶν τόξων], arma și sabia și războiul. [Pauză psalmică].

5. Tu luminezi minunat din munții cei veșnici.

6. Au fost tulburați toți cei nepricepuți [cu] inima [οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ], au adormit somnul lor, și toți oamenii bogăției [πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου] nu și-au mai găsit niciunul mâinile lor.

7. De certarea [ἐπιτιμήσεώς] Ta, Dumnezeu[le] al lui Iacov, au adormit cei care s-au urcat pe cai.

8. Tu înfricoșător ești și cine [oare] se va împotrivi Ție atunci de la urgia Ta?

9. [Tu] din cer ai ascultat judecata. Pământul s-a temut și s-a liniștit.

10. În [ziua aceea] s-a ridicat Dumnezeu întru judecată, [ca] să mântuiască pe toți blânzii pământului [οὗ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς]. [Pauză psalmică].

11. Că gândul omului se va mărturisi Ție [ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται Σοι] și rămășița gândirii va prăznui Ție [καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἐορτάσει Σοι].

12. Rugați-vă și împliniți [făgăduințele voastre] Domnului Dumnezeuului vostru! Toți cei din prejurul Lui Îi vor aduce daruri

13. Celui înfricoșător și Care ia duhurile stăpânitorilor [ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων], Celui înfricoșător pentru împărații pământului.

Psalmul 76

1. Întru sfârșit, pentru Iduitun [Ιδιθουν], psalmul lui Asaf [Ασαφ].

2. [Cu] glasul meu către Domnul am strigat, [cu] glasul meu către Dumnezeu și a luat aminte mie.

3. În ziua necazului meu pe Dumnezeu L-am căutat. [Cu] mâinile mele [am stat] noaptea înaintea Lui și nu m-am înșelat. A părăsit să se mângâie sufletul meu.

4. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu și m-am veselit, am cugetat și s-a descurajat duhul meu. [Pauză psalmică].

5. Ochii mei apucat-au mai înaintea străjilor. M-am tulburat și nu am grăit.

6. Cugetat-am [la] zilele cele vechi și de anii cei veșnici mi-am adus aminte și am cugetat.

7. Noaptea cu inima mea cugetam și se stârnea duhul meu:

8. „[Oare] nu întru veci va lepăda Domnul și nu va adăuga încă să binevoiască?

9. Sau întru sfârșit mila Lui o va tăia din neam [și până] întru neam?

10. Sau Dumnezeu va uita [oare] să Se milositivească? Sau va opri în urgia Lui îndurările Sale?”. [Pauză psalmică].

11. Și am zis: „Acum am început [νῦν ἤρξα-
μην] [să înțeleg]. Aceasta [este] schimbarea drep-
tei Celui Preaînalt [αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς
τοῦ Ὑψίστου]”.

12. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că[ci] îmi voi aduce aminte de minunile Sale [cele] dintru început.

13. Și voi cugeta în toate lucrurile Tale și în toate obiceiurile Tale voi cugeta.

14. Dumnezeu[le], în cel Sfânt [este] calea Ta. Cine [este] Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru?

15. Tu ești Dumnezeu, Cel care faci minuni [θαυμάσια]. [Și] ai arătat în[tru] neamuri puterea Ta.

16. Răscumpărat-ai în[tru] brațul Tău pe poporul Tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif. [Pauză psalmică].

17. Văzutu-Te-au apele, Dumnezeu[le], văzutu-Te-au apele și s-au înspăimântat și s-au tulburat abisurile, mulțimea sunetului apelor [πληθος ἤχους ὑδάτων].

18. Glas au dat norii, căci și săgețile Tale trec.

19. Glasul tunetului Tău în [mișcarea] roții [ἐν τῷ τροχῷ]. Strălucit-au fulgerele Tale lumii. Clătinatu-s-a și s-a îngrozit pământul.

20. În [apa] mării [este] calea Ta și cărările Tale în apele cele multe și urmele Tale nu se vor cunoaște.

21. Ai povățuit ca [pe] oi pe poporul Tău, în mâna lui Moisis și a lui Aaron.

Psalmul 77

1. [Psalmul] înțelegerii lui Asaf. Luați aminte, poporul meu, [la] legea mea! Plecați urechea voastră întru cuvintele gurii mele!

2. Deschide-voi în parabole gura mea [ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου], rosti-voi pe cele puse înainte dintru început [φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς].

3. Câte am auzit și le-am cunoscut pe ele și părinții noștri ni le-au vestit nouă,

4. nu s-au ascuns de la fiii lor întru neamul următor [οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν], [ci] vestind laudele Domnului și stăpânirile Lui [τὰς δυναστείας Αὐτοῦ] și minunile Lui, pe care [El le-]a făcut.

5. Și a ridicat mărturie în Iacov și lege a pus în Israil, câte a poruncit părinților noștri [ca] să le facă cunoscute pe ele fiilor lor.

6. Pentru ca să cunoască neamul următor, fiii care se vor naște și se vor ridica și le vor vesti pe ele fiilor lor.

7. Pentru ca să-și pună în Dumnezeu nădejdea lor și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu și poruncile Lui le vor căuta.

8. Pentru ca să nu fie ca părinții lor, neam stricat și înrăit, care nu și-a îndreptat inima lui și nu și-a încredințat duhul lui împreună cu Dumnezeu [καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς].

9. Fiii lui Efrem, întinzând și trăgând [cu] arcurile, s-au întors în ziua războiului.

10. Nu au păzit făgăduința lui Dumnezeu și în legea Lui nu voiau a merge.

11. Și au uitat binefacerile Lui și minunile Lui, pe care le-a arătat lor

12. Înaintea părinților lor, [pentru] care a făcut minuni în pământul Egiptosului, în câmpia Tanis [Τάνις]¹¹².

13. Rupt-a marea și i-a trecut pe ei, a[u] stat apele ca burduful [ἄσκον].

14. Și i-a povățuit pe ei în nor ziua și toată noaptea în lumina de foc [ἐν φωτισμῷ πυρός].

15. Rupt-a stânca în pustie și i-a adăpat pe ei ca în abis mult [καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἄβυσσῳ πολλῇ].

16. Și a scos apă din stâncă și a coborât ca râurile apelor.

17. Și încă au adăugat a păcătui Lui, au amărât pe Cel Preaînalt în [pământul] cel fără de apă [παρεπίκραναν τὸν Ὑψιστον ἐν ἀνύδρῳ].

18. Și L-au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor, [ca] să ceară mâncăruri sufletelor lor.

19. Și au clevetit lui Dumnezeu și au zis: „Nu va putea [oare] Dumnezeu să pregătească masă în pustie,

20. când a lovit stânca și au curs apele și izvoarele s-au revărsat? [Oare] nu poate și pâine să dea sau să pregătească masă poporului Său?”.

21. Pentru aceasta a auzit Domnul și a amânat și foc a aprins în Iacov și urgie

¹¹² Am pus acum, în text, forma de N. pe care am transliterat-o. Însă în LXX avem: ἐν πεδίῳ Τάνεως. Numai că Τάνεως e forma de G sg. și pe ea a transliterat-o și *Biblia de la 1688* și ed. BOR 1988. Tocmai de aceea am pus în text nominativul, pentru că pe el l-am transliterat.

s-a suit peste Israil.

22. Că n-au crezut în Dumnezeu și nici [nu] au nădărdit în mântuirea Lui.

23. Și a poruncit norilor de deasupra și ușile cerului a deschis [θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξεν]

24. și a plouat lor manna [μάννα] să mănânce și pâinea cerului a dat-o lor [καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς].

25. Pâinea Îngerilor a mâncat omul [ἄρτον Ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος]. Mâncare le-a trimis lor întru săturare.

26. A îndepărtat vântul de la miazăzi din cer [ἀπῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ] și a adus în stăpânirea Lui vântul de miazăzi-apus [καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ Αὐτοῦ λίβα]

27. și a plouat peste ei cărnuri ca praful și păsări zburătoare ca nisipul mărilor

28. și au căzut întru mijlocul taberei lor [și] în jurul corturilor lor.

29. Și au mâncat și s-au săturat foarte și pofta lor le-a adus-o lor [καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς]¹¹³,

30. [că] nu au fost lipsiți¹¹⁴ de pofta lor. [Dar] încă mâncarea lor fiind în gura lor [ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν]

31. și urgia lui Dumnezeu s-a suit peste ei [καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς] și a ucis în cei grași ai lor [καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐτῶν] și pe cei aleși ai lui Israil i-a împiedicat.

32. În [cu] toate acestea, încă au păcătuit și nu au crezut în minunile Lui

¹¹³ Le-a adus ceea ce ei și-au dorit. Le-a împlinit pofta lor.

¹¹⁴ De Dumnezeu. Dumnezeu nu i-a lipsit de pofta lor, ci le-a împlinit-o.

33. și s-au sfârșit în[tru] deșertăciune zilele lor și anii lor cu grabă.

34. Când îi omora pe ei, [atunci] Îl căutau pe El și se întorceau și se sculau dimineața devreme către Dumnezeu [καὶ ὄρθριζον πρὸς τὸν Θεόν].

35. Și și-au adus aminte că Dumnezeu este ajutorul lor și Dumnezeu, Cel Preaînalt, este răscumpărătorul lor.

36. Dar L-au înșelat pe El în gura lor [καὶ ἠπάτησαν Αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν] și [cu] limba lor au mințit Lui [καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο Αὐτῷ].

37. Și inima lor nu [era] dreaptă cu El și nici [nu] s-au încrezut în făgăduința Lui.

38. Dar El este milostiv și va ispăși păcatelor lor și nu va nimici cu totul. Și va înmulți să întoarcă mânia Lui și nu va aprinde toată urgia Lui.

39. Și Și-a adus aminte că trup sunt [καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσιν], duh mergând și neîntorcându-se [πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον].

40. De câte ori L-au amărât pe El în pustie? L-au urgisit pe El în pământul cel fără de apă [παρώργισαν Αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ].

41. Și s-au întors și L-au ispitit pe Dumnezeu și pe Cel Sfânt al lui Israil L-au întăratat.

42. Nu și-au adus aminte de mâna Lui, de ziua [în] care i-a răscumpărat pe ei din mâna asuprind [ἐκ χειρὸς θλίβοντος] [pe ei]¹¹⁵.

43. Că a pus în Egiptos semnele Lui și minunile Lui în câmpia Tanis

44. și a schimbat întru sânge râurile lor și apele de ploaie ale lor, pentru ca să nu bea.

¹¹⁵ Din mâna care îi asuprea pe ei.

45. Trimis-a întru ei muscă-câinească [κυνό-
μυϊαν]¹¹⁶ și i-a mâncat pe ei, și broască și i-a nimi-
cit cu totul pe ei.

46. Și a dat manei roșii [τῇ ἐρυθσίβῃ] rodul lor
și ostenele lor lăcustei.

47. A ucis în grindină via lor și duzii lor în
brumă [καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ]

48. și a dat întru grindină dobitoacele lor și
averea lor focului.

49. Trimis-a întru ei urgia mâniei Lui, mânie
și urgie și necaz, trimitere prin îngerii cei răi
[ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν].

50. A făcut cale urgiei Lui [și] nu a cruțat de
la moarte sufletele lor și dobitoacele lor întru
moarte le-a închis [καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνα-
τον συνέκλεισεν].

51. Și a lovit pe tot cel întâi-născut în Egiptos,
pârga ostenelelor lor, în corturile lui Ham.

¹¹⁶ Din punct de vedere științific, ea se numește
Stomoxys calcitrans, cf.

https://en.wikipedia.org/wiki/Stable_fly

și e cunoscută în mod popular ca *musca de grajd*,
cf.

[http://destepti.ro/musca-de-grajd-stomoxys-
calcitrans-din-familia-muscidae-inteapa-foarte-tare-
animalele-domestice](http://destepti.ro/musca-de-grajd-stomoxys-calcitrans-din-familia-muscidae-inteapa-foarte-tare-animalele-domestice). Și arată astfel:

Am preluat imaginea de aici:

[http://2.bp.blogspot.com/_2osTUJ4MAIA/TO26R
cjSIBI/AAAAAAAAAIw/-
WA778mSMGI/s1600/Sc+Macho.jpg](http://2.bp.blogspot.com/_2osTUJ4MAIA/TO26RcjSIBI/AAAAAAAAAIw/-WA778mSMGI/s1600/Sc+Macho.jpg).

52. Și a depărtat ca oile pe poporul Său și i-a dus pe ei ca o turmă în pustie

53. și i-a povățuit pe ei în nădejde și nu s-au înfricoșat, și pe vrăjmașii lor i-a acoperit marea.

54. Și i-a dus pe ei întru muntele sfințeniei Lui, [în] muntele acesta pe care l-a dobândit dreapta Lui.

55. Și a izgonit din fața lor popoare și le-a dat moștenirea lor, în[tru] funie [le-a dat] moștenirea [ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας], și [El] a sălășluit în corturile lor semințiile lui Israil.

56. Dar L-au ispitit și L-au amărât pe Dumnezeu Cel Preaînalt și mărturiile Lui nu le-au păzit.

57. Și s-au întors și au fost necredincioși ca și părinții lor și s-au schimbat întru arc strâmb [καὶ μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλὸν].

58. Și L-au urgisit pe El¹¹⁷ în dealurile lor și în cele cioplite ale lor au întărâtat râvna Lui [παρεζήλωσαν Αὐτόν].

59. Auzit-a Dumnezeu și l-a trecut cu vederea¹¹⁸ și l-a disprețuit foarte pe Israil

60. și a lepădat cortul lui Silom [Σηλωμ], cortul Lui, [în] care a locuit în[tre] oameni [σκήνωμα Αὐτοῦ οὗ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις].

61. Și a dat întru robie tăria lor și frumusețea lor întru mâinile vrăjmașului.

62. Și a închis întru sabie pe poporul Său și moștenirea Lui a trecut-o cu vederea.

63. Pe tinerii lor i-a mâncat focul și fecioarele lor nu au fost jelite.

64. Preoții lor în sabie au căzut și văduvele lor nu vor fi plânse.

¹¹⁷ L-au umplut de urgie.

¹¹⁸ L-a desconsiderat.

65. Și S-a ridicat Domnul ca cel care doarme [καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος], ca cel puternic [ὡς δυνατός], îmbătat de vin [κεκραিপαληκῶς ἐξ οἴνου],

66. și a lovit pe vrăjmașii Săi întru cele din spate [și] ocară veșnică le-a dat lor.

67. Și a lepădat cortul lui Iosif și seminția lui Efreem nu a ales-o,

68. ci a ales seminția lui Iudas, muntele Sionului, pe care l-a iubit

69. și a zidit ca a celor cu un singur corn sfințenia Lui, în pământ a întemeiat-o pe ea întru veac [ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα].

70. Și l-a ales pe David, robul Său, și l-a luat pe el de la turmele oilor,

71. de după cele care fată l-a luat pe el, [pentru] a păstori pe Iacov, poporul Lui, și pe Israil, moștenirea Lui.

72. Și i-a păstorit pe ei în nerăutatea inimii lui și în înțelegerile mâinilor lui i-a povățuit pe ei.

Psalmul 78

1. Psalmul lui Asaf. Dumnezeu[le], venit-au neamurile întru moștenirea Ta, spurcat-au templul cel sfânt al Tău, pus-au Ierusalimul întru colibă de pază [εἰς ὀπωροφυλάκιον].

2. Pus-au cadavrele [τὰ θνησιμαῖα] robilor Tăi mâncăruri păsărilor cerului, trupurile celor Cuvioși ai Tăi fiarelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului și nu era cel care să-i îngroape.

4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noștri, dispreț și batjocură celor dimprejurul nostru.

5. Până când, Doamne, Te vei urgisi [până] întru sfârșit [ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος] [și] vei aprinde ca focul râvna Ta [ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός Σου]?

6. Varsă urgia Ta peste neamurile care nu Te știu și peste împărățiile care numele Tău nu l-au chemat!

7. Că l-au mâncat pe Iacov și locul lui l-au pustiit.

8. Să nu-Ți aduci aminte de fărădelegile cele vechi ale noastre, [ci] îndată să ne apuce pe noi îndurările Tale, că am sărăcit foarte!

9. Ajută-ne nouă, Dumnezeu[le], Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău! Doamne, izbăvește-ne pe noi și ispășește păcatelor noastre [καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν] pentru numele Tău!

10. Ca nu cumva să zică neamurile: „Unde este Dumnezeul lor?”. Și să se știe în[tru] nea-

muri, înaintea ochilor noștri, răzbunarea sângelui robilor Tăi, care a fost vărsat!

11. Să intre înaintea Ta suspinul celor care au fost încătușați [εἰσελθάτω ἐνώπιόν Σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων]! După măreția brațului Tău, păstrează pe fiii celor care au fost omorâți!

12. Răsplătește vecinilor noștri pe cele înșep-tite întru sânul lor, ocară lor, [cu] care Te-au ocă-rât pe Tine, Doamne!

13. Iar noi, poporul Tău și oile pășunii Tale, ne vom mărturisi Ție întru veac [și] întru neam și [în] neam vom vesti lauda Ta.

Psalmul 79

1. Întru sfârșit, pentru cei care se vor schimba, mărturie lui Asaf, psalm pentru assirios/ asirian.

2. Cel care păstorești pe Israil, ia aminte! Cel care povățuiești ca pe oi pe Iosif. Cel care șezi peste Heruvimi, arată-Te

3. Înaintea lui Efrem [Εφραϊμ] și Veniamin [Βενιαμιν] și Manassi [Μανασση]! Ridică puterea Ta și vino întru mântuirea noastră!

4. Dumnezeu[e,] întoarce-ne pe noi și arată fața Ta și ne vom mântui!

5. Doamne, Dumnezeul Puterilor, până când ai să urgisești în rugăciunea robului Tău [ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου Σου]?

6. Ne vei hrăni pe noi [cu] pâinea lacrimilor și ne vei adăpa pe noi în lacrimi, în [fără de] măsură?

7. Pusu-ne-ai pe noi întru ceartă [cu] vecinii noștri și vrăjmașii noștri ne-au batjocorit pe noi.

8. Doamne, Dumnezeul Puterilor, întoarce-ne pe noi și arată fața Ta și ne vom mântui! [Pauză psalmică].

9. Via din Egiptos/ Egipt ai scos-o. Izgonit-ai neamuri și ai sădit-o pe ea.

10. Făcut-ai cale înaintea ei și ai sădit rădăcinile ei și [ea] a umplut pământul.

11. Umbra ei a acoperit munții și joardele ei cedrii lui Dumnezeu.

12. A întins joardele ei până la mare și până la râu vlăstarele ei.

13. Pentru ce ai dărâmat gardul ei și o culeg pe ea toți cei care merg pe cale?

14. A stricat-o pe ea scroafa din crâng [σῶς ἐκ δρυμοῦ] și mistrețul cel sălbatic [μονιὸς ἄγριος] a păscut-o pe ea.

15. Dumnezeu[le] al Puterilor [ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων], întoarce-Te acum [ἐπίστρεψον δή], privește din cer și vezi [ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἰδὲ] și cercetează via aceasta [καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην]

16. și o desăvârșește pe ea, pe care a sădit-o dreapta Ta [καὶ κατάρτισαι αὐτήν ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ Σου], și pe Fiul omului, pe care l-ai întărit Ție [καὶ ἐπὶ Υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας Σεαυτῷ]!

17. Arsă [cu] foc și săpată. De certarea feței Tale vor pieri.

18. Să fie mâna Ta peste Omul dreptei Tale și peste Fiul omului, pe care l-ai întărit Ție!

19. Și nu avem să ne depărtăm de la Tine. Ne vei face vii pe noi și numele Tău Îl vom chema.

20. Doamne, Dumnezeul Puterilor, întoarce-ne pe noi și arată fața Ta și ne vom mântui!

Psalmul 80

1. Întru sfârșit, pentru teascuri, psalmul lui Asaf [Ασαφ].

2. Bucurați-vă lui Dumnezeu, ajutorului nostru! Strigați Dumnezeului lui Iacov!

3. Luați psalm și dați timpanul¹¹⁹[λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον]! [Cântați] mângâios [τερπνὸν] [din] psaltirion [ψαλτήριον] [și] cu lira!

4. Trâmbițați în lună nouă [cu] trâmbița, în bine-rânduita zi a sărbătorii noastre!

5. Că poruncă lui Israil este și judecata Dumnezeului lui Iacov.

6. El a pus mărturie în Iosif, când să iasă el din pământul Egiptosului¹²⁰/ Egiptului [și] a auzit limba pe care nu o cunoștea.

7. Depărtat-a de la ridicări spatele lui [ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ] [și] mâinile lui au slujit în coș [αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν].

¹¹⁹ Se referă la *instrumentul muzical*. Adică la acest instrument:

Am preluat imagine de aici:

<http://allendemusica.files.wordpress.com/2011/02/tympanon1.jpg>.

¹²⁰ De la N. sg.: Αἴγυπτος.

8. „În necaz M-ai chemat și te-am izbăvit. Te-am auzit în ascundere de vifor [ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος] și te-am încercat la apa certeii [ὑδατος ἀντιλογίας]. [Pauză psalmică].

9. Ascultă, poporul Meu, și [acestea îți] mărturisesc ție, Israile! Dacă ai să Mă auzi,

10. nu va fi în tine dumnezeu nou [θεὸς πρόσφατος], nici [nu] te vei închina dumnezeului celui străin [θεῷ ἄλλοτρίῳ].

11. Căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Cel care te-a scos din pământul Egiptosului. Lărgeste gura ta și o voi umple pe ea!

12. Dar nu a ascultat poporul Meu glasul Meu și Israil nu a luat aminte Mie.

13. Și [de aceea] i-am trimis pe ei după obiceiurile inimilor lor [κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν] [și] vor merge în obiceiurile lor [πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν].

14. [Dar] dacă poporul Meu M-a ascultat pe Mine, dacă Israil în căile Mele a umblat,

15. în nimic [nu] am smerit pe vrăjmașii lor și peste cei care îi necăjesc pe ei am pus mâna Mea”.

16. [Însă] vrăjmașii Domnului au mințit Lui și [pentru aceasta] va fi vremea lor într-un veac.

17. Și [Domnul] i-a hrănit pe ei din grăsimea grâului și [cu] miere din stâncă i-a săturat pe ei.

Psalmul 81

1. Psalmul lui Asaf. Dumnezeu a stat în adunarea dumnezeilor și în mijlocul dumnezeilor [El] judecă.

2. Până când judecați nedreptate și fețele celor păcătoși luați [καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε]? [Pauză psalmică].

3. Judecați pe cel orfan și pe cel sărac! [Și] îndreptați pe cel smerit și pe cel sărman!

4. Scoateți pe cel sărman și pe cel sărac din mâna celui păcătos [și] izbăviți-i [pe ei]!

5. [Dar ei] nu au cunoscut și nici [nu] au înțeles, [ci] în întuneric umblă [ἐν σκότει διαπορεύονται]. Clătina-se-vor toate temeliile pământului [σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς].

6. Eu am zis: „Dumnezei sunteți și toți fiii Celui Preaînalt [θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες]”.

7. Dar voi ca oamenii muriți și ca unul [dintre] stăpânitori cădeți.

8. Ridică-Te, Dumnezeu[le]! Judecă pământul! Că Tu vei moșteni în toate neamurile [ὅτι Σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν].

Psalmul 82

1. Cântarea psalmului lui Asaf.
2. Dumnezeu[le], cine se va asemana Ție? Să nu taci și nici să Te liniștești, Dumnezeu[le].
3. Că, iată, vrăjmașii Tăi au dat glasuri și cei care Te urăsc pe Tine au ridicat capul!
4. Împotriva poporului Tău au lucrat gând și s-au sfătuit împotriva Sfinților Tăi.
5. [Și] au zis: „Veniți și să-i nimicim cu totul pe ei din neam [ἐξ ἔθνους] și încă să nu se [mai] pomenească numele lui Israil!”.
6. Că s-au sfătuit în[tru] unire, împreună. Împotriva Ta făgăduință au orânduit
7. locașurile idumeilor [τῶν Ἰδουμαίων] și ale ismailiteilor [οἱ Ἰσμαηλῖται], Moabul [Μωαβ] și agarinii [οἱ Ἀγαρηνοί],
8. Gheval [Γεβαλ] și Ammon [Αμμων] și Amalic [Αμαληκ] și cei străini, împreună cu cei care locuiesc [în] Tiros.
9. Căci și Assur, și [el] a venit împreună cu ei, [și] au fost întru ajutor fiilor lui Lot. [Pauză psalmică].
10. Fă lor ca lui Madiam și lui Sisara [τῇ Μαδιαμ καὶ τῇ Σισαρα], [și] ca lui Iavin în pâraul Chison [ὥς ὁ Ἰαβὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισων]!
11. Au fost nimiciți cu totul în Endor [Αενδωρ] [și] au fost făcuți ca gunoiul/ bălegarul pământului [ἐγενήθησαν ὥσεὶ κόπρος τῇ γῇ].
12. Pune pe stăpânitorii lor ca pe Oriv [Ὠρηβ] și pe Ziv [Ζηβ] și pe Zevee [Ζεβεε] și pe Salmana [Σαλμανα], pe toți stăpânitorii lor!

13. Care au zis: „Să moștenim nouă înșine locul cel sfânt al lui Dumnezeu [τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ]”.

14. Dumnezeul meu, pune-i pe ei ca roată [ὥς τροχόν], ca miriște către fața vântului [ὥς καλᾶμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου],

15. ca focul care va arde crângul, ca văpaia să ardă munții!

16. Așa îi vei căuta pe ei. În viforul Tău și în urgia Ta îi vei tulbura pe ei.

17. Umples fețele lor de necinste și vor căuta numele Tău, Doamne!

18. Să se rușineze și să se tulbure întru veacul veacului și să fie făcuți de rușine și să piară!

19. Și să cunoască [ei] că numele Ție [Tău este] Domnul [și] Tu singur [ești] Preaînalt peste tot pământul.

Psalmul 83

1. Întru sfârșit, pentru teascuri, psalmul fiilor lui Core [Κόρε].

2. Cât de iubite [sunt] locașurile Tale, Doamne al Puterilor [Κύριε τῶν Δυνάμεων]¹²¹!

3. Dorește și se stinge sufletul meu întru curțile Domnului [ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου]. Inima mea și trupul meu s-au bucurat în Dumnezeu Cel viu.

4. Căci și vrabia și-a aflat sieși casă [στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν] și turtureaua cuib sieși [καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ], [în] care își va pune puii ei: jertfelnicele Tale, Doamne al Puterilor, Împăratul meu și Dumnezeuul meu.

5. Fericiți [sunt] cei care locuiesc în casa Ta. Întru vecii vecilor Te vor lăuda pe Tine. [Pauză psalmică].

6. Fericit este omul al cărui ajutor al lui [este] de la Tine, Doamne. [Căci el] suișuri în inima lui a orânduit [ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο],

7. în valea plângerii [ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος], întru locul [în] care a fost pus [εἰς τόπον ὃν ἔθετο] [de către Tine]. Căci și binecuvântări [εὐλογίας] va da Dătătorul legii.

8. [Iar cei ai Lui] vor merge din putere întru putere [πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν]¹²² [și] Dumnezeu Se va arăta dumnezeilor în Sion [ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιων]¹²³.

¹²¹ Al Puterilor cerești.

¹²² Vor crește continuu în daruri dumnezeiești.

¹²³ O profeție hristologică, împlinită prin propovăduirea Domnului în Ierusalim.

9. Doamne, Dumnezeul Puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeul lui Iacov! [Pauză psalmică].

10. Apărătorule al nostru, vezi Dumnezeu[le] și privește la fața unsului Tău!

11. Că mai bună [este] o zi în curțile Tale decât mii [ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς Σου ὑπὲρ χιλιάδας] [de zile]. [Căci] am ales a fi lepădat în casa Dumnezeului meu decât a locui în locașurile păcătoșilor.

12. Că Domnul iubește mila și adevărul. Dumnezeu va da har și slavă. Domnul nu va lipsi de cele bune pe cei care merg în nerăutate.

13. Doamne al Puterilor, fericit [este] omul cel care nădăjduiește în[tru] Tine.

Psalmul 84

1. Întru sfârșit, psalmul fiilor lui Core.
2. Bine ai voit, Doamne, pământului Tău. Întors-ai robimea lui Iacov.
3. Iertat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor. [Pauză psalmică].
4. Oprit-ai toată urgia Ta, întorsu-Te-ai de la urgia mâniei Tale.
5. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirilor noastre [ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν], și întoarce-Ți mânia Ta de la noi!
6. Nu întru veac Te vei urgisi nouă [μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν] [pe noi]. Sau vei întinde urgia Ta din neam [și până] întru neam?
7. Dumnezeu[le], Tu întorcându-Te ne vei face vii pe noi și poporul Tău se va veseli în[tru] Ție [Tine].
8. Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta și mântuirea Ta să ne-o dai nouă!
9. Voi auzi ce va grăi în mine Domnul Dumnezeu. Că va grăi pace peste poporul Său și peste cei Cuvioși ai Lui și peste cei care își întorc spre El inima [lor].
10. Dar aproape [este] mântuirea Lui de cei care se tem de El, ca să se sălășluiască slava [Lui] în pământul nostru.
11. Mila și adevărul s-au întâlnit, dreptatea și pacea s-au sărutat,
12. adevărul din pământ s-a ridicat și dreptatea din cer a privit.
13. Căci și Domnul va da bunătate și pământul nostru își va da rodul lui.

14. Dreptatea înaintea Lui va merge și va pune întru cale pașii Săi.

Psalmul 85

1. Rugăciunea lui David. Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, că sărac și sărman sunt eu!

2. Păzește sufletul meu, că[ci] cuvios sunt! Mântuiește pe robul Tău, Dumnezeu[l] meu, pe cel care nădăjduiește în Tine!

3. Miluiește-mă, Doamne, că spre Tine voi striga toată ziua!

4. Veselește sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu!

5. Că Tu, Doamne, [ești] bun și blând și mult-milostiv tuturor celor care Te cheamă pe Tine.

6. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte [la] glasul rugăciunii mele!

7. În ziua necazului meu am strigat către Tine, [pentru] că m-ai auzit pe mine.

8. Nu este [nimeni] asemenea Ție în[tre] dumnezei [οὐκ ἔστιν ὅμοιός Σοι ἐν θεοῖς]¹²⁴, Doamne, și nu este [vreunul] după faptele Tale [καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα Σου]¹²⁵.

9. Toate neamurile câte ai făcut vor veni și se vor închina înaintea Ta, Doamne, și vor slăvi numele Tău.

10. Că mare ești Tu și, făcând minuni, Tu ești Dumnezeu, singurul mare.

11. Povățuiește-mă, Doamne, [în] calea Ta și voi merge în adevărul Tău! Să se veselească inima mea, [pentru] a se teme de numele Tău!

¹²⁴ Între dumnezeii neamurilor păgâne.

¹²⁵ Niciun dumnezeu păgân nu are fapte care să se compare cu faptele Tale, Doamne!

12. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, Dumnezeu meu, în toată inima mea [ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου], și voi slăvi numele Tău într-un veac.

13. Că mare [este] mila Ta peste mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai adânc [ἐξ ᾗδου κατωτάτου].

14. Dumnezeu[le], cei fără de lege s-au ridicat asupra mea și adunarea celor tari au [a] căutat sufletul meu [συναγωγή κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου] și [ei] nu Te-au pus pe Tine înaintea lor [καὶ οὐ προέθεντό Σε ἐνώπιον αὐτῶν]¹²⁶.

15. Și Tu, Doamne, Dumnezeu îndurător și milostiv [ești], îndelung-răbdător și mult-milostiv și adevărat.

16. Privește spre mine și mă miluiește! Dă tăria ta slujitorului Tău și mântuiește pe fiul slujitoarei Tale!

17. Fă cu mine semn într-un bine [ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν]! Și să vadă cei care mă urăsc și să fie rușinați, că Tu, Doamne, mi-ai ajutat mie și m-ai mângâiat pe mine!

¹²⁶ Nu Te-au avut pe Tine înaintea ochilor inimii lor.

Psalmul 86

1. [Psalmul] fiilor lui Core, psalmul cântării.
Temeliile lui [sunt] în munții cei sfinți.

2. Domnul iubește porțile Sionului, mai presus de toate locașurile lui Iacov.

3. [Lucruri] slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu. [Pauză psalmică].

4. Îmi voi aduce aminte de Raav [Ῥαάβ]¹²⁷ și de Babilon [Βαβυλῶνος]¹²⁸ celor care mă cunosc pe mine. Și, iată, cei străini și Tirosul și poporul etiopienilor! Aceștia s-au născut acolo.

5. „Maică [este] Sionul [μήτηρ Σιών]”, va zice omul. Și om s-a născut în el. Și Însuși Cel Preaînalt l-a întemeiat pe el.

6. Domnul va povesti în scriptura popoarelor [Κύριος διηγέσεται ἐν γραφῇ λαῶν] și a stăpânitorilor acelor care s-au născut în el. [Pauză psalmică].

7. Că în[tru] Tine [este] locuirea tuturor veselindu-se [celor care se veselesc].

¹²⁷ E o formă a numelui Ῥαχάβ.

¹²⁸ Aici avem forma de G. sg. Eu am transliterat în text forma de N. sg. Βαβυλών.

Psalmul 87

1. Cântarea psalmului fiilor lui Core, într-un sfârșit, pentru melet [ὕπερ μαελεθ], [ca] să răspundă înțelegerii lui Eman israilitisul [Αἰμᾶν τῷ Ἰσραηλίτῃ].

2. Doamne, Dumnezeu al mântuirii mele, ziua am strigat și în noapte înaintea Ta.

3. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea! Pleacă urechea Ta într-o rugăciune mea [κλῖνον τὸ οὖς Σου εἰς τὴν δέησίν μου], Doamne!

4. Că s-a umplut de cele rele sufletul meu și viața mea Iadului s-a apropiat.

5. Socotit am fost cu cei care se coboară într-o groapă, făcutu-m-am ca un om neajutorat, în[tre] cei morți liber.

6. Ca [niște] răniți culcați [ὥσεὶ τραυματῖαι ἐρριμμένοι], dormind în mormânt [καθεύδοντες ἐν τάφῳ], de care nu Ți-ai mai adus aminte și încă au fost lepădați ei de la mâna Ta.

7. Pusu-m-au în groapa cea mai adâncă [ἐθελτό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ], în[tru] cele întunecate și în umbra morții [ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου].

8. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate ridicările Tale [τοὺς μετεωρισμούς Σου] le-ai adus asupra mea. [Pauză psalmică].

9. Depărtat-ai pe cei cunoscuți ai mei de la mine, pusu-m-ai urâciune lor. M-am dat și nu ieșeam.

10. Ochii mei au slăbit de sărăcie. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, întins-am către Tine mâinile mele.

11. Nu celor morți vei face cele minunate [μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια]. Sau doctorii se vor ridica și se vor mărturisi Ție [ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσιν καὶ ἐξομολογήσονται Σοι]?

12. Nu va povesti cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în pieire.

13. Nu se va [vor] cunoaște în întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în [ale] pământului uitat [καὶ ἡ δικαιοσύνη Σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη].

14. Și eu către Ține, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea va veni înaintea Ta.

15. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu [și] întorci fața Ta de la mine?

16. Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețea mea. Iar înălțându-mă, m-am smerit și m-am dez-nădăjduit [ἐξηπορήθην].

17. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua [și] m-au cuprins dimpreună.

18. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin și pe cei cunoscuți ai mei de nefericirea [mea].

Psalmul 88

1. [Psalmul] înțelegerii lui Etan israilitisul [Αἰθαν τῷ Ἰσραηλίτῃ].

2. Milele [τὰ ἐλέη] Tale, Doamne, întru veac le voi cânta. Întru neam și [în] neam voi vesti adevărul Tău în [cu] gura mea.

3. Că ai zis: „Întru veac mila se va zidi [și] în ceruri se va pregăti adevărul Tău”.

4. „Pus-am făgăduință celor aleși ai Mei, juratu-M-am lui David, robul Meu:

5. Până veacului [întru veac] voi pregăti sămânța ta și voi zidi întru neam și [până în] neam tronul tău”. [Pauză psalmică].

6. Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău în adunarea Sfinților.

7. Că cine în nori va fi asemenea Domnului și cine se va asemana Domnului în fiii lui Dumnezeu [ἐν υἱοῖς Θεοῦ]?

8. Dumnezeu slăvindu-Se în sfatul Sfinților. Mare și înfricoșător [este] peste toți cei dimprejurul Lui.

9. Doamne, Dumnezeul Puterilor, cine [este] asemenea Ție? Puternic ești Doamne și adevărul Tău [este] împrejurul Tău.

10. Tu stăpânești puterea mării și mișcarea valurilor ei Tu o îmblânzești [καταπραΰνεις].

11. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru și în brațul puterii Tale ai risipit pe vrăjmașii Tăi.

12. Al Tău [ale Tale] sunt cerurile și al Tău este pământul, lumea și deplinătatea ei Tu le-ai întemeiat [τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς Σὺ ἐθεμελίωσας].

13. Miazănoapte și mările Tu le-ai zidit. Taborul [Θαβωρ] și Ermonul [Ερμων] în numele Tău se vor bucura.

14. Brațul Tău [este] cu putere. Să se întărească mâna Ta [și] să se înalțe dreapta Ta!

15. Dreptatea și judecata [sunt] pregătirea tronului Tău, mila și adevărul va [vor] merge înaintea feței Tale.

16. Fericit [este] poporul care cunoaște strigăt [de bucurie]. Doamne, în lumina feței Tale vor merge

17. și în numele Tău se vor bucura toată ziua și în dreptatea Ta se vor înălța.

18. Că lauda puterii lor Tu ești și în bunăvoirea Ta se va înălța cornul nostru.

19. Că al Domnului [este] ajutorul și al Sfântului lui Israil, Împăratul nostru.

20. Atunci ai grăit în vedenia celor Cuvioși ai Tăi și ai zis: „Pus-am ajutor în[tru] cel tare [și] înălțat-am pe cel ales din poporul Meu.

21. Aflat-am pe David, robul Meu, [și] în uleiul cel sfânt al Meu l-am uns pe el.

22. Căci mâna Mea îi va ajuta lui și brațul Meu îl va birui pe el [καὶ ὁ βραχίον Mou κατισχύσει αὐτόν].

23. Cel vrăjmaș nu va folosi în[tru] el [οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ] și fiul fărădelegii nu va adăuga să facă rău lui.

24. Și voi zdrobi pe vrăjmașii lui de la fața lui și pe cei care îl urăsc pe el îi voi întoarce.

25. Și adevărul Meu și mila Mea [vor fi] cu el și în numele Meu se va înălța cornul lui.

26. Și voi pune în mare mâna lui și în râuri dreapta lui.

27. El Mă va chema pe Mine: «Tatăl meu ești Tu, Dumnezeul meu și apărătorul mântuirii mele».

28. Și Eu cel întâi-născut îl voi pune pe el, cel înalt pe lângă împăraților [împărații] pământului.

29. Întru veac îi voi păzi lui mila Mea și făgăduința Mea cea credincioasă lui.

30. Și voi pune întru veacul veacului sămânța lui și tronul lui ca zilele cerului [καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὥς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ].

31. [Și] dacă au să lase fiii lui legea Mea și judecăților Mele [după judecățile Mele] nu au să meargă,

32. dacă dreptățile Mele vor spurca și poruncile Mele nu au să le păzească,

33. voi cerceta în toiag fărădelegile lor [ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν] și în bice păcatele lor [καὶ ἐν μάστιγι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν].

34. Dar mila Mea nu am să o risipesc de la el și nici nu am să fac nedreptate în[tru] adevărul Meu

35. și nici nu am să spurc făgăduința Mea și pe cele care ies din buzele Mele nu am să le lepăd.

36. Odată am jurat în cel Sfânt al Meu. Voi minți lui David?

37. Sămânța lui întru veac va rămâne și tronul lui ca soarele înaintea Mea

38. și ca luna întărită întru veac și martor credincios în cer”. [Pauză psalmică].

39. Dar Tu ai lepădat [Σὺ δὲ ἀπόσω] și ai disprețuit [καὶ ἐξουδένωσας] [și] ai amânat pe unsul/ hristosul Tău [ἀνεβάλου τὸν χριστόν Σου].

40. Ai răsturnat făgăduința robului Tău, spurcat-ai întru [pe] pământ sfințirea lui.

41. Dărâmat-ai toate gardurile lui, pus-ai frică [peste] fortărețele lui.

42. Jefuitu-l-au pe el toți cei care merg pe cale [și] s-a făcut ocară vecinilor lui.

43. Înălțat-ai dreapta vrăjmașilor lui [și] i-ai veselit pe toți vrăjmașii lui.

44. Întors-ai ajutorul sabiei lui și nu l-ai ajutat pe el în război.

45. Nimicit-ai din curăția lui [și] tronul lui într-o pământ l-ai coborât.

46. Micșorat-ai zilele vremii lui [și] ai vărsat peste el rușine. [Pauză psalmică].

47. Până când, Doamne, Te vei întoarce într-o sfârșit [și] vei aprinde ca focul urgia Ta?

48. Adu-Ți aminte care [este] ființa mea! Căci nu în zadar i-ai zidit pe toți fiii oamenilor.

49. Cine este omul care va trăi și nu va vedea moarte [și] își va izbăvi sufletul lui din mâna Iadului? [Pauză psalmică].

50. Unde sunt milele Tale cele vechi, Doamne, pe care le-ai jurat lui David în[tru] adevărul Tău?

51. Adu-Ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, pe care am îndurat-o în sânul meu [de la] multe neamuri!

52. Pe care au ocărât-o vrăjmașii Tăi, Doamne, [cu] care au ocărât schimbarea unsului/hristosului Tău [οὗ ὀνειδίσαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ Σου].

53. Binecuvântat [este] Domnul într-o veac. Să se facă! Să se facă!

Psalmul 89

1. Rugăciunea lui Moisis, omul lui Dumnezeu. Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și [în] neam.

2. Mai înainte să se facă munții și să se zidească pământul și lumea, și din veac [și] până [în] veac ești Tu.

3. Să nu întorci pe om într-o smerenie. Și ai zis: „Întoarceți-vă, fiii oamenilor!”.

4. Că mii de ani în ochii Tăi [sunt] ca ziua de ieri [ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς Σου ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθέρ], care a trecut, și [ca] straja în noapte [ἥτις διήλθεν καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί].

5. Batjocurile lor ani vor fi [τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται]. Dimineața ca iarba va trece.

6. Dimineața are să înflorească și va trece, [iar] seara va cădea. Se va întări și se va usca.

7. Că ne-am sfârșit în urgia Ta și în mânia Ta ne-am tulburat.

8. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, veacul nostru într-o luminare a feței Tale [ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου Σου].

9. Că toate zilele noastre s-au sfârșit și în[tru] urgia Ta ne-am sfârșit. Anii noștri ca pânda de păianjen îi gândeam [τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων].

10. Zilele anilor noștri, în ei înșiși, [sunt] 70 de ani [αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη]. Iar dacă [vom fi] în puteri [sunt] 80 de ani [ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη]. Și [ce este] mai mult al lor [este] osteneală și durere [καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ

πόνος]. Că a venit blândețe peste noi și vom fi certați [ὅτι ἐπῆλθεν πραύτης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδεύθησόμεθα]¹²⁹.

11. Cine cunoaște puterea urgiei Tale [τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς Σου] și, din frica Ta, mânia Ta [καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου Σου τὸν θυμὸν Σου]

12. să socotească [ἐξαριθμήσασθαι]? Dreapta Ta așa arat-o [mie] [τὴν δεξιάν Σου οὕτως γνώρισον] și pe cei legați [cu] inima în înțelepciune [καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ]!

13. Întoarce-Te, Doamne! Până când? Și mângâie pe robii Tăi!

14. Umplutu-ne-am dimineța de mila Ta, și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele noastre.

15. Veselitu-ne-am pentru care zile ne-ai smerit pe noi [εὐφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς], [pentru] anii [în] care am văzut cele rele [ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά].

16. Și vezi pe robii Tăi și lucrurile Tale și povățuiește pe fiii lor!

17. Și fie strălucirea Domnului Dumnezeuului nostru peste noi [καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς] și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează peste noi [καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς]!

¹²⁹ De Dumnezeu. Vom fi certați de El, dacă am desconsiderat blândețea Lui față de noi și nu ne-am pocăit pentru păcatele noastre.

Psalmul 90

1. Lauda cântării lui David. Cel care locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, în umbra [ἐν σκέπη] Dumnezeului cerului va petrece [αὐλισθήσεται].

2. Va zice Domnului: „Apărătorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeul meu [și] voi nădăjdui în El.

3. Că El mă va izbăvi din cursa vânătorilor [ὅτι αὐτὸς ῥύσεται με ἐκ παγίδος θηρευτῶν] și din cuvântul cel tulburător [καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους].”.

4. În cele ale spatelui Său îți va umbri ție [ἐν τοῖς μεταφρένοις Αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι] și sub aripile Lui vei nădăjdui [și cu] armă te va încon-jura adevărul Lui.

5. Nu te vei teme de frica cea de noapte, de săgeata zburând ziua,

6. de lucrul umblând în[tru] întuneric, de întâmplarea cea rea [ἀπὸ συμπτώματος] [și] de demonul cel de la amiază [καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ].

7. Va [vor] cădea din partea ta o mie și zece mii din cele de-a dreapta ta, dar către tine nu se va [vor] apropia.

8. Însă [cu] ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.

9. Că Tu, Doamne, [ești] nădejdea mea [și] pe Cel Preaînalt L-ai pus scăparea ta.

10. Nu vor veni către tine cele rele și biciul nu se va apropia [în] locașul tău.

11. Că Îngerilor Lui va porunci pentru tine [ca] să te păzească în toate căile tale,

12. pe mâini te vor ridica, [pentru] ca nu cumva să îți împiedici de piatră piciorul tău.

13. Peste aspidă [ἄσπίδα]¹³⁰ și vasilisc [καὶ βασιλίσκον]¹³¹ vei pune piciorul [ἐπιβήσῃ] și vei călca în picioare pe leu și pe balaur [καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα¹³²].

14. „Că în Mine a nădăjduit și îl voi izbăvi pe el, îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu.

15. Mă va chema pe Mine și îl voi asculta pe el, cu el sunt în necaz și îl voi scoate și îl voi slăvi pe el.

16. [Cu] lungimea zilelor îl voi umple pe el și îi voi arăta lui mântuirea Mea”.

¹³⁰ A se vedea:

[https://en.wikipedia.org/wiki/Asp_\(reptile\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Asp_(reptile)).

¹³¹ Idem: <https://en.wikipedia.org/wiki/Basilisk>.

¹³² Idem: <https://en.wikipedia.org/wiki/Dragon>.

Psalmul 91

1. Psalmul cântării, într-o ziua sabbatului.
2. Bine [este] a mărturisi Domnului și a cânta numelui Tău, Preaînalte,
3. a vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în timpul nopții,
4. în psaltirion [cu] zece coarde [ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ], cu cântare în liră [μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρα].
5. Că m-ai veselit, Doamne, în facerea Ta și în lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura.
6. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, foarte s-au adâncit gândurile Tale [σφόδρα ἐβλύνθησαν οἱ διαλογισμοί Σου].
7. Omul cel nebun nu va cunoaște și cel neînțelegător nu va înțelege acestea.
8. Când au să se ridice cei păcătoși, ca iarba s-au și aplecat/ gârbovit toți cei care lucrează fărădelegea, ca să-i nimicească cu totul într-o veacul veacului.
9. Iar Tu [ești] Preaînalt într-o veac, Doamne.
10. Că, iată, vrăjmașii Tăi vor pieri și se vor risipi toți cei care lucrează fărădelegea!
11. Și se va înălța cornul meu ca al celui cu un singur corn [καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου] și bătrânețea mea în uleiul cel gras [καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πλίονι].
12. Și a privit ochiul meu în vrăjmașii mei și în cei care se ridică asupra mea făcând cele rele [și îi] va auzi urechea mea.

13. Cel Drept ca finicul¹³³ va înflori [Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει] [și] ca cedrul cel din Libanos se va înmulți [ὥσει κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται].

14. Sădiți în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

15. Încă se vor înmulți în bătrânețea cea grasă [ἐν γήρει πίοι] și bine-pătimind vor fi

16. [ca] să vestească că drept [este] Domnul Dumnezeul meu și nu este nedreptate în[tru] El.

¹³³ A se vedea: <https://ro.wikipedia.org/wiki/Finic> și https://en.wikipedia.org/wiki/Date_palm.

Psalmul 92

1. Întru ziua de dinaintea sabatului, când a fost locuit pământul [εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσάββατου ὅτε κατόκισται ἡ γῆ]. Lauda cântării lui David. Domnul a împărățit, [întru] frumusețe [εὖ-πρέπειαν] S-a îmbrăcat. Îmbrăcatu-S-a Domnul [întru] putere și S-a încins. Pentru că și lumea a întărit-o, care nu se va clătina.

2. Gata [este] tronul Tău, de atunci, din veac ești Tu.

3. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor,

4. din glasurile apelor multe. Minunate [sunt] înălțările mării. Minunat [este] Domnul în cele înalte.

5. Mărturiile Tale s-au încredințat foarte [τὰ μαρτύριά Σου ἐπιστώθησαν σφόδρα]. Casei Tale se cuvine sfințire [ἁγίασμα], Doamne, întru lungime de zile.

Psalmul 93

1. Psalmul lui David, al celui [celor] patru sabaturi [τετράδι σαββάτων]. Dumnezeu răzbu-
nărilor, Domnul, Dumnezeu răzbunărilor a vor-
bit cu îndrăzneală.

2. Înalță-Te, Cel care judeci pământul! Răs-
plătește răsplată celor mândri!

3. Până când cei păcătoși, Doamne? Până
când cei păcătoși se vor lăuda?

4. Vorbi-vor și vor grăi nedreptate, grăi-vor
toți cei care lucrează fărădelege?

5. Pe poporul Tău, Doamne, l-au smerit și
moștenirea Ta au chinuit-o.

6. Pe văduvă și pe prozelit [προσήλυτον] i-au
ucis și pe cei orfani i-au omorât.

7. Și au zis: „Nu va vedea Domnul și nici [nu]
va înțelege Dumnezeu lui Iacov”.

8. Așadar, înțelegeți cei nebuni din popor
[σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ] și cei proști gândiți
odată [καὶ μωροὶ ποτὲ φρονήσατε]!

9. Cel care a sădit urechea, [oare] nu aude?
Sau Cel care a zidit ochiul, [oare] nu vede?

10. Cel care ceartă neamurile, [oare] nu va
mustra? [Căci] Cel care învață pe om cunoașterea,

11. [adică] Domnul, cunoaște gândurile oa-
menilor că sunt deșarte.

12. [Dar] fericit [este] omul pe care Tu ai să-
l cerți, Doamne, și din legea Ta ai să-l înveți pe el,

13. [ca] să-l îmblânzești lui [să-l îmblânzești
pe el] de la zilele cele rele [τοῦ πραῦναι αὐτῷ ἄφ’
ἡμερῶν πονηρῶν], până ce s-a săpat [ce se va săpa]

groapa celui păcătos [ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος].

14. Că nu va lepăda Domnul pe poporul Său și moștenirea Lui nu o va părăsi,

15. până ce dreptatea are să se întoarcă întru judecată și ținându-se de ea toți cei dreپți [cu] inima. [Pauză psalmică].

16. Cine se va ridica mie [cu mine] împotriva celor care fac rele? Sau cine se va ridica împreună mie [cu mine] împotriva celor care lucrează fără-delege?

17. Că dacă Domnul nu mi-a[r fi] ajutat mie, pentru puțin sufletul meu a[r fi] pribegit Iadului [παρὰ βραχὺ παρώκησεν τῷ Ἄδῃ ἡ ψυχὴ μου]¹³⁴.

18. Dacă ziceam: „S-a clătinat piciorul meu”, mila Ta, Doamne, îmi ajută mie.

19. Doamne, după mulțimea durerilor mele în inima mea, mângâierile Tale au iubit sufletul meu [αἱ παρακλήσεις Σου ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν μου].

20. Nu va fi de față [și] împreună Ție [cu Tine] tronul fărădelegii [μὴ συμπροσέσται Σοι θρόνος ἀνομίας], cel care zidește osteneală împotriva poruncii [ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ προστάγματι].

21. Vâna-vor în sufletul celui Drept [θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν Δικαίου] și sângele cel nevinovat vor osândi [καὶ αἷμα ἀθῶον καταδικάζονται].

22. Și mi-a fost mie Domnul întru scăpare și Dumnezeuul meu întru ajutorul nădejzii mele.

23. Și [Domnul] va răsplăti lor fărădelegea lor și după răutatea lor îi va nimici

¹³⁴ Ar mai fi fost puțin și sufletul meu ar fi pribegit în Iad.

pe ei Domnul, Dumnezeuul nostru.

Psalmul 94

1. Lauda cântării lui David. Veniți să ne bucurăm [întru] Domnul [și] să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru [τῷ Σωτῆρι ἡμῶν]!

2. Să întâmpinăm fața Lui în mărturisire [ἐν ἐξομολογήσει] și să-I strigăm Lui în psalmi [ἐν ψαλμοῖς].

3. Că Dumnezeu mare [este] Domnul și Împărat mare peste toți dumnezeii.

4. Că în mâna Lui [sunt] marginile pământului [ὅτι ἐν τῇ χειρὶ Αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς] și înălțimile munților sunt ale Lui [καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων Αὐτοῦ εἰσιν].

5. Că a Lui este marea și El a făcut-o pe ea și uscatul l-au zidit mâinile Lui.

6. Veniți să ne închinăm și să cădem înaintea Lui [δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Αὐτῷ] și să plângem înaintea Domnului, a Celui care ne-a făcut pe noi!

7. Că El este Dumnezeu nostru și noi poporul pășunii Lui și oile mâinii Lui. Astăzi, dacă aveți să auziți glasul Lui[, acestea vă spune]:

8. „Să nu vă învârtoșați inimile voastre ca în [ziua] amărăciunii, ca în ziua ispitirii în pustie.

9. Unde au fost ispitiți părinții voștri, [unde] au fost cercați [ἐδοκίμασαν] și au văzut lucrurile Mele.

10. Patruzeci de ani M-am mâniat [προσώχθισα] pe neamul acesta și am zis: <Întotdeauna [ei] se înșală [cu] inima [ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ]>. Și ei nu au cunoscut căile Mele.

11. Că[ci] M-am jurat în urgia Mea [ὥς ὄμοσα ἐν τῇ ὀργῇ Μου]: <Dacă [Nu] vor intra întru odihna Mea [εἰ¹³⁵ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν Μου]>”.

¹³⁵ Ca și în alte părți ale Dumnezeieștii Scripturi, conjuncția εἰ [dacă] are aici sens negativ. Și înseamnă: *nu*.

Psalmul 95

1. Când se zidea casa [Domnului], după robie [μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν], cântarea lui David. Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul!

2. Cântați Domnului, binecuvântați numele Lui, binevestiți din zi [în] zi mântuirea Lui!

3. Vestiți în[tru] neamuri slava Lui, în toate popoarele minunile Lui!

4. Că mare [este] Domnul și lăudat foarte, înfricoșător este, peste toți dumnezeii.

5. Că toți dumnezeii neamurilor [sunt] demoni [ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια], iar Domnul a făcut cerurile.

6. Mărturisire și frumusețe [este] înaintea Lui [ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον Αὐτοῦ], sfințenie și mare-cuviință în sfințirea Lui [ἀγιοσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι Αὐτοῦ].

7. Aduceți Domnului semințiile neamurilor [αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν]! Aduceți Domnului slavă și cinste [δόξαν καὶ τιμήν]!

8. Aduceți Domnului slavă numelui Lui! Luați jertfe și intrați întru curțile Lui!

9. Închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui! Să se cutremure de la fața Lui tot pământul!

10. Spuneți în[tru] neamuri [că] Domnul a împărățit [ἐβασίλευσεν] și că a întărit lumea [κατόρθωσεν τὴν οἰκουμένην], care nu se va clătina! [El] va judeca popoarele în dreptate [κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι].

11. Veseliți-vă, ceruri, și bucură-te, pământule [ὕφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω

ἡ γῆ]! Cutremură-te, mare, și deplinătatea ei [σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς]!

12. Vă veți bucura, câmpiilor, și toate cele [care sunteți] în ele. Atunci se vor bucura toți copacii dumbrăvii

13. de la fața Domnului. Că[ci] [El] vine. Că[ci] [El] vine să judece pământul [ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν κρινει]. [El] va judeca lumea în dreptate [κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ] și popoarele în adevărul Lui [καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ Αὐτοῦ]¹³⁶.

¹³⁶ Popoarele vor fi judecate de El *conform* adevărului Lui și nu după „standardele” lor valorice. Adevărul Lui va fi *etalonul* judecății Sale, dar judecata Lui va fi *dreaptă* și nu *părtinitoare*.

Psalmul 96

1. [Psalmul] lui David, când pământul Lui este făcut. Domnul a împărătit. Să se bucure pământul! Să se veselească insulele cele multe!

2. Nor și întuneric [este] împrejurul Lui, dreptate și judecată, dreptatea tronului Său.

3. Foc va merge înaintea Lui și va arde împrejur pe vrăjmașii Săi.

4. Strălucit-au fulgerele Sale lumea. A văzut și s-a clătinat pământul.

5. Munții s-au topit ca ceara de la fața Domnului, de la fața Domnului a tot pământul.

6. Vestit-au cerurile dreptatea Lui și au văzut toate popoarele slava Lui.

7. Să se rușineze cei care se închină celor cioplite, cei care se laudă în idoli lor! Închinați-vă Lui toți Îngerii Săi!

8. A auzit și s-a veselit Sionul și s-au bucurat fiicele Iudeii pentru judecățile Tale, Doamne.

9. Că Tu ești Domnul Cel Preaînalt peste tot pământul [și] foarte Te-ai preaînălțat peste toți dumnezeii.

10. Cei care iubiți pe Domnul, urâți răul! Domnul păzește sufletele Cuvioșilor Săi. Din mâna celor păcătoși îl [îi] va izbăvi pe ei.

11. Lumină a răsărit celui Drept și veselie celor drepti [cu] inima.

12. Veseliți-vă, Dreptilor, în[tru] Domnul și mărturisiți-vă [cu] pomenire sfințeniei Lui!

Psalmul 97

1. Psalmul lui David. Cântați Domnului cântare nouă [ᾠσμα καινόν], că [lucruri] minunate a făcut Domnul! L-a mântuit lui [pe el] dreapta Lui și brațul cel sfânt al Lui.

2. Domnul a arătat mântuirea Lui înaintea neamurilor, [El] le-a descoperit dreptatea Lui.

3. A pomenit mila Lui lui Iacov și adevărul Lui casei lui Israil [și] au văzut toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

4. Strigați lui Dumnezeu tot pământul! Cântați și bucurați-vă și cântați!

5. Cântați Domnului în[tru] liră, în[tru] liră și în[tru] sunet de psalm,

6. în[tru] trâmbițe bătute și [cu] glas de trâmbiță de corn [καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερὰ-τίνης]! Strigați înaintea Împăratului [și] a Domnului [nostru]!

7. Să se clatine marea și deplinătatea ei, lumea și cei care locuiesc în ea!

8. Râurile vor bate din mâini [și] împreună cu munții se vor bucura.

9. Că [Domnul] vine să judece pământul. [El] va judeca lumea în[tru] dreptate și popoarele în[tru] dreptate.

Psalmul 98

1. Psalmul lui David. Domnul a împărățit [ἐβασίλευσεν]. Să se urgisească popoarele [ὀργιζέσθωσαν λαοί]! Cel care șade pe Heruvimi [ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβιν]. Să se cutremure pământul!

2. Domnul [este] mare în Sion și înalt este peste toate popoarele.

3. Mărturisească-se numele Tău cel mare, căci înfricoșător și sfânt este!

4. Și cinstea împăratului iubește judecata [καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ]. Tu ai pregătit îndreptările [Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας]. Tu ai făcut judecata și dreptatea în Iacov.

5. Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru [ὕψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν] și vă închinați scăunelului picioarelor Lui [καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν Αὐτοῦ], că sfânt este [ὅτι ἅγιός ἐστιν]!

6. Moisis și Aaron [sunt] în[tre] preoții Lui [Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐν τοῖς ἱερεῦσιν Αὐτοῦ] și Samuil în[tre] cei care cheamă numele Lui [καὶ Σαμουηλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα Αὐτοῦ]. Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei.

7. În stâlp de nor a vorbit cu ei¹³⁷. Căci [ei] păzeau mărturiile Lui și poruncile pe care [El] le-a dat lor [ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια Αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς].

8. Doamne, Dumnezeuul nostru, Tu i-ai auzit pe ei! Tu milostiv Te-ai făcut lor [Σὺ εὐίλατος

¹³⁷ Cu Sfinții Profeti Moisis și Aaron.

ἐγίνου αὐτοῖς] și răsplătind peste toate obiceiurile lor [καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν].

9. Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați întru muntele cel sfânt al Lui, că sfânt [este] Domnul, Dumnezeuul nostru!

Psalmul 99

1. Psalm întru mărturisire. Strigați Domnului tot pământul!

2. Slujiți Domnului în[tru] veselie! Intrați înaintea Lui în bucurie!

3. Cunoașteți că [El este] Domnul! [Că] El este Dumnezeu. [Că] El ne-a făcut pe noi și nu noi. [Că noi suntem] poporul Lui și oile pășunii Lui.

4. Intrați întru [pe] porțile Lui în mărturisire [εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας Αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει] [și] întru curțile Lui în imnuri [εἰς τὰς αὐλὰς Αὐτοῦ ἐν ὕμνοις]! Mărturisiți-vă Lui! Lăudați numele Lui!

5. Că bun [este] Domnul. Întru veac [este] mila Lui și până [în] neam și [în] neam adevărul Lui.

Psalmul 100

1. Psalmul lui David. Milă și judecată Îți voi cânta Ție, Doamne.

2. Voi cânta și voi înțelege în cale fără prihană. Când vei veni către mine? Mergeam în nerăutatea inimii mele în mijlocul casei mele.

3. Nu am pus înaintea ochilor mei lucru fărădelege [și pe cei] făcând călcări ale legii i-am urât.

4. Nu s-a lipit mie inima necinstită, [iar] abătându-se de la mine, pe cel rău nu îl cunoșteam.

5. Pe cel care clevește în ascuns [pe] aproapele său, pe acela îl alungam, [iar cu] cel mândru [cu] ochiul și nesățios [cu] inima, [cu] acesta nu mâncam împreună.

6. Ochii mei [sunt] peste cei credincioși ai pământului, [ca] să șadă ei împreună cu mine. Mergând în cale fără prihană, acela îmi slujea.

7. Nu locuia în mijlocul casei mele făcând mândrie. Grăind nedreptăți, nu s-a îndreptat înaintea ochilor mei.

8. Întru dimineți ucideam pe toți cei păcătoși ai pământului, [ca] să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei care lucrează fărădelegea.

Psalmul 101

1. Rugăciunea celui sărac, când are să fie istovit și înaintea Domnului are să își verse rugăciunea lui.

2. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și strigarea mea către Tine să vină!

3. Să nu-Ți întorci fața Ta de la mine, [ci] în care zi am să mă necăjesc, pleacă urechea Ta către mine! În care zi am să Te chem, îndată auzi-mă!

4. Că s-au sfârșit ca fumul zilele mele și oasele mele ca lemnul de foc s-au ars.

5. A fost lovită ca iarba și s-a uscat inima mea, că am uitat să mănânc pâinea mea.

6. De glasul suspinului meu s-a lipit osul meu cărnii mele [ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου].

7. Asemănatu-m-am pelicanului celui singur [ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ], făcutu-m-am ca stârcul de noapte în locul casei [ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ¹³⁸ ἐν οἰκοπέδῳ].

8. Privegheat-am și m-am făcut ca o vrabie singură pe acoperiș.

9. Toată ziua mă ocărau vrăjmașii mei și cei care mă laudă pe mine împotriva mea se jurau.

10. Că cenușă ca pâine am mâncat și băutura mea cu plâns amestecam,

11. de la fața urgiei Tale și a mâniei Tale. Că ridicându-mă, m-ai coborât.

12. Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat.

¹³⁸ A se vedea:

https://en.wikipedia.org/wiki/Night_heron.

13. Iar Tu, Doamne, într-un veac rămâi și po-
menirea Ta într-un neam și [în] neam.

14. Tu, ridicându-Te, vei milui Sionul, că
vremea [este] să-l miluiești pe el, că vine vremea.

15. Că au binevoit robii Tăi [pentru] pietrele
lui și de țărâna lui le va fi milă.

16. Și se vor teme neamurile de numele
Domnului și toți împărații pământului de slava
Ta.

17. Că va zidi Domnul Sionul și Se va arăta
în[tru] slava Lui [καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ Αὐτοῦ].

18. Privit-a la rugăciunea celor smeriți și nu
a disprețuit rugăciunea lor.

19. Să se scrie aceasta într-un neamul viitor! Și
poporul, cel care este zidit [acum], va lăuda pe
Domnul.

20. Că a privit din înălțimea cea sfântă a Lui.
Domnul din cer pe pământ a privit,

21. [ca] să audă suspinul celor încătușați [și]
să dezlege pe fiii celor omorâți

22. [și ca] să vestească în Sion numele Dom-
nului și lauda Lui în Ierusalim,

23. când are să se adune popoarele împreună
și împărații [pentru] a sluji Domnului.

24. Răspuns-a Lui în calea tăriei Lui: „Puțină-
tatea [τὴν ὀλιγότητα] zilelor mele vestește-o mie!

25. Să nu mă iei la mijlocul zilelor mele,
[căci] în neam de neamuri [sunt] anii Tăi”.

26. Dintru începuturi, Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat [κατ’ ἀρχὰς Σὺ Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας] și lucrurile mâinilor Tale sunt cerurile [καὶ ἔργα τῶν χειρῶν Σοῦ εἰσιν οἱ οὐρανοί].

27. Ele vor pieri, iar Tu vei rămâne. Și toți ca
un veșmânt se vor învechi [καὶ πάντες ὥς ἱμάτιον

παλαιωθήσονται] și ca o mantie se vor schimba ei și vor fi schimbați [καὶ ὥσει περιβόλαιον ἀλλάξεις αὐτούς καὶ ἀλλαγῇσονται].

28. Iar Tu același ești și anii Tăi nu se vor sfârși.

29. Fiii robilor Tăi se vor sălășlui și sămânța lor într-un veac se va îndrepta.

Psalmul 102

1. [Psalmul] lui David. Binecuvintează, sufletul meu, pe Domnul și toate cele dinăuntru meu numele cel sfânt al Lui!

2. Binecuvintează, sufletul meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui!

3. Pe Cel milostiv [cu] toate fărădelegile tale, pe Cel care vindecă toate bolile tale,

4. pe Cel care răscumpără din stricăciune viața ta, pe Cel care te încununează în milă și îndurări,

5. Pe Cel care satură în cele bune pofta ta. Înnoi-se-va ca a vulturului tinerețea ta [ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου],

6. Domnul făcând milostenii [ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος] și judecată tuturor acelora cărora li se face nedreptate [καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις].

7. A făcut cunoscut[e] căile Sale lui Moisis, fiilor lui Israil voile Sale.

8. Îndurător și milostiv [este] Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv.

9. Nu într-un sfârșit Se va urgisi [οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται] și nici într-un veac Se va mânia [οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ].

10. Nu după păcatele noastre a făcut nouă și nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă.

11. Că după înălțimea cerului de la pământ a întărit Domnul mila Lui în cei care se tem de El.

12. După cât sunt de îndepărtate răsăriturile de apusuri, îndepărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

13. Precum miluiește tatăl pe fii, [astfel] a miluit Domnul pe cei care se tem de El.

14. Că El a cunoscut zidirea noastră. Adu-Ți aminte că țărână suntem!

15. Omul [este] ca iarba [și] zilele lui ca floarea câmpului [și] așa va înflori¹³⁹.

16. Că duh a trecut în [prin] el [ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ] și nu va [mai] fi și nu se va [mai] cunoaște încă locul său [καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ].

17. Iar mila Domnului [este] din veac și până [în] veac în cei care se tem de El și dreptatea Lui în fiii fiilor

18. celor care păzesc făgăduința Lui și și-au amintit de poruncile Lui [ca] să le facă pe ele.

19. Domnul în cer a pregătit tronul Său și Împărăția Lui [peste] toți stăpânește.

20. Binecuvântați pe Domnul toți Îngerii Lui cei puternici [în] tărie [δυνατοὶ ἰσχύι], făcând cuvântul Lui, [ca] să auziți glasul cuvintelor Lui [τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων Αὐτοῦ]!

21. Binecuvântați pe Domnul toate Puterile Lui, slujitorii Lui, făcând voia Lui!

22. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui! Binecuvintează, sufletul meu, pe Domnul!

¹³⁹ Va înflori repede, ca iarba câmpului, și tot ca ea se va și usca.

Psalmul 103

1. [Psalmul] lui David. Binecuvintează, sufletul meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeuul meu, măritu-Te-ai foarte! [Întru] mărturisire [ἐξομολόγησιν] și bună-cuviință [εὐπρέπειαν] Te-ai îmbrăcat,

2. îmbrăcând lumina ca pe un veșmânt [ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον] [și] întinzând cerul ca pe o piele [ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν].

3. Cel care acoperi în ape pe cele mai de sus ale Lui [ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα Αὐτοῦ]¹⁴⁰. Cel care pui norii suirea Lui¹⁴¹. Cel care umbli peste aripile vânturilor.

4. Cel care faci pe Îngerii Lui duhuri [πνεύματα] și pe slujitorii Lui foc arzând [πῦρ φλέγον].

5. Cel care a întemeiat pământul pe neclintirea [τὴν ἀσφάλειαν] lui [și acesta] nu va fi aplecat întru veacul veacului [οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος].

6. Abisul [este] ca un veșmânt, [ca] mantia Lui [ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον Αὐτοῦ]. Pe munți vor sta ape.

7. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

8. Se suie munți și se coboară câmpii întru locul [în] care le-ai întemeiat pe ele.

9. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece, nici [nu] se vor întoarce [ca] să acopere pământul.

¹⁴⁰ Ale cerului.

¹⁴¹ Locul în care se profetește *Înălțarea* Domnului la cer. Căci El S-a ridicat la cer pe norii slavei Sale.

10. Cel care trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape.

11. Se vor adăpa toate fiarele câmpului, măgarii sălbatici vor primi [apă] întru setea lor [προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν].

12. Pe acelea păsările cerului vor locui, din mijlocul stâncilor vor da glas.

13. Adăpând munții din cele mai de sus ale Lui, din rodul lucrurilor Tale va fi săturat pământul.

14. Răsărind iarbă dobitoacelor și verdeață [întru] slujirea oamenilor. [Ca] să scoată pâine din pământ

15. și vinul veselește inima omului. [Ca] să înveselească fața cu ulei [τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ]¹⁴² și pâinea întărește inima omului.

16. Sătura-se-vor pomii câmpului, cedrii Libanosului [αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου]/ Libanului, pe care i-a sădit¹⁴³.

17. Acolo vrăbiile [στρουθία] își vor face cuiburi, [iar] casa stârcului îi povățuiește pe ei [τοῦ ἐρωδιοῦ¹⁴⁴ ἢ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν].

18. Munții cei înalți [sunt] ai cerbilor, stâncile [sunt] scăpare iepurilor.

19. Făcut-a luna¹⁴⁵ întru vremuri, [iar] soarele și-a cunoscut apusul lui.

20. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. În aceasta¹⁴⁶ vor trece toate fiarele crângului.

¹⁴² Și nu e vorba de orice fel de ulei, ci de *uleiul de măsline*.

¹⁴³ Dumnezeu i-a sădit.

¹⁴⁴ Corelativul latin al lui ἐρωδιός este *ardea*, care, în engleză, îl are corelativ pe *heron*. A se vedea:

<https://en.wikipedia.org/wiki/Heron>.

¹⁴⁵ Se referă la astrul ceresc.

¹⁴⁶ În noapte.

21. Puii leilor răcnind [ca] să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor.

22. Răsărit-a soarele și s-au adunat împreună și în stânele [ἐν ταῖς μάνδραις] lor se vor culca.

23. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara.

24. Cât s-a[u] mărit lucrurile Tale, Doamne! Pe toate în înțelepciune le-ai făcut. Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta.

25. Marea aceasta [este] mare și largă. Acolo [sunt] târâtoare, cărora nu este număr, vietăți mici cu mari.

26. Acolo corăbiile umblă. [Iar] balaurul acesta, pe care l-ai zidit, își bate joc de al Lui [ἐμπαίζειν Αὐτῷ]¹⁴⁷.

27. Toate către Tine așteaptă să le dai hrana lor [la] bună-vreme [εὖκαιρον].

28. Dându-le Tu lor, vor aduna. Iar deschizând [Tu] mâna Ta, toate se vor umple de bunătată.

29. Dar întorcându-Ți [Tu] fața Ta, se vor tulbura. Lua-vei duhul lor și se vor sfârși și întru țărâna lor se vor întoarce.

30. Trimite-vei Duhul Tău și se vor zidi [ἐξαποστελεῖς τὸ Πνεῦμά Σου καὶ κτισθήσονται] și vei înnoi fața pământului [καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς].

31. Fie slava Domnului întru veac! Veseli-se-va Domnul în lucrurile Lui.

32. Cel care privește pe pământ și îl face pe el a se cutremura. Cel care atinge munții și [ei] fumegă.

¹⁴⁷ Se profetește batjocorirea Domnului de către ostașii romani, înaintea de răstignirea Lui. Pentru că Satana era cel care *i-a învățat* să Îi facă rău.

33. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeuului meu până ce [voi] fi.

34. Îndulcească-se Lui vorbirea mea, iar eu mă voi veseli în Domnul.

35. Sfârșească-se păcătoșii de pe pământ și cei fărădelege, încât ei să nu mai fie. Binecuvintează, sufletul meu, pe Domnul!

Psalmul 104

1. Alliluia [αλληλουια]! Mărturisiți-vă Domnului și chemați numele Lui! Vestiți în[tru] neamuri lucrurile Lui!

2. Cântați-I Lui și cântați-I laudă Lui! Spuneți toate minunile Lui!

3. Lăudați-vă în[tru] numele cel sfânt al Lui! Să se veselească inima [celor care Îl] caută [ζητούντων] pe Domnul!

4. Căutați pe Domnul și vă întăriți! Căutați fața Lui totdeauna!

5. Aduceți-vă aminte de minunile Lui, pe care [El] le-a făcut, de minunile Lui și de judecățile gurii Lui,

6. [voi,] sămânța lui Avraam, robii Lui, [voi,] fiii lui Iacov, aleșii Lui!

7. [Căci] Acesta [este] Domnul Dumnezeuul nostru [și] în tot pământul [sunt] judecățile Lui.

8. Adusu-Și-a aminte într-un veac de făgăduința Lui, de cuvântul pe care l-a poruncit în[tr-o] mie de neamuri,

9. pe care l-a dat lui Avraam, și de jurământul Lui [făcut] lui Isaac.

10. Și a pus-o pe ea¹⁴⁸ lui Iacov într-un poruncă și lui Israil [întru] făgăduință veșnică [διαθήκην αἰώνιον],

11. zicând: „Ție îți voi da pământul Hanaan [τὴν γῆν Χανναν], partea de pământ [σχοίνισμα] a moștenirii voastre!”.

12. [Și le-a făgăduit aceasta atunci] când [nu moșteneau Hanaanul], fiind ei puțini la număr și

¹⁴⁸ Făgăduința Lui.

străini în acesta [ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βρα-
χεῖς ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ].

13. Și [ei]¹⁴⁹ au trecut din neam întru neam
[și] din împărăție întru alt popor¹⁵⁰,

14. [și Domnul] nu a lăsat om [ca] să le facă
lor nedreptate și a mustrat împărați pentru ei,
[zicând:]

15. „Nu vă atingeți de unșii Mei [μὴ ἄπτεσθε
τῶν χριστῶν Μου] și să nu faceți rău în[tre]
Profeții Mei [καὶ ἐν τοῖς Προφήταις Μου μὴ πονη-
ρεύεσθε]!”.

16. Și [El] a chemat foamete pe pământ [și]
toată întărirea pâinii a zdrobit-o [πᾶν στήριγμα
ἄρτου συνέτριψεν].

17. Trimis-a înaintea lor om, [căci] întru rob
a fost vândut Iosif.

18. Smerit-au în cătușe [ἐν πέδαις] picioarele
lui, [căci prin] fier a trecut sufletul lui [σίδηρον
διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ],

19. până să vină cuvântul Lui, cuvântul
Domnului [care] l-a aprins [ἐπύρωσεν] pe el.

20. [Căci] a trimis împăratul și l-a dezlegat
pe el, [l-a trimis] pe stăpânitorul popoarelor și l-a
iertat pe el.

21. [Și] l-a pus pe el domn al casei lui și
stăpânitor [peste] toată agoniseala lui,

22. [ca] să-i învețe pe căpeteniile lui ca pe
sine și pe bătrânii lui să-i înțelepțească.

23. Și a intrat Israil întru Egiptos/ Egipt și
Iacov a locuit ca străin în pământul lui Ham
[Χαμ].

¹⁴⁹ Poporul lui Israil.

¹⁵⁰ Au peregrinat în multe locuri, fără ca să aibă un
pământ al lor.

24. Și [Domnul] l-a sporit pe poporul Lui foarte și l-a întărit pe el mai mult [decât] pe vrăjmașii lui.

25. [Iar ei] au întors inima lor [ca] să urască pe poporul Lui, [pentru] a înșela în[tre] robii Lui.

26. [Domnul] trimis-a pe Moisis, robul Lui, [și] pe Aaron, pe care l-a ales pe el

27. [și] a pus în ei cuvintele semnelor Lui [ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων Αὐτοῦ] și minunile [Lui] în pământul lui Ham.

28. [Domnul] trimis-a întuneric și a întunecat [pământul], căci [ei] au amărât cuvintele Lui;

29. a întors apele lor întru sânge și a omorât peștii lor;

30. a scos pământul lor broaște în cămărele împăraților lor;

31. zis-a și a venit muscă-câinească [κυνόμυια] și mușițe [καὶ σκνῖπες]¹⁵¹ în toate hotarele lor;

32. pus-a în ploile lor grindină [și] foc arzând în pământul lor;

33. și a lovit viile lor și smochinii lor și a zdrobit tot pomul hotarului lor;

34. zis-a și a venit lăcustă și omidă căruia [cărora] nu era număr

35. și a mâncat toată iarba în pământul lor și a mâncat rodul pământului lor;

36. și a lovit tot întâiul-născut în pământul lor, pârga a toată osteneala lor;

37. și i-a scos pe ei cu argint și [cu] aur și nu era [nimeni] bolind în semințiile lor.

¹⁵¹ Am ales *mușițe*, ca în *Biblia de la 1688*, pentru că σκνῖπες înseamnă *insecte mici*. Iar alegerea ediției din 1688 mi se pare cea mai potrivită.

38. Veselitu-s-a Egiptosul la ieșirea lor, că a căzut frica lor peste ei [ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς]¹⁵².

39. [Iar Domnul] a întins nor întru umbra lor și foc, [ca] să le lumineze lor noaptea;

40. cerut-au și a[u] venit cârstei și [cu] pâinea cerului i-a săturat pe ei;

41. rupt-a stânca și au curs ape, [care] au mers [ca] râuri în pământuri fără de apă.

42. Că[ci Domnul] Și-a adus aminte de cuvântul cel sfânt al Lui, cel către Avraam, robul Lui,

43. și a scos pe poporul Lui în bucurie și pe cei aleși ai Lui în veselie,

44. și le-a dat lor țările neamurilor și au moștenit ostenele popoarelor,

45. ca să păzească dreptățile Lui și legea Lui să o cerceteze.

¹⁵² A căzut peste egipteni *frica* de israiliți.

Psalmul 105

1. Alliluia! Mărturisiți-vă Domnului că [este] bun, că întru veac [este] mila Lui!

2. Cine va spune puterile Domnului? [Și cine] va face auzite toate laudele Lui?

3. Fericiți [sunt] cei care păzesc judecata și cei care fac dreptate în toată vremea.

4. Pomeniște-ne pe noi, Doamne, în[tru] bună-voirea poporului Tău! Cercetează-ne pe noi în[tru] mântuirea Ta!

5. [Ca] să vedem în[tru] bunătatea aleșilor Tăi, [ca] să ne veselim în veselia neamului Tău, [pentru] a [ne] lăuda cu moștenirea Ta.

6. Păcătuit-am laolaltă cu părinții noștri, nelegiuit-am, făcut-am nedreptate.

7. Părinții noștri, în Egiptos, nu au înțeles minunile Tale [și] nu și-au adus aminte de mulțimea milei Tale [τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους Σου] și Te-au amărât suindu-se [ei] în Marea Roșie [καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει].

8. Dar i-a mântuit pe ei pentru numele Lui, [ca] să facă cunoscută puterea Lui.

9. Și a certat Marea Roșie și a secăt-o și i-a povățuit pe ei în adâncimea [mării] ca în pustiu.

10. Și i-a mântuit pe ei din mâna celor care îi urăsc [pe ei] și i-a răscumpărat pe ei din mâna vrăjmașului [καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ].

11. Și i-a acoperit apa pe cei care îi asupresc pe ei [și nici] unul din ei nu a mai rămas¹⁵³.

¹⁵³ În viață.

12. Și au crezut în cuvintele Lui și au cântat lauda Lui.

13. [Dar] s-au grăbit [și] au uitat lucrurile Lui [și] nu au îndurat sfatul Lui,

14. și au poftit poftă în pustiu [καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ] și au ispitit pe Dumnezeu în [loc] fără de apă [καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ].

15. Și [El] le-a dat lor [după] cererea lor și a trimis săturare întru sufletele lor.

16. Dar [ei] l-au mâniat pe Moisis în tabără și pe Aaron, pe Sfântul Domnului.

17. [De aceea] s-a deschis pământul [ἠνοίχθη ἡ γῆ] și a înghițit pe Datan [Δαθάν] și a acoperit pe adunarea lui Aviron [Αβιρων].

18. Și s-a aprins foc în adunarea lor [și] văpaia i-a ars pe păcătoși [φλόξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς].

19. Dar au făcut vițel în Horib [Χωρηβ] și s-au închinat celui cioplit.

20. Și au schimbat slava lor în[tru] asemănare de vițel, mâncând iarbă,

21. [și] au uitat pe Dumnezeu, Care îi mântuiește pe ei, Care a făcut [lucruri] mari în Egiptos,

22. [lucruri] minunate în pământul lui Ham [și] înfricoșătoare la Marea Roșie.

23. Și [Dumnezeu] a zis să-i nimicească pe ei, [și așa ar fi făcut], de nu ar fi stat Moisis, alesul Lui, în[tru] pieire [ἐν τῇ θραύσει] înaintea Lui, [ca] să întoarcă urgia Lui, [ca] să nu-i nimicească cu totul.

24. Dar [ei] au disprețuit pământul dorit [și] nu au crezut cuvântului Său,

25. ci au cârtit în corturile lor [și] nu au ascultat glasul Domnului.

26. Și a ridicat mâna Lui [asupra] lor, [ca] să-i doboare pe ei în pustie

27. și să doboare sămânța lor în[tre] neamuri și să-i risipească pe ei în[tre] țări.

28. Dar au împlinit lui Beelfegor [καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγωρ] și au mâncat jertfele morților [καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν]

29. și L-au întărâtat pe El cu obiceiturile lor și [El] a înmulțit în ei căderea [καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις].

30. Și a stat Finees [Φινεες] și L-a potolit [καὶ ἐξιλιάσατο] și a încetat pieirea

31. și i s-a socotit lui întru dreptate, întru neam și [în] neam, până [în] veac.

32. Dar L-au mâniat pe El la apa certeii [ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας] și s-a amărât Moisis pentru ei,

33. că[ci] au amărât duhul lui și s-a deosebit în[tru] buzele lui [καὶ διέσπειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ].

34. [Dar ei] nu au nimicit neamurile, [despre] care le-a spus lor Domnul,

35. ci s-au amestecat cu neamurile și au învățat lucrurile lor,

36. și au slujit celor cioplite ale lor și [aceasta] li s-a făcut lor întru poticnire [σκάνδαλον],

37. și au jertfit pe fiii lor și pe fiicele lor demonilor [τοῖς δαιμονίοις].

38. Și au vărsat sânge nevinovat [αἷμα ἄθῳον], al fiilor lor și al fiicelor [lor], pe care i-au jertfit celor cioplite ale lui Hanaan, și s-a spurcat pământul în sânghiuri [καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἷμασιν].

39. Și s-au spurcat în faptele lor și s-au desfrânat în obiceiurile lor.

40. Și S-a urgisit [cu] mânie Domnul peste poporul Lui [καὶ ὀργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν Αὐτοῦ] și a urât moștenirea Lui [καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν Αὐτοῦ]

41. și i-a dat pe ei întru mâinile neamurilor și i-au stăpânit pe ei cei care îi urăsc pe ei.

42. Și vrăjmașii lor i-au asuprit pe ei și [ei] s-au smerit sub mâinile lor.

43. [Căci Domnul] de multe ori i-a izbăvit pe ei, dar ei L-au amărât pe El în sfatul lor și s-au smerit în fărădelegile lor [καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν].

44. Dar [Domnul] i-a văzut în necazul lor, când El [a vrut] să audă rugăciunea lor,

45. și Și-a adus aminte de făgăduința Lui și S-a căit [μετεμελήθη] după mulțimea milei Lui,

46. și i-a dat pe ei întru mile [εἰς οἰκτιρμοὺς] înaintea tuturor celor care i-au robii pe ei.

47. Mântuiește-ne pe noi, Doamne, Dumnezeul nostru, și ne adună pe noi dintre neamuri, ca să [ne] mărturisim numelui celui sfânt al Tău [și pentru] a [ne] lăuda în lauda Ta!

48. Binecuvântat [este] Domnul, Dumnezeul lui Israil, din veac și până [în] veac, și să zică tot poporul: Să se facă! Să se facă!

Psalmul 106

1. Alliluia! Mărturisiți-vă Domnului că [este] bun, că într-un veac [este] mila Lui!

2. Să spună cei care au fost răscumparați de Domnul, pe care i-a răscumplat din mâna vrăjmașului!

3. [Că] din țări i-a adunat pe ei, de la răsărituri și [de la] apusuri, [de la] miazănoapte și [de la] mare.

4. Înșelatu-s-au în pustie [ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ], în pământ fără de apă [și] calea cetății locașului [lor] nu au aflat.

5. Flămânzind și însetând [au fost], [și] sufletul lor în ei se sfârșea.

6. Dar au strigat către Domnul în necazul lor și din nevoile lor i-a izbăvit pe ei

7. și i-a povățuit pe ei într-o cale dreaptă, ca să meargă într-o cetate a locașului [lor].

8. Să se mărturisească Domnului milele Lui [τὰ ἐλέη Αὐτοῦ] și minunile Lui fiilor oamenilor!

9. Că [El] a săturat suflet deșert și suflet flămând a umplut de bunătați.

10. [Iar ei erau] șezând în întuneric și [în] umbra morții, legați în sărăcie și [în] fier.

11. Că au amărât cuvintele lui Dumnezeu și sfatul Celui Preaînalt l-au întărit.

12. Și [El] a smerit în[tru] ostenele inimile lor; au slăbit și nu era cel care să-i ajute.

13. Dar au strigat către Domnul în necazul lor și din nevoile lor i-a mântuit pe ei.

14. Și i-a scos pe ei din întuneric și [din] umbra morții și legăturile lor le-a rupt.

15. Să se mărturisească Domnului milele Lui și minunile Lui fiilor oamenilor!

16. Că [El] a zdrobit porți de aramă și zăvoare de fier a sfărâmat

17. [și] i-a ajutat pe ei [să iasă] din calea fără-delegii lor, căci pentru fărădelegile lor i-a smerit.

18. Toată mâncarea a urât-o sufletul lor și s-au apropiat până la porțile morții.

19. Dar au strigat către Domnul în necazul lor și din nevoile lor i-a mântuit pe ei.

20. Trimis-a cuvântul Lui [ἀπέστειλεν τὸν λόγον Αὐτοῦ]¹⁵⁴ și i-a vindecat pe ei și i-a izbăvit pe ei din stricăciunile lor [ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν]¹⁵⁵.

21. Să se mărturisească Domnului milele Lui și minunile Lui fiilor oamenilor!

22. Și să-I jertfească [Lui] jertfă de laudă și să vestească lucrurile Lui în bucurie!

23. Cei care se coboară întru mare în corăbii, cei care își fac lucrarea [lor] în ape multe,

24. aceia au văzut lucrurile Domnului și minunile Lui în[tru] adânc.

25. Zis-a și a stat suflarea de vifor [πνεῦμα καταιγίδος] și s-a[u] înălțat valurile ei.

26. Se suie până la ceruri și se coboară până la abisuri, [iar] sufletul lor în rele se topea.

27. Tulburatu-s-au, clătinatu-s-au ca cel care este beat și toată înțelepciunea lor a[u] dat-o pe gât [καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη].

28. Dar au strigat către Domnul în necazul lor și din nevoile lor i-a scos pe ei.

29. Și [El] a poruncit viforului

¹⁵⁴ Pe Fiul Său întrupat.

¹⁵⁵ Pentru că păcatul cauzează stricăciuni ontologice omului.

și a stat într-o adiere [καὶ ἔστη εἰς αὖραν] și au tăcut valurile ei [καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς].

30. Și s-au veselit că s-au liniștit [ἡσύχασαν] și [Domnul] i-a povățuit pe ei la limanul voii lor [καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν].

31. Să se mărturisească Domnului milele Lui și minunile Lui fiilor oamenilor!

32. Să-L înalțe pe El în adunarea poporului și în scaunul bătrânilor să-L laude pe El!

33. [Căci El] a pus râuri într-o pustie și ieșirile apelor într-o sete

34. [și] pământul roditor într-o sărătură, de răutatea celor care locuiesc în el.

35. A pus pustia într-o lacuri de ape și pământul fără de apă într-o ieșirile apelor.

36. Și a[u] locuit acolo flămânzind și au stat [întru] cetatea locașului [lor].

37. Și au semănat ogoare și au sădit vii și au făcut rod de seceriș.

38. Și [El] i-a binecuvântat pe ei și s-au înmulțit foarte și [numărul] dobitoacele lor nu l-a micșorat.

39. Dar [iarăși] au fost împruținați și au fost loviți de necazul relelor și al durerii.

40. Vărsat-a [Domnul] dispreț asupra stăpânitorilor și i-a înșelat pe ei în [loc] neumblat și [unde] nu [este] cale [καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἄβᾶτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ].

41. Dar [El] a ajutat săracului [și l-a scos] din sărăcie și l-a pus ca pe oile neamurilor [καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατρίδας] [Lui].

42. Vedea-vor Dreptii și se vor veseli și toată
fărădelegea își va astupa gura ei [καὶ πᾶσα ἀνομία
ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς].

43. Cine [este] înțelept va păzi acestea și va
înțelege milele Domnului [καὶ συνήσουσιν τὰ ἐλέη
τοῦ Κυρίου].

Psalmul 107

1. Cântare a psalmului lui David.
2. Gata [este] inima mea, Dumnezeu[le], gata [este] inima mea[!] Cânta-voi și voi lăuda în slava mea [ἐν τῇ δόξῃ μου].
3. Trezește-te, psaltirionule [ψαλτήριον]¹⁵⁶ și liră [κιθάρα]¹⁵⁷! Deștepta-mă-voi dimineața.

¹⁵⁶ *Psaltirionul* arată astfel:

Imagine preluată de aici:

<https://www.youtube.com/watch?v=5ofC7Y3gW1>

A.

¹⁵⁷ Pe când *lira* e aceasta:

4. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, în[tre] popoare, cânta-voi Ție [în]tre neamuri!

5. Că mare [este și] mai [pre]sus de ceruri mila Ta și până la nori [este] adevărul Tău.

6. Înălță-Te peste ceruri, Dumnezeu[le], și peste tot pământul [înălță] slava Ta,

7. ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi! Mântuiește-mă [cu] dreapta Ta și mă auzi!

8. Dumnezeu a vorbit în Cel Sfânt al Lui: „Înălța-Mă-voi și voi împărți Sihemurile [Σικι-μα¹⁵⁸] și valea corturilor [τὴν Κοιλάδα τῶν Σκη-νῶν] o voi măsura.

9. Al Meu este Galaadul [Γαλααδ] și al Meu este Manassi [Μανασση] și Efreim [Εφραιμ] [este] sprijinitorul capului Meu [și] Iudas [este] împăratul Meu

10. și Moabul [Μωαβ] [este] scăldătoarea nădejdi Mele. Peste Idumea voi întinde sandaua Mea. [Căci] Mie cei străini Mi s-au supus”.

11. Cine mă va duce întru cetatea întărită [πόλιν περιοχῆς]? Cine mă va duce până la Idumea [Ἰδουμαία]?

12. Nu Tu, Dumnezeu[le], Cel care ne-ai lepădat pe noi? Și nu vei ieși, Dumnezeu[le], în puterile noastre¹⁵⁹?

13. Dă-ne nouă ajutor, [ca să ieșim]

Imagine preluată de aici:

http://3.bp.blogspot.com/_6YceteHbUo4/TSR86mbnesI/AAAAAAAAAdU/MezdCMG3L8o/s1600/lyre.jpg.

¹⁵⁸ Aceasta e forma de Ac. plural. Nominativul singular pe care l-am transliterat eu, adică Συχέμ, este o formă indeclinabilă. De la ea am format Ac. pl. *Sihemurile*.

¹⁵⁹ Odată cu armatele noastre.

din necaz, că deșartă [este] mântuirea omului [καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου]¹⁶⁰!

14. În Dumnezeu vom face putere [ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν] și El îi va disprețui pe vrăjmașii noștri [καὶ Αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν].

¹⁶⁰ Deșartă e *mântuirea* pe care omul o așteaptă de la un alt om, pentru că *mântuirea reală* e cea de la Dumnezeu.

Psalmul 108

1. Întru sfârșit, psalmul lui David. Dumnezeu[le], lauda mea să nu o treci sub tăcere[!]

2. Că gura păcătosului și gura înșelătorului asupra mea s-a[u] deschis, grăit-au împotriva mea [cu] limbă înșelătoare

3. și [cu] cuvintele urilor [καὶ λόγοις μίσους] [lor] m-au înconjurat și s-au luptat [cu] mine în zadar.

4. În loc să mă iubească, mă cleveteau, iar eu mă rugam.

5. Și au pus asupra mea rele în loc de bune și ură în loc de iubirea mea.

6. [De aceea și Tu] pune peste el pe cel păcătos și diavolul [διάβολος]¹⁶¹ să stea din cele de-a dreapta lui [ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ]!

7. Când el va fi judecat, să iasă osândit și rugăciunea lui să se [pre]facă întru păcat!

8. Să fie zilele lui puține și slujba lui să o ia altul!

9. Să ajungă fiii lui orfani și femeia lui văduvă!

10. Clătinându-se să se ridice fiii lui și să ceară! Să fie scoși din locurile caselor lor!

11. Să caute cămătarul [δανειστής]¹⁶² toate câte sunt ale lui! Să jefuiască străinii ostenele lui!

12. Să nu-i fie lui [să aibă] sprijinitor, nici să fie [cineva] milostiv orfanilor lui!

13. Să fie fiii lui întru pieire [și] în[tr-]un neam să se șteargă numele lui!

¹⁶¹ Singură apariție a cuvântului în cartea Psalmilor.

¹⁶² Singura apariție a cuvântului în LXX.

14. Să se pomenească fărădelegea părinților lui înaintea Domnului și păcatul maicii lui să nu se șteargă!

15. Să fie înaintea Domnului totdeauna și să piară cu totul de pe pământ pomenirea lor!

16. Pentru că nu și-a adus aminte să facă milă și l-a vânat pe omul sărman [καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα] și pe sărac și pe cel străpuns [cu] inima [καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ]¹⁶³, [pentru ca] să-i omoare.

17. Și a iubit blestemul și [el] va veni [asupra] lui și nu a voit binecuvântarea și [ea] se va îndepărta de el.

18. Și s-a îmbrăcat [cu] blestemul ca [și cu] un veșmânt și [el] a intrat ca apa întru cele mai adânci ale lui și ca uleiul în oasele lui.

19. Să-i fie lui [blestemul] ca un veșmânt [cu] care se îmbracă și ca brâul [cu] care totdeauna se încinge!

20. [Căci] acesta [este] lucrul de la Domnul al celor care mă clevesc pe mine și al celor care vorbesc rele împotriva sufletului meu.

21. Și Tu, Doamne, Doamne, fă cu mine milă, pentru numele Tău, că bună [este] mila Ta!

22. Izbăvește-mă, că sărac și sărman sunt eu și inima mea s-a tulburat înăuntrul meu!

23. Ca umbra, când se înclină ea, m-am îndepărtat [și] mă scutur ca lăcustele.

24. Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu se schimbă din cauza [lipsei] uleiului [καὶ ἡ σάρξ μου ἡλλοιώθη δι' ἔλαιον].

25. Și eu m-am făcut ocară lor, [căci] m-au văzut [și] au clătinat capetele lor.

26. Ajută-mi, Doamne, Dumnezeul meu!

¹⁶³ *Străpuns cu inima* e o sintagmă unică în LXX.

Mântuiește-mă după mila Ta!

27. Și să cunoască [ei] că [este] mâna Ta aceasta și Tu, Doamne, ai făcut aceasta!

28. Ei vor blestema și Tu vei binecuvânta. Cei care se ridică împotriva mea să se rușineze! Iar robul Tău se va veseli.

29. Să se îmbrace cu rușinea cei care mă clevesc pe mine și să se înveșmânteze ca și [cu] o mantie dublă [διπλοῖδα] [cu] rușinea lor!

30. Mărturisi-mă-voi Domnului foarte cu gura mea și în mijlocul multora Îl voi lăuda pe El.

31. Că a stat [în] cele de-a dreapta săracului, [ca] să [mă] mântuiască de cei care vânează sufletul meu.

Psalmul 109

1. Psalmul lui David. Zis-a Domnul Domnului meu: „Şezi [în] cele de-a dreapta Mea [κάθου ἐκ δεξιῶν Μου], până am să pun pe vrăjmaşii Tăi [ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς Σου] scăunel picioarelor Tale [ὑποπόδιον τῶν ποδῶν Σου]!”.

2. Toiagul puterii Tale Ți-l va trimite Domnul din Sion și [Îți va zice]: „Stăpânește în mijlocul vrăjmașilor Tăi!

3. Cu tine [este] începutul [μετὰ σοῦ ἡ ἀρχή], în ziua puterii Tale, în strălucirile Sfinților [ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν Ἀγίων]. Din pân-tece, mai înainte de luceafăr, Te-am născut [ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐξεγέννησά Σε]”.

4. Juratu-S-a Domnul și nu Se va căi: „Tu ești preot într-un veac după rânduiala lui Melhisedec [σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδεκ]”.

5. Domnul [este în] cele de-a dreapta Ta; zdrobit-a împărați în ziua urgiei Lui.

6. [Domnul] va judeca în[tre] neamuri, va umple [pământul] de trupuri [πληρώσει πτώματα] [și] va zdrobi capetele multora pe pământ.

7. Din pârâu, pe cale, va bea; pentru aceea va înălța capul.

Psalmul 110

1. Alliluia! Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea [ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου], în sfatul Dreptilor și al adunării [ἐν βουλῇ Εὐθείων καὶ συναγωγῇ]!

2. Mari [sunt] lucrurile Domnului, căutate [ἐξεζητημένα] întru toate voile Lui.

3. Mărturisirea și marea-cuviință [sunt] lucrul Lui și dreptatea Lui rămâne întru veacul veacului.

4. Pomenire a făcut de minunile Lui, [căci] milostiv și îndurător [este] Domnul.

5. Hrană a dat celor care se tem de El [și] pomeni-va întru veac făgăduința Lui.

6. Tăria lucrurilor Lui a vestit-o poporului Său, [ca] să dea lor moștenirea neamurilor.

7. Lucrurile mâinilor Lui [sunt] adevăr și judecată, credincioase [sunt] toate poruncile Lui,

8. întărite întru veacul veacului, făcute în adevăr și dreptate.

9. Răscumpărare a trimis poporului Lui, poruncit-a întru veac făgăduința Lui, [că] sfânt și înfricoșător [este] numele Lui.

10. [Căci] începutul înțelepciunii [este] frica Domnului [și] înțelegere bună [este] la toți cei care o fac pe ea. [Iar] lauda Lui rămâne întru veacul veacului.

Psalmul 111

1. Alliluia! Fericit [este] omul care se teme de Domnul, [căci] în[tru] poruncile Lui va voi foarte.

2. Puternică va fi sămânța lui pe pământ, [căci] neamul Dreptilor se va binecuvânta [γενεὰ Εὐθείων εὐλογηθήσεται].

3. Slavă și bogăție [va fi] în casa lui și dreptatea lui rămâne întru veacul veacului.

4. Lumină a răsărit Dreptilor în[tru] întuneric, Cel milostiv și îndurător și drept.

5. Bun [este] omul care se îndură și dă. [Și el] își va economisi cuvintele lui în[tru] judecată [οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει],

6. că întru veac nu se va clătina. Întru pomenire veșnică va fi Dreptul [εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος],

7. de auzul rău¹⁶⁴ nu se va teme [ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται]. [Căci] gata [este] inima lui a nădăjdui în Domnul,

8. întăritu-s-a inima lui, nu are să se teamă, până ce are să privească peste vrăjmașii lui.

9. Risipit-a, dat-a sărmanilor, dreptatea lui rămâne întru veacul veacului, [iar] cornul lui se va înălța în[tru] slavă [τὸ κέρας¹⁶⁵ αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ].

10. Păcătosul va vedea și se va urgisi¹⁶⁶ [ἀμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται], va scrâșni [din] dinții lui [τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει] și se

¹⁶⁴ De veștile rele sau de vorbirile de rău ale altora.

¹⁶⁵ La figurat, cf. *Gingrich Greek Lexicon*, κέρας poate fi tradus prin *tărie* sau *putere*. Așa după cum a făcut ed. BOR 1988: „Puterea lui se va înălța întru slavă”.

¹⁶⁶ Se va umple de urgie. De multă mânie.

va topi. [Căci] pofta păcătoșilor va pieri [ἐπιθυμία
ἀμαρτωλῶν ἀπολεῖται].

Psalmul 112

1. Alliluia! Lăudați, copii[lor] [παῖδες], pe Domnul! Lăudați numele Domnului!

2. Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până [în] veac.

3. De la răsăriturile soarelui [și] până la apusuri, lăudați numele Domnului!

4. Domnul [este] înalt peste toate neamurile [și] peste ceruri [este] slava Lui.

5. Cine [este] ca Domnul Dumnezeuul nostru, Cel care locuiește în[tru] cele înalte

6. și [spre] cele smerite privește, în cer și pe pământ?

7. Cel care ridică de la pământ pe cel sărac și din gunoi ridică pe sărman,

8. [ca] să-l așeze pe el cu stăpânitorii, cu stăpânitorii poporului Său.

9. Cel care face pe cea stearpă să locuiască în casă [ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ], [făcând-o] mamă care se veselește de fii [μητέρα τέκνων εὐφραينوμένην].

Psalmul 113

1. Alliluia! La ieșirea lui Israil din Egipt, a casei lui Iacov din[tr-un] popor barbar [βαρ-βάρου],

2. s-a făcut Iudea sfințirea Lui [și] Israil stăpânirea Lui.

3. Marea a văzut și a fugit, Iordanisul s-a întors înapoi.

4. Munții au săltat ca berbecii și dealurile ca miei oilor.

5. Ce îți este ție, mare, că ai fugit și ție, Iordanisule, că te-ai întors înapoi?

6. [Ce vă este vouă], munți[lor], că ați săltat ca berbecii și, [vouă], dealuri[lor], ca miei oilor?

7. De la fața Domnului s-a cutremurat pământul, de la fața Dumnezeului lui Iacov.

8. Cel care a întors stânca într-o lacură de ape și pe cea tăiată ascuțit într-o izvoare de ape.

9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dă-i slavă, pentru mila Ta și adevărul Tău!

10. Ca nu cumva să zică neamurile: „Unde este Dumnezeul lor [ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν]?”.

11. Dar Dumnezeul nostru [este] în cer, [și] sus, în ceruri, și pe pământ, toate câte a voit a făcut.

12. Idolii neamurilor [sunt] argint și aur, lucruri [făcute] de mâini ale oamenilor.

13. Gură au și nu vor vorbi, ochi au și nu vor vedea,

14. urechi au și nu vor auzi, nări au și nu vor mirosi,

15. mâini au și nu vor pipăi, picioare au și nu vor umbla [și] nu vor chema cu gâtul lor.

16. Asemenea lor să fie cei care îi fac pe ei și toți cei care s-au încrezut în ei.

17. Casa lui Israil a nădăjduit în Domnul, [că] ajutorul lor și apărătorul lor este.

18. Casa lui Aaron a nădăjduit în Domnul, [că] ajutorul lor și apărătorul lor este.

19. Cei care se tem de Domnul au nădăjduit în Domnul, [că] ajutorul lor și apărătorul lor este.

20. Domnul Și-a adus aminte de noi și ne-a binecuvântat pe noi. A binecuvântat casa lui Israil, a binecuvântat casa lui Aaron,

21. a binecuvântat pe cei care se tem de Domnul, pe cei mici cu cei mari.

22. Să adauge Domnul peste voi, peste voi și peste fiii voștri.

23. Binecuvântații Domnului [sunteți] voi, ai Celui care a făcut cerul și pământul.

24. Cerul cerului [este] al Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor.

25. Nu morții Te vor lăuda pe Tine, Doamne, nici toți cei care coboară întru Iad!

26. Ci noi, cei care suntem vii, Îl vom binecuvânta pe Domnul de acum și până [în] veac.

Psalmul 114

1. Alliluia! Iubit-am, pentru că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele.

2. Că a plecat mie urechea Lui și în zilele [vieții] mele Îl voi chema.

3. Cuprinsu-m-au chinurile morții [περιέσχον με ὁδῖνες θανάτου], primejdiile Iadului aflatu-m-au [κίνδυνοι ᾧδου εὔροσάν με]. Necaz și durere am aflat

4. și numele Domnului am chemat: O, Doamne, izbăvește sufletul meu!

5. Milostiv [este] Domnul și drept și Dumnezeu nostru miluiește,

6. Domnul păzind pruncii. [Iar eu] m-am smerit și m-a mântuit.

7. Întoarce-te, sufletul meu, întru odihna ta, că Domnul ți-a făcut ție bine!

8. Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele din alunecare.

9. Bine am să plac înaintea Domnului în țara celor vii [ἐν χώρᾳ ζώντων].

Psalmul 115

1. Alliluia! Crezut-am, pentru [aceea] am vorbit, iar eu m-am smerit foarte.

2. Eu am zis în extazul meu [ἐν τῇ ἐκστάσει μου]: „Tot omul [este] mincinos”.

3. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a răsplătit mie?

4. Potirul mântuirii voi lua [ποτήριον σωτηρίου λήψομαι] și numele Domnului voi chema [καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι].

5. []¹⁶⁷.

6. Cinstită înaintea Domnului [este] moartea Cuvioșilor Lui.

7. O, Doamne, eu [sunt] robul Tău! Eu [sunt] robul Tău și fiul slujitoarei Tale. [Tu] ai rupt legăturile mele.

8. [De aceea,] Ție Îți voi jertfi jertfă de laudă [și numele Domnului voi chema (καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θέλω ἐπικαλεσθῆ)]¹⁶⁸.

9. Făgăduințele mele le voi întoarce Domnului, înaintea a tot poporul Lui,

¹⁶⁷ Ps. 115, 5 lipsește din LXX, pentru că este versetul al 9-lea din alte ediții. El lipsește și din *Codex Alexandrinus*, dar apare în MGK, în 116, 14 [Τὰς εὐχὰς μου θέλω ἀποδώσει εἰς τὸν Κύριον (făgăduințele mele voiesc a le întoarce întru Domnul), τώρα ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ (acum, înaintea a tot poporul Lui)], cât și în VUL: „vota mea Domino reddam coram omni populo Eius [făgăduințele mele le voi întoarce Domnului, înaintea a tot poporul Lui]”.

¹⁶⁸ Fragmentul din paranteze apare în MGK, în Ps. 116, 17, dar nu și în LXX. El apare și în VUL, GNV, KJV, *Biblia de la 1688*, ed. BOR 1988.

10. în curțile casei Domnului, în mijlocul tău,
Ierusalime.

Psalmul 116

1. Alliluia! Lăudați pe Domnul toate neamurile! Lăudați-L pe El toate popoarele!
2. Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne întru veac.

Psalmul 117

1. Alliluia! Mărturisiți-vă Domnului că [este] bun, că întru veac [este] mila Lui!

2. Așadar, să zică casa lui Israil că [este] bun, că întru veac [este] mila Lui!

3. Așadar, să zică casa lui Aaron că [este] bun, că întru veac [este] mila Lui!

4. Așadar, să zică toți cei care se tem de Domnul că [este] bun, că întru veac [este] mila Lui!

5. În necaz L-am chemat pe Domnul și m-a auzit pe mine întru lărgime.

6. [Căci] Domnul îmi [este] mie ajutător [și] nu mă voi teme de ce îmi va face mie omul.

7. Domnul îmi [este] mie ajutător și eu voi privi pe vrăjmașii mei.

8. [Mai] bine [este] a te încrede în Domnul decât a te încrede în om,

9. [mai] bine [este] a nădăjdui în Domnul decât a nădăjdui în stăpânitori.

10. Toate neamurile m-au înconjurat și [întru] numele Domnului m-am răzbunat [ἡμυνάμην] pe ei.

11. Înconjurând m-au înconjurat și [întru] numele Domnului m-am răzbunat [ἡμυνάμην] pe ei.

12. Înconjuratu-m-au ca albinele fagurele de miere [κηρίον] și s-au aprins ca focul în spini [καὶ ἐξεκαύθησαν ὥσεί τι πυρ ἐν ἀκάνθαις] și [întru] numele Domnului m-am răzbunat [ἡμυνάμην] pe ei.

13. Împingându-mă, m-am răsturnat să cad, dar Domnul a venit în ajutorul meu.

14. Tăria mea și lauda mea [este] Domnul și [El] mi-a fost mie întru mântuire.

15. [Căci] glas de bucurie și de mântuire [este] în corturile Dreptilor. [Pentru că] dreapta Domnului a făcut putere,

16. dreapta Domnului m-a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere.

17. Nu voi muri, ci voi trăi și voi povesti lucrurile Domnului.

18. Certând m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

19. Deschideți-mi mie porțile dreptății, [ca] intrând în[tru] ele, mă voi mărturisi Domnului!

20. Aceasta [este] poarta Domnului [și] Dreptii vor intra în[tru] ea.

21. Mărturisi-mă-voi Ție, că m-ai auzit și mi-ai fost mie întru mântuire.

22. [Iar] piatra pe care au lepădat-o cei care zidesc [λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες], aceasta s-a făcut întru capul unghiului [οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας].

23. [Și] de la Domnul s-a făcut aceasta [παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη] și este minunată în[tru] ochii noștri [καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν].

24. Aceasta [este] ziua pe care a făcut-o Domnul [αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος], [ca] să ne bucurăm și să ne veselim în[tru] ea [ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ].

25. O, Doamne, mântuiește acum! O, Doamne, sporește acum!

26. Binecuvântat [este] cel care vine în numele Domnului. Binecuvântatu-v-am pe voi din casa Domnului.

27. Dumnezeu [este] Domnul și S-a arătat nouă. Țineți împreună sărbătoare în[tru] umbrare¹⁶⁹, până la coarnele jertfelnicului!

28. Dumnezeul meu ești Tu și mă voi mărturisi Ție. Dumnezeul meu ești Tu și Te voi înălța. Mărturisi-mă-voi Ție, că m-ai auzit și mi-ai fost mie întru mântuire.

29. Mărturisiți-vă Domnului că [este] bun, că întru veac [este] mila Lui!

¹⁶⁹ Am preluat traducerea pentru πυκάζουσιν din *Biblia de la 1688*.

Psalmul 118

1. Alliluia! α'. Fericiți [sunt] cei fără de prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

2. Fericiți [sunt] cei care caută să afle mărturiile Lui, cu toată inima căutându-L pe El.

3. Căci nu au mers în căile Lui cei care fac fărădelegea.

4. [Iar] Tu ai poruncit [ca] poruncile Tale să fie păzite foarte.

5. O, de s-ar îndrepta căile mele, [ca] să păzesc dreptățile Tale!

6. Atunci, eu nu am să mă rușinez, când voi vedea peste toate poruncile Tale.

7. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, în dreptatea inimii [ἐν εὐθύτητι καρδίας], ca să mă învăț judecățile dreptății Tale.

8. Dreptățile Tale le voi păzi, să nu mă păra-sești până foarte [ἕως σφόδρα].

9. β'. În ce își va îndrepta cel mai tânăr calea lui? În păzirea cuvintelor Tale.

10. Cu toată inima mea Te-am căutat pe Tine, să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

11. În inima mea am ascuns cuvintele Tale [ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια Σου], pentru ca să nu păcătuiesc Ție.

12. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă dreptățile Tale [τὰ δικαιώματά Σου]!

13. Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii Tale.

14. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat ca în toată bogăția.

15. În poruncile Tale voi cugeta și voi vedea căile Tale.

16. În dreptățile Tale voi cugeta [și] nu voi uita cuvintele Tale.

17. γ'. Răsplătește robului Tău! [Și] voi trăi și voi păzi cuvintele Tale.

18. Descoperă-Te ochilor mei [ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου] și voi vedea minunile Tale din legea Ta!

19. Pribeag [πάροιχος] sunt eu pe pământ. Să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

20. Dorit-a sufletul meu [ca] să dorească judecățile Tale în toată vremea.

21. Certat-ai pe cei mândri. [Și] blestemați [sunt] cei care se abat de la poruncile Tale.

22. Ia de la mine ocară și disprețul, că mărturiile Tale am cercetat!

23. Căci și stăpânitorii au șezut și împotriva mea vorbeau de rău, dar robul Tău cugeta în dreptățile Tale.

24. Căci și mărturiile Tale este [sunt] învățătura mea, iar sfaturile mele [sunt] dreptățile Tale.

25. δ'. Lipitu-s-a de pământ sufletul meu. Trăiește-mă [ζῆσόν με] după cuvântul Tău!

26. Căile mele le-am vestit și m-ai auzit. Învăță-mă dreptățile Tale!

27. Fă-mă să înțeleg calea dreptăților Tale și voi cugeta la minunile Tale!

28. Căzut-a sufletul meu de achidie [ἀπὸ ἀκηδίας]/ de tristețe. Întărește-mă în cuvintele Tale!

29. Îndepărtează de la mine calea nedreptății și [cu] legea Ta miluiește-mă!

30. [Căci] calea adevărului am ales [și] judecățile Tale nu le-am uitat.

31. Lipitu-m-am de mărturiile Tale. Doamne, să nu mă rușinezi!

32. Calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea.

33. ε'. Pune lege mie, Doamne, calea dreptăților Tale și o voi cerceta pe ea totdeauna!

34. Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi pe ea cu toată inima mea!

35. Povățuiește-mă pe calea poruncilor Tale, că aceasta am voit!

36. Pleacă inima mea întru mărturiile Tale și nu întru lăcomie [πλεονεξίαν]!

37. Întoarce ochii mei [ca] să nu vadă deșertăciunea [ματαιότητα]! În calea Ta, trăiește-mă [ἐν τῇ ὁδῷ Σου ζῆσόν με]!

38. Pune robului Tău cuvântul Tău întru frica Ta!

39. Ia dimprejurul [meu] ocară mea, pe care am bănuț-o, căci judecățile Tale [sunt] bune!

40. Iată, am dorit poruncile Tale! În dreptatea Ta, trăiește-mă [ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ζῆσόν με]!

41. ζ'. Și să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău!

42. Și voi răspunde cuvânt celor care mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.

43. Și să nu iei din gura mea cuvântul adevărului până foarte [ἕως σφόδρα], că în judecățile Tale am nădăjduit.

44. Și voi păzi legea Ta pururea, întru veac și întru veacul veacului.

45. Și mergeam în[tru] lărgime, că poruncile Tale am cercetat.

46. Și vorbeam în[tru] mărturiile Tale înaintea împăraților și nu mă rușinam.

47. Și cugetam în[tru] poruncile Tale, pe care le-am iubit foarte.

48. Și am ridicat mâinile mele către poruncile Tale, pe care le-am iubit, și cugetam în[tru] dreptățile Tale.

49. ζ'. Adu-Ți aminte de cuvântul Tău [spus] robului Tău, [întru] care m-ai nădăjduit [ὅ ἐπ' ἐλπίσός με]!

50. Aceasta m-a mângâiat în smerenia mea, că[ci] cuvântul Tău m-a trăit [τὸ λόγιόν Σου ἔζησέν με].

51. Cei mândri nelegiuiră până foarte [ἕως σφόδρα], dar de la legea Ta nu m-am abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale [cele] din veac, Doamne, și m-am mângâiat.

53. Mâhnire/ descurajare [ἄθυμιά] m-a cuprins de la cei păcătoși, care părăsesc legea Ta.

54. Cântate îmi erau mie dreptățile Tale în locul pribegiei mele.

55. Adusu-mi-am aminte în noapte de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta.

56. Aceasta mi s-a făcut mie, că[ci] dreptățile Tale le-am cercetat.

57. η'. Partea mea [ești], Doamne! Zis-am să păzesc legea Ta.

58. Rugatu-m-am feței Tale cu toată inima mea. Miluiește-mă după spusa Ta [κατὰ τὸ λόγιόν Σου]!

59. Gândit-am căile Tale și mi-am întors picioarele mele întru mărturiile Tale.

60. Pregătitu-m-am și nu m-am tulburat [ca] să păzesc poruncile Tale.

61. Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, dar legea Ta nu am uitat.

62. [La] miezul nopții m-am sculat [pentru] a mă mărturisi Ție, pentru judecățile dreptății Tale.

63. Părtaş [μέτοχος] sunt eu [cu] toți cei care se tem de Tine și [cu toți] cei care păzesc poruncile Tale.

64. [De] mila Ta, Doamne, [este] plin pământul. Dreptățile Tale învață-mă!

65. θ'. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

66. Bunătatea și învățătura și cunoașterea învață-mă, că [în] poruncile Tale am crezut!

67. Înainte [ca] să mă smeresc, eu am greșit, pentru aceasta spusa Ta am păzit.

68. Bun ești Tu, Doamne, și în[tru] bunătatea Ta, învață-mă dreptățile Tale!

69. Înmulțitu-s-a peste mine nedreptatea celor mândri, dar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.

70. Închegatu-s-a ca laptele inima lor, dar eu la legea Ta am cugetat.

71. Bine îmi este mie că m-ai smerit, ca să învăț dreptățile Tale.

72. Bună îmi [este] mie legea gurii Tale, mai mult decât mii [de comori] de aur și de argint.

73. ι'. Măinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale!

74. Cei care se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că întru cuvintele Tale am nădăduit.

75. Cunoscut-am, Doamne, că drepte [sunt] judecățile Tale și [întru] adevăr m-ai smerit.

76. Așadar, făcă-se mila Ta [ca] să mă mângâie, după spusa Ta [făgăduită] robului Tău!

77. Să vină mie îndurările Tale și voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este!

78. Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept au nelegiuit întru mine! Iar eu voi cugeta în[tru] poruncile Tale.

79. Să se întoarcă mie cei care se tem de Tine
și cei care cunosc mărturiile Tale!

80. Să fie inima mea fără prihană în dreptă-
țile Tale, ca să nu mă rușinez!

81. ια'. Se sfârșește întru mântuirea Ta sufle-
tul meu și întru cuvântul Tău am nădăjduit.

82. Sfârșitu-s-au ochii mei întru spusa Ta,
zicând: Când mă vei mângâia?

83. Că m-am făcut ca un burduf în[tru]
brumă [ὥς ἄσκòς ἐν πάχνῃ], [dar] dreptățile Tale
nu le-am uitat.

84. Cât de multe sunt zilele robului Tău?
Când îmi vei face mie judecata celor care mă
vânează?

85. Povestit-au mie cei fărădelege vorbării
[ἀδολεσχίας], dar [ele] nu [sunt] ca legea Ta,
Doamne.

86. Toate poruncile Tale [sunt] adevăr, pe
nedrept m-au vânat pe mine, ajută-mi mie!

87. Pentru puțin m-au sfârșit pe pământ, dar
eu nu am părăsit poruncile Tale.

88. După mila Ta, trăiește-mă și voi păzi
mărturiile gurii Tale!

89. ιβ'. Întru veac, Doamne, cuvântul Tău
rămâne în cer,

90. întru neam și [în] neam adevărul Tău.
Întemeiat-ai pământul și rămâne.

91. [Cu] rânduiala Ta rămâne ziua, că toate
[sunt] roabe Ție.

92. Că[ci] dacă nu este [nu ar fi fost] legea Ta
cugetarea mea [εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος Σου μελέτη μου
ἐστίν], atunci am pierit [aș fi pierit] în smerenia
mea [τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου].

93. Întru veac nu am să uit dreptățile Tale,
că în ele m-ai trăit, Doamne.

94. Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că dreptățile Tale am cercetat!

95. Pe mine m-au îndurat păcătoșii [ca] să mă piardă, [că] mărturiile Tale le-am înțeles.

96. [La] toată desăvârșirea am văzut sfârșit [πάσης συντελείας εἶδον πέρας], [dar] lată foarte [πλατεῖα σφόδρα] [este] porunca Ta.

97. ιγ'. Că am iubit legea Ta, Doamne, toată ziua cugetarea mea este.

98. Mai mult decât [pe] vrăjmașii mei m-ai înțeleptit [cu] porunca Ta, că întru veac a mea este.

99. Mai mult decât toți cei care mă învață pe mine am înțeles, că mărturiile Tale cugetarea mea este [sunt].

100. Mai mult decât cei mai bătrâni am înțeles, că poruncile Tale le-am cercetat.

101. De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, pentru ca să păzesc cuvintele Tale.

102. De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus lege mie.

103. Cât de dulci [sunt] gâtului meu spusele Tale, mai mult decât mierea și [decât] fagurele de miere [în] gura mea [ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον τῷ στόματί μου]!

104. Din poruncile Tale am înțeles, pentru aceea am urât toată calea nedreptății, că Tu ai pus lege mie.

105. ιδ'. Luminător al picioarelor mele [este] cuvântul Tău și luminează a cărărilor mele.

106. Juratu-m-am și am pus [ca] să păzesc judecățile dreptății Tale.

107. Smeritu-m-am până foarte [ἕως σφόδρα]. Doamne, trăiește-mă după cuvântul Tău!

108. Așadar, cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le, Doamne, și judecățile Tale învațămă!

109. [Căci] sufletul meu în mâinile Tale [este] pururea și legea Ta nu am uitat.

110. Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale nu m-am rătăcit.

111. Moștenit-am mărturiile Tale într-un veac, că[ci] sunt bucurie a inimii mele.

112. [Și] am plecat inima mea [ca] să fac dreptățile Tale, într-un veac pentru răsplată,

113. 18'. [căci pe] cei fără de lege i-am urât și legea Ta am iubit-o.

114. Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu [și] într-un cuvântul Tău am nădăjduit.

115. Abateți-vă de la mine cei care faceți răul și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu!

116. Ajută-mă după spusa Ta și voi trăi și nu am să mă rușinez de la așteptarea mea!

117. Ajută-mi mie și mă voi mântui și voi cugeta în dreptățile Tale pururea!

118. Disprețuit-ai pe toți cei care s-au îndepărtat de la dreptățile Tale, că nedrept [este] gândul lor.

119. Călcători de lege [παραβαίνοντες] i-am socotit pe toți păcătoșii pământului, pentru aceea am iubit mărturiile Tale totdeauna.

120. Țintuiește de frica Ta cărnurile mele [καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου Σου τὰς σάρκας μου], căci de judecățile Tale m-am temut!

121. 19'. Făcut-am judecată și dreptate, să nu mă dai celor care îmi fac rău mie.

122. Așteaptă [ἐκδεξαι] pe robul Tău într-un bine [și] să nu mă înșele cei mândri!

123. Ochii mei s-au sfârșit întru mântuirea Ta și întru spusa dreptății Tale.

124. Fă cu robul Tău după mila Ta și dreptățile Tale învață-mă!

125. Robul Tău sunt eu, înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale!

126. Vremea [este] să se facă [slujba] Domnului [καὶρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ], [căci] au risipit legea Ta.

127. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul și topazul [τοπάzion]¹⁷⁰.

128. Pentru aceasta către toate poruncile Tale mă îndreptam [și] toată calea nedreaptă am urât.

129. 1ζ'. Minunate [sunt] mărturiile Tale. Pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

130. Arătarea cuvintelor Tale îi va lumina și îi va înțelepți pe prunci.

131. Gura mea am deschis și am tras Duh [καὶ εἴλκυσα Πνεῦμα], că poruncile Tale le doream.

132. Privește spre mine și mă miluiește, după judecata celor care iubesc numele Tău!

133. Pașii mei călăuzește-i după spusa Ta și să nu mă stăpânească toată fărădelegea!

134. Răscumpără-mă de la falsa învinuire [συκοφαντίας] a oamenilor și voi păzi poruncile Tale!

135. Fața Ta arat-o peste robul Tău și învață-mă dreptățile Tale!

136. Ieșirile apelor au coborât [din] ochii mei [διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου], când nu am păzit legea Ta.

¹⁷⁰ *Topazul* este o piatră prețioasă de culoare galben strălucitor, cf. *Gingrich Greek Lexicon*.

137. ιη'. Drept ești, Doamne, și dreaptă este judecata Ta!

138. Poruncit-ai [cu] dreptate mărturiile Tale și adevărul [Tău] foarte [καὶ ἀλήθειαν σφόδρα].

139. Topitu-m-a râvna casei Tale [ἐξέτηξέν με ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου Σου], că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.

140. Lămurită în foc [este] spusa Ta foarte și robul Tău a iubit-o pe ea.

141. Mai tânăr sunt eu [νεώτερός εἰμι ἐγὼ] și disprețuit [ἐξουδενωμένος], [dar] dreptățile Tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea Ta [este] dreptate întru veac și legea Ta [este] adevărul.

143. Necaz și nevoie m-au aflat, [dar] poruncile Tale [sunt] cugetarea mea.

144. Dreptate [sunt] mărturiile Tale întru veac, înțelepțește-mă și voi trăi!

145. ιθ'. Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne! Dreptățile Tale voi cerceta.

146. Strigat-am Ție: Mântuiește-mă! Și voi păzi mărturiile Tale.

147. Am venit mai înainte [προέφθασα], la miezul nopții [ἐν ὥρῃᾱ], și am strigat: Întru cuvintele Tale am nădăjduit.

148. Au venit mai înainte ochii mei [προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου], către revărsatul zorilor [πρὸς ὄρθρον], [pentru] a cugeta [la] spusele Tale.

149. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta [și] după judecata Ta trăiește-mă!

150. Apropiatu-s-au cei care mă vânează [cu] fărădelege, dar de la legea Ta s-au depărtat.

151. Aproape ești Tu, Doamne, și toate poruncile Tale [sunt] adevărul.

152. Dintru începuturi am cunoscut, din mărturiile Tale, că într-un veac le-ai întemeiat pe ele.

153. κ'. Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta nu am uitat!

154. Judecă judecata mea și mă răscumpără, pentru cuvântul Tău trăiește-mă!

155. Departe [este] mântuirea de cei păcătoși, că dreptățile Tale nu au căutat.

156. Îndurările Tale [sunt] multe, Doamne, după judecata Ta trăiește-mă!

157. Mulți [sunt] cei care mă prigonesc și mă necăjesc, [dar] de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

158. Văzut-am pe cei care sunt necredincioși și mă topeam [εἶδον ἀσυνθετοῦντας καὶ ἐξετηκόμεν], că spusele Tale nu le-au păzit.

159. Vezi că poruncile Tale le-am iubit, Doamne, în mila Ta trăiește-mă [ἐν τῷ ἐλέει Σου ζῆσόν με]!

160. Începutul cuvintelor Tale [este] adevărul și într-un veac [sunt] toate judecățile dreptății Tale.

161. κα'. Stăpânitorii m-au vânat în zadar și de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea.

162. Eu mă voi bucura în spusele Tale, ca cel care află prăzi multe [σκόλα πολλά].

163. Nedreptatea am urât-o și m-a dezgustat, dar legea Ta am iubit-o.

164. De șapte ori pe zi Te-am lăudat pe Tine, pentru judecățile dreptății Tale.

165. Pace multă [au] cei care iubesc legea Ta și nu este lor sminteală.

166. Așteptam mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale le-am iubit.

167. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit pe ele foarte.

168. Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta [sunt], Doamne.

169. κβ'. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după spusa Ta înțelepțește-mă!

170. Să intre vrednicia mea [εἰσέλθοι τὸ ὀξύωμά μου] înaintea Ta, după spusa Ta izbăvește-mă!

171. Izvorât-au [ἐξερρεύοντο] [izvorî-vor] buzele mele laudă, când am să învăț dreptățile Tale.

172. Să rostească limba mea spusa Ta, că toate poruncile tale [sunt] dreptatea.

173. Fie mâna Ta [ca] să mă mântuiască, că poruncile Tale le-am ales!

174. Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

175. Trăi-va sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie.

176. Rătăceam ca o oaie pierdută. Caută-l pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat!

Psalmul 119

1. Cântarea treptelor. Către Domnul, când m-am necăjit, am strigat și m-a ascultat.

2. Doamne, izbăvește sufletul meu de buzele nedrepte și de limba vicleană!

3. Ce ți se va da ție și ce ți se va adăuga ție de către limba vicleană?

4. Săgețile Celui puternic, [care sunt] ascuțite, [împreună] cu cărbunii cei pustnici [σὸν τοῖς ἄνθραξιν τοῖς ἐρημικοῖς]¹⁷¹.

5. Vai mie [οἴμμοι], că pribegia mea s-a prelungit! [Căci] m-am sălășluit cu locașurile lui Chidar [Κηδαρ]!

6. Multe [zile] a pribegit sufletul meu.

7. Cu cei care urăsc pacea eram iubitor de pace [εἰρηνικός]. Când le vorbeam lor, se luptau cu mine în zadar.

¹⁷¹ Sintagma τοῖς ἄνθραξιν τοῖς ἐρημικοῖς e unică în LXX.

Psalmul 120

1. Cântarea treptelor. Ridicat-am ochii mei la munți. De unde va veni ajutorul meu?
2. Ajutorul meu [este] de la Domnul, Cel care a făcut cerul și pământul.
3. Să nu dea întru val [εις σάλον] piciorul tău, nici să dormiteze [μηδὲ νυστάξῃ] Cel care te păzește pe tine.
4. Iată, nu va dormita, nici [nu] va adormi Cel care păzește pe Israil!
5. Domnul te va păzi pe tine. Domnul [este] umbra [σκέπη] ta, pe mâna dreaptă a ta [ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου].
6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.
7. Domnul te va păzi pe tine de tot răul, [El] va păzi sufletul tău.
8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și până [în] veac.

Psalmul 121

1. Cântarea treptelor. Veselitu-m-am de cei care mi-au zis mie: „Întru casa Domnului vom merge”.

2. Stând erau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime!

3. Ierusalimul, cel care este zidit ca o cetate, a cărei parte a ei [este] la un loc [ἢς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό].

4. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, mărturia lui Israil, ca să se mărturisească numelui Domnului.

5. Că acolo s-au așezat tronuri întru judecată [θρόνοι εἰς κρίσιν], tronuri în casa lui David.

6. Așadar, rugați-vă [pentru] cele întru pacea Ierusalimului și [pentru] bunăstarea celor care te iubesc pe tine!

7. Așadar, să fie pace în puterea ta și bunăstare în turnurile tale!

8. Așadar, pentru frații mei și [pentru] vecinii mei grăiam despre tine pace.

9. Pentru casa Domnului Dumnezeuului nostru am căutat cele bune ție.

Psalmul 122

1. Cântarea treptelor. Către Tine, Cel care locuiești în cer [τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ], am ridicat ochii mei.

2. Iată, ca ochii robilor întru mâinile domnilor lor, ca ochii slujitoarelor întru mâinile doamnelor lor, așa [sunt] ochii noștri către Domnul Dumnezeuul nostru până ce [are] să Se milostivească de noi!

3. Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru mult ne-am umplut de dispreț [ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως],

4. [că] întru mult s-a umplut sufletul nostru de ocară celor care sunt bogați și de disprețul celor mândri!

Psalmul 123

1. Cântarea treptelor. Că[ci], dacă Domnul nu era în noi – aşadar să spună Israil! –

2. că[ci], dacă Domnul nu era în noi, când s-au ridicat împotriva oamenii, asupra noastră,

3. atunci de vii ne-au înghiţit [ne-ar fi înghiţit] pe noi, când s-a urgisit mânia lor asupra noastră [ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡµᾶς].

4. Atunci apa ne-a înecat [ne-ar fi înecat] pe noi, pârâu a trecut prin [ar fi trecut prin] sufletul nostru.

5. Atunci a trecut prin [ar fi trecut prin] sufletul nostru apă căreia nu i te poţi împotrivi [τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον].

6. Binecuvântat [este] Domnul, Care nu ne-a dat pe noi întru cursa dinţilor lor [εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν]!

7. Sufletul nostru ca o vrabie s-a izbăvit din cursa celor care o vânează; cursa s-a zdrobit şi noi ne-am izbăvit.

8. Ajutorul nostru [este] în numele Domnului, al Celui care a făcut cerul şi pământul.

Psalmul 124

1. Cântarea treptelor. Cei care s-au încrezut în Domnul [sunt] ca muntele Sionului; nu se va clătina întru veac cel care locuiește [în] Ierusalim.

2. Munții [sunt] împrejurul lui și Domnul [este] împrejurul poporului Său, de acum și până [în] veac.

3. Că nu va lăsa [Domnul] toiagul păcătoșilor peste sorțul Dreptilor [ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν Δικαίων], ca să nu-și întindă Dreptii în[tru] fărădelege mâinile lor [ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ Δίκαιοι ἐν ἀνομία χειρὰς αὐτῶν].

4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepti [cu] inima!

5. Dar pe cei care se abat întru legături [εἰς τὰς στραγγαλιὰς], Domnul îi va duce cu cei care lucrează fărădelegea. Pace peste Israil!

Psalmul 125

1. Cântarea treptelor. Când a întors Domnul robia Sionului, făcutu-ne-am ca mângâiați [ἐγενήθημεν ὡς παρακεκλημένοι] [ai Lui].

2. Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră și limba noastră de veselie. Atunci vor spune în[tre] neamuri: „Măritu-S-a Domnul [ca] să facă cu ei”.

3. Măritu-S-a Domnul ca să facă cu noi [și] ne-a făcut veselindu-ne [ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι].

4. Întoarce, Doamne, robia noastră ca pâraiele în austru¹⁷² [ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ]!

5. Cei care seamănă în lacrimi, în bucurie vor secera.

6. Mergând, mergeau și plângeau ridicând [αἶροντες] semințele lor, dar venind, vor veni cu bucurie ridicând [αἶροντες] snopii lor.

¹⁷² Vântul din sud-vest.

Psalmul 126

1. Cântarea treptelor. A lui Salomon [τῷ Σαλωμων]. Dacă nu Domnul are să zidească casa, în zadar s-au ostenit [se ostenesc] cei care o zidesc pe ea. Dacă nu Domnul are să păzească cetatea, în zadar a privegheat [priveghează] cel care o păzește.

2. În zadar vă este vouă a vă scula dis-de-diminează [εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶν τοῦ ὀρθρίζειν] [și] a vă ridica după a sta [ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι], [vouă], celor care mâncați pâinea durerii, când [dacă Domnul nu] are să vă dea vouă somn, celor iubiți ai Lui.

3. Iată, fiii [sunt] moștenirea Domnului, răsplata rodului pântecelui!

4. Precum [sunt] săgețile în mâna celui tare, așa [sunt] fiii celor care au fost scuturați [οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων].

5. Fericit [este] omul care își va împlini pofta lui din ei¹⁷³, [căci] nu se vor rușina¹⁷⁴ când au să vorbească vrăjmașilor lor în poartă.

¹⁷³ Din fiii lui.

¹⁷⁴ Tatăl și fiii lui.

Psalmul 127

1. Cântarea treptelor [ὥδὴ τῶν ἀναβαθμῶν].
Fericiti [sunt] toți cei care se tem de Domnul, cei
care merg în căile Lui.

2. Ostenelile roadelor tale vei mânca, fericit
ești și bine îți va fi.

3. Femeia ta: ca o vie rodind în părțile casei
tale [ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν τοῖς
κλίτεσι τῆς οἰκίας σου]. Fiii tăi: ca noi ramuri de
măslini împrejurul mesei tale [οἱ υἱοί σου ὡς
νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου].

4. Iată, așa se va binecuvânta omul, cel care
se teme de Domnul!

5. Să te binecuvinteze Domnul din Sion și să
vezi bunătățile Ierusalimului [în] toate zilele vie-
ții tale.

6. Și să vezi pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israil!

Psalmul 128

1. Cântarea treptelor. Așadar, să spună Israil:
De multe ori s-au luptat [cu] mine, din tinerețea mea!

2. De multe ori s-au luptat [cu] mine, din tinerețea mea, căci nu au putut să-mi facă ceva mie [καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι].

3. Pe spatele meu ciopleau păcătoșii [ἐπὶ τοῦ νότου μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί]¹⁷⁵, [căci] au prelungit fărădelegea lor [ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν].

4. [Dar] Domnul Cel drept a tăiat [συνέκοψεν] gâturile păcătoșilor.

5. Să se rușineze și să se întoarcă înapoi toți cei care urăsc Sionul!

6. Să se facă precum iarba acoperișurilor [χόρτος δωμάτων], care, mai înainte să fie smulsă, s-a uscat!

7. [Din] care secerătorul nu și-a umplut mâna lui și [nici] sânul lui cel care adună snopii [τὰ δράγματα].

8. Și cei care trec [pe acolo] nu au spus: „Bindecuvântarea Domnului [să fie] peste voi [εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς]!” [sau:] „V-am binecuvântat pe voi în[tru] numele Domnului [εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου]”.

¹⁷⁵ O profetie a bățăilor pe spate primite de către Domnul.

Psalmul 129

1. Cântarea treptelor. Dintru adâncuri am strigat [către] Tine, Doamne!

2. Doamne, auzi glasul meu! Fie urechile Tale luând-aminte întru glasul rugăciunii mele!

3. De ai să Te uiți la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?

4. Că aproape de Tine este ispășirea [ὁ ἰλασμός].

5. Pentru numele Tău Te-am îndurat [ὑπέμεινά Σε]¹⁷⁶, Doamne; îndurat-a sufletul meu întru cuvântul Tău [ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον Σου],

6. nădăjduit-a sufletul meu în Domnul. Din straja dimineții până [în] noapte, din straja dimineții să nădăjduiască [ἐλπισάτω]¹⁷⁷ Israil în Domnul!

7. Că aproape de Domnul [este] mila [ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος] și aproape de El [este] multa răscumpărare [καὶ πολλὴ παρ' Αὐτῷ λύτρωσις]

8. și El va răscumpăra pe Israil din toate fărădelegile lui [καὶ Αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ].

¹⁷⁶ Am îndurat *exigențele dumnezeiești* ale poruncilor Tale.

¹⁷⁷ La imperativ.

Psalmul 130

1. Cântarea treptelor. A lui David. Doamne, nu s-a înălțat inima mea [Κύριε οὐχ ὑψώθη μου ἡ καρδία], nici [nu] s-au tulburat ochii mei [οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου], nici [nu] am mers în [gânduri] mari [οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις], nici în [gânduri] minunate [οὐδὲ ἐν θαυμασίοις] [și] mai presus de mine [ὑπὲρ ἐμέ].

2. Dacă nu mă smeream [εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν], [aș fi greșit]. Dar am înălțat sufletul meu [spre Domnul], ca cel care a fost înțărcat spre maica lui, ca răsplată pentru sufletul meu.

3. Să nădăjduiască Israil în Domnul, de acum și până [în] veac!

Psalmul 131

1. Cântarea treptelor. Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toată blândețea lui!

2. Cum s-a jurat Domnului [și] s-a rugat Dumnezeuului lui Iacov:

3. „Dacă [nu] voi intra într-un cortul casei mele, dacă [nu] mă voi sui pe așternutul patului meu,

4. dacă [nu] voi da somn ochilor mei și dormitare pleoapelor mele [τοις βλεφάροις μου] și odihna tâmpelilor mele,

5. până ce nu am să aflu loc Domnului, cort Dumnezeuului lui Iacov”.

6. Iată, l-am aflat pe el în Efrata [Εφραθα], l-am aflat pe el în câmpiile dumbrăvii!

7. Intra-vom într-un corturile Lui, închina-ne-vom într-un loc [în] care au stat picioarele Lui [προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Αὐτοῦ].

8. Ridică-Te, Doamne, într-un odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale [Σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος Σου]!

9. Preoții Tăi se vor îmbrăca [într-un] dreptate și Cuvioșii Tăi se vor bucura.

10. Pentru David, robul Tău, să nu întorci fața unsului/ hristosului Tău.

11. [Căci] juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu îl va lepăda pe el: „Din rodul pântecelui tău voi pune pe tronul tău,

12. dacă au să păzească fiii tăi făgăduința Mea și mărturiile Mele acestea, pe care îi voi învăța pe ei; și fiii lor, până [în] veac, vor ședea pe tronul tău”.

13. Că a ales Domnul Sionul, l-a ales pe el întru locuință Lui[, zicând]:

14. „Aceasta [este] odihna Mea întru veacul veacului, aici voi locui, că l-am ales pe el.

15. Plasa lui¹⁷⁸, care este binecuvântată, o voi binecuvânta, pe săracii lui îi voi sătura [cu] pâini,

16. pe preoții lui îi voi îmbrăca [cu] mântuire și Cuvioșii lui [cu] bucurie se vor bucura.

17. Acolo se va ridica cornul lui David [ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυιδ], [căci] am pregătit luminător unsului/ hristosului Meu [ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ Mou].

18. Pe vrăjmașii Lui îi voi îmbrăca [cu] rușine și peste El va înflori sfințenia Mea”.

¹⁷⁸ De pescuit.

Psalmul 132

1. Cântarea treptelor. A lui David. Iată acum ce [este] bine sau ce [este] plăcut, fără numai a locui frații împreună [ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν ἄλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό]!

2. Ca mirul pe cap, care se coboară pe barbă [πώγωνα], pe barba lui Aaron, care se coboară pe marginea veșmântului său [τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ],

3. ca roua Ermonului [ὥς δρόσος Αερμων], care se coboară pe munții Sionului. Că[ci] acolo a poruncit Domnul binecuvântarea și viața până [în] veac.

Psalmul 133

1. Cântarea treptelor. Iată, acum binecuvântați pe Domnul toți robii Domnului! Cei care ați stat în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

2. În [cele] ale nopților [ἐν ταῖς νυξίν], ridicați mâinile voastre întru cele sfinte [ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια] și binecuvântați pe Domnul!

3. Te va binecuvânta pe tine Domnul din Sion, Cel care a făcut cerul și pământul.

Psalmul 134

1. Alliluia! Lăudați numele Domnului! Lăudați robi pe Domnul,

2. cei care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru!

3. Lăudați pe Domnul, că [este] bun Domnul! Cântați numelui Său, că [este] bun!

4. Că pe Iacov, Domnul l-a ales Lui, pe Israil întru averea Lui.

5. Că eu am cunoscut că [este] mare Domnul și Domnul nostru [este] peste toți dumnezeii [παρὰ πάντας τοὺς θεούς].

6. Toate câte a voit Domnul a făcut în cer și pe pământ, în mări și în toate abisurile.

7. [Domnul] a ridicat nori de la marginea pământului [și] fulgere întru ploaie a făcut, Cel care scoate vânturile din vistieriile Lui.

8. Care a lovit pe întâii-născuți ai Egiptului, de la om până la dobitoc.

9. Trimis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte [Αἴγυπτε], în Farao [Φαράω] și în toți robii lui.

10. Care a lovit neamuri multe și a ucis împărați tari.

11. Pe Sion [Σηων], împăratul amorreilor, și pe Og [Ωγ], împăratul Vasanului [Βασαν], și toate împărățiile lui Hanaan [Χαναν],

12. și a dat pământul lor moștenire, moștenire lui Israil, poporului Său.

13. Doamne, numele Tău [este] întru veac. Doamne, pomenirea Ta [este] întru neam și [în] neam.

14. Că va judeca Domnul pe poporul Lui și pe robii Lui îi va mângâia.

15. Idolii neamurilor [sunt] argint și aur, lucruri [făcute] de mâini omenești.

16. Gură au și nu vor vorbi, ochi au și nu vor vedea,

17. urechi au și nu vor auzi, nări au și nu vor mirosi, mâini au și nu vor pipăi, picioare au și nu vor umbla [și] nu vor chema cu gâtul lor, căci nu este duh în gura lor [οὐδὲ γὰρ ἐστὶν πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν].

18. Asemenea lor să fie cei care îi fac pe ei și toți cei care s-au încrezut în ei.

19. Casa lui Israil, binecuvântați pe Domnul!
Casa lui Aaron, binecuvântați pe Domnul!

20. Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul!
Cei care vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul!

21. Binecuvântat [este] Domnul din Sion, Cel care locuiește [în] Ierusalim.

Psalmul 135

1. Alliluia! Mărturisiți-vă Domnului că [este] bun, că întru veac [este] mila Lui!

2. Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor [τῷ Θεῷ τῶν θεῶν], că întru veac [este] mila Lui!

3. Mărturisiți-vă Domnului domnilor [τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων], că întru veac [este] mila Lui!

4. Cel care singur face minuni mari [τῷ ποιοῦντι θαυμάσια μέγала μόνῳ], că întru veac [este] mila Lui.

5. Celui care a făcut cerurile în[tru] înțelegere [ἐν συνέσει], că întru veac [este] mila Lui.

6. Celui care a întărit pământul peste ape, că întru veac [este] mila Lui.

7. Celui care singur a făcut lumini mari [φῶτα μέγала], că întru veac [este] mila Lui.

8. [Căci] soarele [este] întru stăpânirea zilei, că întru veac [este] mila Lui.

9. [Iar] luna și stelele [sunt] întru stăpânirea nopții, că întru veac [este] mila Lui.

10. Celui care a lovit Egiptosul, [dimpreună] cu cei întâi-născuți ai lor, că întru veac [este] mila Lui.

11. Și Celui care a scos pe Israil din mijlocul lor, că întru veac [este] mila Lui.

12. În mână tare și în braț înalt, că întru veac [este] mila Lui.

13. Celui care a împărțit Marea Roșie întru despărțituri, că întru veac [este] mila Lui.

14. Și Celui care a petrecut [διαγαγόντι] pe Israil prin mijlocul ei¹⁷⁹, că întru veac [este] mila Lui.

15. Și a scuturat [ἐκτινάξαντι] pe Farao și puterea lui întru Marea Roșie, că întru veac [este] mila Lui.

16. Celui care a petrecut pe poporul Lui în pustie, că întru veac [este] mila Lui. Celui care a scos apă din stâncă ascuțită [ἐκ πέτρας ἀκροτόμου], că întru veac [este] mila Lui.

17. Celui care a lovit împărați mari, că întru veac [este] mila Lui.

18. Și Celui care a ucis împărați tari, că întru veac [este] mila Lui.

19. Pe Sion, împăratul amorreilor, că întru veac [este] mila Lui.

20. Și pe Og, împăratul Vasanului, că întru veac [este] mila Lui.

21. Și a dat pământul lor moștenire, că întru veac [este] mila Lui.

22. Moștenire lui Israil, robul Lui, că întru veac [este] mila Lui.

23. Că în smerenia noastră Și-a adus aminte de noi Domnul, că întru veac [este] mila Lui.

24. Și ne-a răscumpărat pe noi de la vrăjmașii noștri, că întru veac [este] mila Lui.

25. Cel care dă hrană la tot trupul, că întru veac [este] mila Lui.

26. Mărturisiți-vă Dumnezeului cerului [τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ], că întru veac [este] mila Lui! Mărturisiți-vă Domnului domnilor, că întru veac [este] mila Lui!

¹⁷⁹ Al Mării Roșii.

Psalmul 136

1. Al lui David. La râurile Babilonului [ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος], acolo am șezut și am plâns [ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλάύσαμεν], când să pomenim noi Sionul [ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιων].

2. În [ramurile] sălciilor [ἐπὶ ταῖς ἰτέαις], în mijlocul ei [ἐν μέσῳ αὐτῆς]¹⁸⁰, am atârnat organele/ instrumentele noastre [ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν].

3. Că acolo, cei care ne-au robit pe noi ne-au cerut nouă *cuvinte de cântări* [λόγους ᾠδῶν], și cei care ne-au adus pe noi¹⁸¹ [ne-au cerut nouă] *imn* [ὕμνον], [zicând]: „Cântați-ne nouă din cântările Sionului!”.

4. Cum să cântăm cântarea Domnului în pământ străin [γῆς ἀλλοτρίας]?

5. Dacă am să te uit, Ierusalime, să fie uitată dreapta mea!

6. Să se lipească limba mea [în] gâtul meu, dacă nu am să-mi aduc aminte de tine, dacă nu am să pun înaintea Ierusalimului, în începutul bucuriei mele!

7. Adu-Ți aminte, Doamne, de fiii Edomului [τῶν υἱῶν Εδωμ] [în] ziua Ierusalimului [τὴν ἡμέραν Ἰερουσαλημ]¹⁸²!

De cei care zic: „Goliți-l, goliți-l până la temelie în aceasta¹⁸³ [ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε ἕως ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ]!”.

¹⁸⁰ A cetății Babilonului.

¹⁸¹ În Babilon, în robie.

¹⁸² În ziua *dărâmării* Ierusalimului.

¹⁸³ În *cetatea* Ierusalimului.

8. Fiica Babilonului, cea nenorocită/ ticăloasă [ἡ ταλαίπωρος][!] Fericit [este cel] care îți va răsplăti ție răsplata ta, pe care ai răsplătit-o nouă.

9. Fericit [este cel] care va apuca și va nimici¹⁸⁴ pruncii tăi de piatră¹⁸⁵.

¹⁸⁴ Va zdrobi.

¹⁸⁵ De *Piatra* care este *Hristos*.

Psalmul 137

1. Al lui David. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele, și înaintea Îngerilor Îți voi cânta Ție [καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ Σοι].

2. Închina-mă-voi către templul cel sfânt al Tău și mă voi mărturisi numelui Tău, pentru mila Ta și adevărul Tău, că ai mărit peste tot numele spusa Ta [ἐπὶ πᾶν ὄνομα τὸ λόγιόν Σου].

3. În care zi am să Te chem, degrabă auzi-mă! Înmulți-mă-vei în sufletul meu în putere [πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου ἐν δυνάμει].

4. Mărturisească-se Ție, Doamne, toți împărații pământului, că au auzit toate cuvintele gurii Tale,

5. și să cânte în căile Domnului, că mare [este] slava Domnului!

6. Că înalt [este] Domnul și [spre] cele smelte privește și pe cele înalte de departe le cunoaște.

7. Dacă am să merg în mijlocul necazului, mă vei trăi[, Doamne]. În urgia vrăjmașilor mei ai întins mâna Ta și m-a mântuit dreapta Ta.

8. Domnul va răsplăti pentru mine. Doamne, mila Ta [este] întru veac, lucrurile mâinilor Tale să nu le treci cu vederea!

Psalmul 138

1. Întru sfârșit, psalmul lui David. Doamne, încercatu-m-ai și m-ai cunoscut.

2. Tu ai cunoscut șederea mea și scularea mea, Tu ai înțeles gândurile mele de departe.

3. Cărarea mea și funia mea¹⁸⁶ Tu [le-]ai cercetat și toate căile mele mai înainte le-ai văzut [προεἶδες],

4. că nu este cuvânt pe limba mea.

5. Iată, Doamne, Tu le-ai cunoscut pe toate, [pe] cele din urmă, [cât] și [pe] cele vechi! Tu m-ai zidit pe mine și ai pus peste mine mâna Ta.

6. Minunatu-s-a cunoașterea Ta din mine [ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσις Σου ἐξ ἐμοῦ], întăritu-s-a [ἐκραταιώθη], nu am să pot către ea [οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν].

7. Unde am să mă duc de la Duhul Tău și de la fața Ta unde am să fug?

8. Dacă am să mă sui întru cer, Tu ești acolo [σὺ εἶ ἐκεῖ], [iar] dacă am să cobor întru Iad, [Tu] ești de față [πῶρει].

9. Dacă am să iau aripile mele de dimineată și am să locuiesc întru marginile mării,

10. [Tu cu mine ești,] căci și acolo mâna Ta mă va povățui și mă va ține dreapta Ta.

11. Și am zis: „Oare întunericul mă va disprețui [καταπατήσει με]¹⁸⁷ și noaptea [se va face] lumină în[tru] desfătarea mea [καὶ νύξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου]?”.

¹⁸⁶ Cu sensul: *firul vieții mele*.

¹⁸⁷ La forma *figurată*. Pentru că sensul literal este: *mă va călca în picioare*.

12. Că întuneric nu se va întuneca de la Tine [ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ Σοῦ] și noaptea ca ziua se va lumina [καὶ νὺξ ὥς ἡμέρα φωτισθήσεται]. [Căci așa] cum [este] întunericul ei, așa [este] și lumina ei.

13. Că Tu ai dobândit rinichii mei, Doamne [ὅτι Σὺ ἐκτίσω τοὺς νεφρούς μου Κύριε], ajutat-m-ai din pânțelele maicii mele [ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου].

14. Mărturisi-mă-voi Ție, că[ci] cu înfricoșare Te-ai minunat [φοβερῶς ἐθαυμαστώθην]. Minunate [sunt] lucrurile Tale și sufletul meu le cunoaște foarte.

15. Nu a fost ascuns osul meu de Tine [οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ Σοῦ], pe care l-ai făcut în ascuns [ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ], și ființa mea în cele mai adânci ale pământului [καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς].

16. [Pe] cele nelucrate ale mele le-au văzut ochii Tăi și, în cartea Ta, toți vor fi scriși [καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον Σου πάντες γραφήσονται]. Ziua se vor zidi și nimeni [nu va fi] în[tre] ei [ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεις ἐν αὐτοῖς].

17. Dar mie [mi-]au fost cinstiți foarte prietenii Tăi, Dumnezeu[le], [și] s-au întărit foarte începuturile lor.

18. Îi voi număra pe ei și mai mult decât nisipiul se vor înmulți. M-am sculat și încă sunt cu Tine.

19. [O,] de ai să ucizi pe păcătoși, Dumnezeu[le][!] Oamenii sângiurilor, abateți-vă de la mine!

20. Că [Tu] vei spune într-un gând [ὅτι ἐρεῖς εἰς διαλογισμόν], [iar ei] vor lua într-un deșertăciune cetățile Tale.

21. Nu [pe] cei care Te urăsc pe Tine, Doamne, i-am urât și asupra vrăjmașilor Tăi mă topeam?

22. [Cu] desăvârșită ură îi uram pe ei [și] întru vrăjmași mi s-au făcut mie.

23. Încearcă-mă, Dumnezeu[le], și cunoaște inima mea! Încearcă-mă și cunoaște căile mele!

24. Și vezi dacă [este] calea fărădelegii în mine și mă povățuiește în calea cea veșnică!

Psalmul 139

1. Întru sfârșit, psalmul lui David.
2. Scoate-mă, Doamne, de la omul rău [și] de omul nedrept izbăvește-mă!
3. Care socoteau nedreptate în inimă [și] toată ziua întocmeau/ rânduiau [παρετάσσοντο] războaie.
4. Ascuțit-au limba lor ca a șarpelui, venin de aspidе sub buzele lor. [Pauză psalmică].
5. Păzește-mă, Doamne, de mâna păcăto-sului! Scoate-mă de la oamenii nedrepti! Care au socotit să împiedice pașii mei.
6. Ascuns-au cei mândri cursă mie și [cu] funii au întins curse picioarelor mele. Ținându-se de cărare, poticnire mi-au pus mie. [Pauză psalmică].
7. Zis-am Domnului: „Dumnezeul meu ești Tu. Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele!”.
8. Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai peste capul meu în ziua războiului [ἐν ἡμέρᾳ πολέμου]!
9. Să nu mă dai, Doamne, după pofta mea, celui păcătos! [Că aceia] au gândit împotriva mea. Să nu mă părăsești, ca nu cumva [ei] să se înalțe! [Pauză psalmică].
10. Capul înconjurării lor, osteneala buzelor lor îi va acoperi pe ei.
11. Cădea-vor peste ei cărbuni, în foc îi vei doborî pe ei, în necazuri, [pe care] nu au să le [poată] răbda.
12. Omul limbut nu va fi îndrumat pe pământ, [iar] pe omul nedrept relele îl vor vâna

întru stricăciune [ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς
διαφθοράν].

13. Cunoscute-am că Domnul va face judecată
săracului și dreptate sărmanilor.

14. Dar Dreptii se vor mărturisi numelui Tău
și vor locui cei Drepti împreună cu fața Ta.

Psalmul 140

1. Psalmul lui David. Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă! Ia aminte [la] glasul rugăciunii mele, când am să strig către Tine!

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta [și] ridicarea mâinilor mele¹⁸⁸, jertfă de seară [să fie înaintea Ta]!

3. Pune, Doamne, pază gurii mele și ușă de îngrădire [θύραν περιοχῆς] împrejurul buzelor mele!

4. Să nu abați inima mea întru cuvintele răutății [εἰς λόγους πονηρίας], [pentru] a [nu] căuta scuze în păcate [τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις]. [Iar] cu oamenii lucrând fărădelegea [nu voi fi] și nu am să mă unesc cu aleșii lor.

5. Pedepsi-mă-va Dreptul cu milă și mă va muștra, iar uleiul păcătosului să nu ungă capul meu! Că încă și rugăciunea mea [este] în bunele-voiri ale lor [ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν].

6. Au fost înghițiți de stâncă judecătorii lor [κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν]. Auzi-se-vor cuvintele mele, că s-au îndulcit.

7. Ca grăsimea pământului s-a rupt pe pământ, risipitus-a[u] oasele noastre alături de Iad [δισκορπίσθη τὰ ὀστέα ἡμῶν παρὰ τὸν Ἅδην].

8. Că[ci] către Tine, Doamne, Doamne, [ridic] ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu!

¹⁸⁸ La rugăciune.

9. Păzește-mă de cursa pe care mi-au pus-o mie și de împiedicările [σκανδάλων] celor care lucrează fărădelegea!

10. Cădea-vor în plasa lui [ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτοῦ]¹⁸⁹ păcătoșii; singur sunt eu [κατὰ μόνας εἰμι ἐγὼ], până ce am să trec [ἕως οὗ ἂν παρέλθω] [din această viață].

¹⁸⁹ A Satanei.

Psalmul 141

1. Înțelegerea lui David, în rugăciune, fiind el în peșteră.

2. [Cu] glasul meu către Domnul am strigat, [cu] glasul meu către Domnul m-am rugat.

3. Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi vesti.

4. Când lipsește [lipsea] din mine duhul meu, [ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου] și Tu ai cunoscut cărările mele [καὶ Σὺ ἔγνων τὰς τρίβους μου]. În calea aceasta, [în] care umblam, ascuns-au cursă mie [ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἣ ἐπορευόμην ἔκρυψαν παγίδα μοι].

5. Vedeam întru cele de-a dreapta și priveam [κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον], că nu era cel care mă cunoaște. A pierit fuga de la mine și nu este cel care caută sufletul meu.

6. Strigat-am către Tine, Doamne! Zis-am: „Tu ești nădejdea mea, partea mea [ești] în pământul celor vii”.

7. Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte! Izbăvește-mă de cei care mă prigonesc, că s-au întărit mai mult [decât] mine!

8. Scoate din temniță sufletul meu, [ca] să se mărturisească numelui Tău, Doamne! Pe mine mă vor îndura [ὑπομενοῦσιν] Dreptii, până ce ai să-mi răsplătești mie.

Psalmul 142

1. Psalmul lui David, de când îl prigonește [îl prigonea] pe el fiul [ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς καταδιώκει] [său]. Doamne, auzi rugăciunea mea! Ascultă rugăciunea mea în adevărul Tău! Ascultă-mă în dreptatea Ta!

2. Și să nu intri într-o judecată cu robul Tău, că tot cel viu nu se va îndrepta înaintea Ta [ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν].

3. Că vrăjmașul a prigonit sufletul meu, a smerit într-o pământ viața mea [ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου]. M-a așezat pe mine în întunericuri ca pe morții veacului [ἐκάθισέν με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος].

4. Și s-a sfârșit în mine duhul meu, în mine s-a tulburat inima mea.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele dintâi [ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων] și am cugetat la toate lucrurile Tale [καὶ ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου], la facerile mâinilor Tale cugetam [ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων].

6. Întins-am mâinile mele către Tine, sufletul meu ca un pământ uscat Ție [ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι]. [Pauză psalmică].

7. Degrabă auzi-mă, Doamne, [că] s-a sfârșit duhul meu! Să nu-Ți întorci fața Ta de la mine, că mă voi asemăna celor care coboară într-o groapă.

8. Dimineața, fă auzită mie mila Ta, că în Tine am nădăjduit!

Fă-mi cunoscută mie, Doamne, calea în care voi merge, că spre Tine am ridicat sufletul meu!

9. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne, că spre Tine am fugit!

10. Învăță-mă a face voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu! Duhul Tău cel bun mă va povățui în pământul [cel] drept [τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ].

11. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei trăi [ζήσεις με]. În dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu.

12. Și în mila Ta vei nimici pe vrăjmașii mei și vei pierde pe toți cei care necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Psalmul 143

1. Al lui David către Goliad [Γολιάδ]. Bine-cuvântat [este] Domnul Dumnezeul meu, Cel care învață mâinile mele întru rânduială [și] degetele mele întru război.

2. Mila mea și scăparea mea, sprijinitorul meu și mântuitorul meu, apărătorul meu [este Domnul] și în El am nădăjduit, [în] Cel care supune pe poporul meu sub mine.

3. Doamne, ce este omul că Te-ai făcut cunoscut lui sau fiul omului că îl socotești pe el?

4. Omul [întru] deșertăciune s-a asemănat, [iar] zilele lui ca umbra trec.

5. Doamne, pleacă cerurile Tale și Te coboară! Atinge munții și vor fumega!

6. Fulgeră fulger și îi vei risipi pe ei! Trimite săgețile Tale și îi vei tulbura pe ei!

7. Trimite mâna Ta dintru înălțime! Scoate-mă și mă izbăvește din apele cele multe, din mâna fiilor celor străini,

8. a căror gură a vorbit [întru] deșertăciune și dreapta lor [este] dreaptă a nedreptății!

9. Dumnezeule, cântare nouă Îți voi cânta Ție, în psaltirion cu zece coarde Îți voi cânta Ție,

10. Celui care dă mântuire împăraților, Celui care răscumpără pe David, robul Lui, din sabia rea.

11. Izbăvește-mă și mă scoate din mâna fiilor străini, a căror gură a vorbit [întru] deșertăciune și dreapta lor [este] dreaptă a nedreptății!

12. Ai căror fii [sunt] ca pârgile cele noi [ὥς νεόφυτα ἡδρυμένα], [crescute] în tinerețea lor,

[și] fiicele lor [sunt] înfrumusețate și împodobite ca asemănarea templului.

13. Cămarile lor [sunt] pline, vărsându-se din una într-alta. Oile lor [sunt] rodnice, umplând [toate] în ieșirile lor.

14. Boii lor [sunt] grași. Nu este căzătură de gard, nici trecătoare, nici strigare în lărgimile lor.

15. [Ei] au fericit poporul la care este [sunt] acestea. [Dar] fericit [este] poporul căruia Domnul [este] Dumnezeuul lui.

Psalmul 144

1. Lauda lui David. Înălța-Te-voi Dumnezeu meu [și] Împăratul meu și voi binecuvânta numele Tău întru veac și întru veacul veacului.

2. În fiecare zi Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău întru veac și întru veacul veacului.

3. Mare [este] Domnul și lădat foarte și măreția Lui nu este [are] sfârșit [καὶ τῆς μεγαλowsύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν πέρας].

4. Neam și neam va lăuda [vor lăuda] lucrurile Tale și puterea Ta o vor vesti,

5. marea-cuviință a slavei sfințeniei Tale o vor spune și minunile Tale vor povesti

6. și puterea celor înfricoșătoare ale Tale vor spune și măreția Ta o vor povesti.

7. Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor izbucni/ vor revărsa [ἐξερεύζονται] și dreptății Tale se vor bucura.

8. [Că] îndurător și milostiv [este] Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv.

9. [Că] bun este Domnul [cu] toți și îndurările Lui [sunt] peste toate lucrurile Lui.

10. Să se mărturisească Ție, Doamne, toate lucrurile Tale și Cuvioșii Tăi să Te binecuvinteze!

11. [Căci] slava Împărăției Tale o vor spune și de puterea Ta vor vorbi,

12. [ca] să facă cunoscută fiilor oamenilor puterea Ta și slava mării-cuviințe a Împărăției Tale.

13. Împărăția Ta [este] Împărăția tuturor veacurilor și puterea Ta [este] în tot neamul și

neamul. Credincios [este] Domnul în cuvintele Lui și cuvios în toate lucrurile Lui.

14. [Căci] Domnul îi ajută pe toți cei care cad și îi îndreaptă pe toți cei care sunt căzuți.

15. Ochii tuturor întru Tine nădăjduiesc și Tu le dai hrana lor la bună-vreme.

16. Deschizi Tu mâna Ta și sature pe tot viul de bunăvoie.

17. Drept [este] Domnul în toate căile Lui și cuvios în toate lucrurile Lui.

18. Aproape [este] Domnul de toți cei care Îl cheamă pe El, de toți cei care Îl cheamă pe El în adevăr.

19. Voia celor care se tem de El o va face și rugăciunea lor o va asculta și îi va mântui pe ei.

20. Domnul îi păzește pe toți cei care Îl iubesc pe El și pe toți păcătoșii îi va nimici cu totul.

21. Lauda Domnului va spune gura mea. Și să binecuvinteze tot trupul numele cel sfânt al Lui, întru veac și întru veacul veacului!

Psalmul 145

1. Alliluia! [Psalmul] lui Angheas și al lui Zaharias. Laudă, sufletul meu, pe Domnul!

2. Lăuda-voi pe Domnul în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu până sunt [ἕως ὑπάρχω] [până ce voi fi].

3. Nu vă încredeți în stăpânitori și în fiii oamenilor, [întru] care nu este mântuire!

4. Ieși-va duhul lor și se vor întoarce întru pământul Lui. În acea zi vor pieri toate gândurile¹⁹⁰ lor.

5. Fericit [este cel] care [Îl are] pe Dumnezeul lui Iacov ajutorul [lui și care are] nădejdea lui în Domnul Dumnezeul lui,

6. Cel care a făcut cerul și pământul, marea și toate cele [care sunt] în ele, Cel care păzește adevărul întru veac,

7. Cel care face judecată celor cărora li se face rău, Cel care dă hrană celor flămânzi. Domnul îi dezleagă pe cei legați.

8. Domnul îi îndreaptă pe cei căzuți. Domnul înțelepțește orbii. Domnul îi iubește pe cei Drepti.

9. Domnul îi păzește pe prozeliți/ convertiți [τοὺς προσηλύτους]¹⁹¹, pe orfan și pe văduvă [îi] va ridica [ἀναλήμψεται] și calea păcătoșilor o va nimici.

¹⁹⁰ Toate proiectele lor pământești. Pentru că sufletul, în viața veșnică, trăiește și e conștient de tot ceea ce se petrece cu el.

¹⁹¹ Prozeliții erau păgânii care se converteau la iudaism.

10. Împărăți-va Domnul întru veac, Dumnezeuul tău, Sioane, întru neam și [în] neam.

Psalmul 146

1. Alliluia! [Psalmul] lui Angheas și al lui Zaharias. Lăudați pe Domnul, că bun [este] psalmul! Dumnezeului nostru să I se îndulcească lauda [noastră].

2. Zidind Ierusalimul, Domnul va aduna diasporele/ răspândirile lui Israil [τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ].

3. [Căci Domnul este] Cel care îi vindecă pe cei zdrobiți [cu] inima și leagă distrugerile [τὰ συντρίμματα] lor,

4. [El este] Cel care numără mulțimile stelelor și tuturor [dintre] ele numele [lor le] cheamă [καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν].

5. Mare [este] Domnul nostru și mare [este] tăria Lui și înțelegerii Lui nu este număr.

6. [Și] Domnul [este] ridicând pe cei blânzi, dar smerind pe păcătoși până la pământ.

7. Faceți început Domnului în[tru] mărturisire! Cântați Dumnezeului nostru în liră!

8. Celui care îmbracă cerul în nori, Celui care pregătește pământului ploaie, Celui care răsare în munți iarbă și verdeață [întru] slujirea oamenilor.

9. [Căci El este] dând dobitoacelor hrana lor și puilor corbilor care Îl cheamă pe El.

10. Nu în puterea calului va voi [Domnul], nici în tibiile omului [ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς]¹⁹² [nu] binevoiește.

11. [Ci] Domnul binevoiește în cei care se tem de El și în cei care nădăjduiesc în mila Lui.

¹⁹² Tibia este osul piciorului dintre genunchi și gleznă. *Biblia de la 1688* a vorbit despre „pulpele omului”.

Psalmul 147

1. Alliluia! [Psalmul] lui Angheas și al lui Zaharias. Laudă, Ierusalime, pe Domnul! Laudă pe Dumnezeuul tău, Sioane!

2. Că a întărit zăvoarele porților tale, bine-cuvântat-a pe fiii tăi în tine.

3. Cel care pune hotarelor tale pace și Cel care te satură [cu] grăsimea grâului,

4. Cel care trimite pământului spusa Lui, până ce repede va alerga cuvântul Lui [ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος Αὐτοῦ],

5. Cel care dă zăpada ca lâna [și] Cel care presară negura ca cenușa,

6. Cel care aruncă gheața Lui ca bucățelele de pâine. [Iar] în fața frigului Lui, cine îl va îndura?

7. [Domnul] va trimite cuvântul Lui și le va topi pe ele. [El] va sufla vântul Lui și vor curge apele.

8. Cel care vestește cuvântul Său lui Iacov, [iar] dreptățile și judecățile Sale lui Israil.

9. [Căci Domnul] nu a făcut așa fiecăruia neam și judecățile Lui nu le-a arătat lor.

Psalmul 148

1. Alliluia! [Psalmul] lui Angheas și al lui Zaharias. Lăudați pe Domnul din ceruri! Lăudați-L pe El în[tru] cei preaînălți [ἐν τοῖς ὑψίστοις]!

2. Lăudați-L pe El toți Îngerii Lui! Lăudați-L pe El toate Puterile Lui!

3. Lăudați-L pe El soarele și luna! Lăudați-L pe El toate stelele și lumina!

4. Lăudați-L pe El cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri!

5. Lăudați numele Domnului! Că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit.

6. Le-a pus pe ele întru veac și întru veacul veacului. Poruncă a pus și nu o va trece.

7. Lăudați-L pe Domnul din pământ, balaurii și toate abisurile!

8. [Iar] focul, grindina, zăpada, gheața, viforul [sunteți] cele care faceți cuvântul Lui.

9. [Așadar,] munții și toate dealurile, pomii roditori și toți cedrii,

10. fiarele și toate dobitoacele, târâtoarele și păsările zburătoare,

11. împărații pământului și toate popoarele, stăpânitorii și toți judecătorii pământului,

12. tinerii și fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri,

13. lăudați numele Domnului! Că numai numele Lui s-a înălțat, [iar] mărturisirea Lui [este] pe pământ și [în] cer.

14. Și [Domnul] va înălța cornul poporului Său [și va da] laudă tuturor Cuvioșilor Lui, fiilor lui Israil, poporului care se apropie de El.

Psalmul 149

1. Alliluia! Cântați Domnului cântare nouă!
Cântarea Lui [este] în adunarea Cuvioșilor [ἡ αἴνεσις Αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων].

2. Veselește-te, Israil[e], de Cel care l-a făcut
pe el, și, fii[lor] ai Sionului, bucurați-vă de Împă-
ratul lor!

3. Lăudați numele Lui în dans! În timpan și
[în] psaltirion cântați-I Lui!

4. Că binevoiește Domnul în poporul Lui și
îi va înălța pe cei blânzi în[tru] mântuire,

5. se vor lăuda Cuvioșii [Lui] în[tru] slavă și
se vor bucura în paturile lor.

6. [Căci] înălțările Dumnezeului [lor vor fi]
în gâtul lor și săbii cu două tăișuri în mâinile lor,

7. [ca] să facă răzbunare în[tru] neamuri [și]
muștrări în[tru] popoare,

8. [ca] să lege pe împărații lor în fiare și pe
cei slăviți ai lor în cătușe de fier,

9. [ca] să facă în ei judecată scrisă. [Și] slava
aceasta este a tuturor Cuvioșilor Lui [δόξα αὐτῇ
ἐστὶν πᾶσι τοῖς Ὁσίοις Αὐτοῦ].

Psalmul 150

1. Alliluia! Lăudați-L pe Dumnezeu în[tru] Sfinții Lui! Lăudați-L pe El în[tru] tăria puterii Lui!
2. Lăudați-L pe El în[tru] Puterile Lui! Lăudați-L pe El după mulțimea măreției Lui!
3. Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță! Lăudați-L pe El în psaltirion și [în] liră!
4. Lăudați-L pe El în timpan și [în] dans! Lăudați-L pe El în coarde și [în] organe/ instrumente!
5. Lăudați-L pe El în chimvale [κυμβάλοις] bine-răsunătoare! Lăudați-L pe El în chimvale de strigare!
6. Toată suflarea să laude pe Domnul! Alliluia!

Psalmul 151

1. Acest psalm a fost scris cu mâna lui [ιδιόγραφος] de către David, când s-a luptat de unul singur [cu] Goliad [Γολιάδ], și [este] afară de număr[ul celorlalți psalmi]. Mic eram în[tre] frații mei și mai tânăr în casa tatălui meu [și] păstoream oile tatălui meu.

2. Mâinile mele au făcut organonul [ὄργανον]/ instrumentul [și] degetele mele au unit psaltirionul.

3. Și cine va vesti Domnului meu? Însuși Domnul, [El] Însuși aude.

4. El a trimis pe Îngerul Lui și m-a luat de la oile tatălui meu și m-a uns în uleiul ungerii Lui [καὶ ἔχρισέν με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως Αὐτοῦ].

5. Frații mei [erau] buni și mari și nu a binevoit Domnul în[tru] ei.

6. Ieșit-am întru întâmpinarea celui străin și m-a blestemat în idolii lui.

7. Dar eu, trăgând sabia de la el, i-am tăiat capul lui și am ridicat ocară de la fiii lui Israil.

Cuprins

Psalmul 1 (4) Psalmul 2 (5-6) Psalmul 3 (7)
Psalmul 4 (8) Psalmul 5 (9-10) Psalmul 6 (11)
Psalmul 7 (12-13) Psalmul 8 (14) Psalmul 9 (15-18)
Psalmul 10 (19-20)

Psalmul 11 (21) Psalmul 12 (22) Psalmul 13 (23-
24) Psalmul 14 (25) Psalmul 15 (26-27) Psalmul 16
(28-29) Psalmul 17 (30-34) Psalmul 18 (35-36)
Psalmul 19 (37), Psalmul 20 (38-39)

Psalmul 21 (40-42) Psalmul 22 (43) Psalmul
23 (44) Psalmul 24 (45-46) Psalmul 25 (47)
Psalmul 26 (48-49) Psalmul 27 (50-51) Psalmul 28
(52-53) Psalmul 29 (54-55) Psalmul 30 (56-58)

Psalmul 31 (59-60) Psalmul 32 (61-62)
Psalmul 33 (63-64) Psalmul 34 (65-67) Psalmul 35
(68-69) Psalmul 36 (70-73) Psalmul 37 (74-75)
Psalmul 38 (76-77) Psalmul 39 (78-79) Psalmul 40
(80-81)

Psalmul 41 (82-83) Psalmul 42 (84) Psalmul
43 (85-87) Psalmul 44 (88-89) Psalmul 45 (90-91)
Psalmul 46 (92) Psalmul 47 (93-94) Psalmul 48
(95-97) Psalmul 49 (98-99) Psalmul 50 (100-102)

Psalmul 51 (103-104) Psalmul 52 (105)
Psalmul 53 (106) Psalmul 54 (107-109) Psalmul 55
(110-111) Psalmul 56 (112-113) Psalmul 57 (114-116)
Psalmul 58 (117-118) Psalmul 59 (119-120) Psalmul
60 (121)

Psalmul 61 (122-123) Psalmul 62 (124-125)
Psalmul 63 (126) Psalmul 64 (127-128) Psalmul 65
(129-130) Psalmul 66 (131) Psalmul 67 (132-135)
Psalmul 68 (136-139) Psalmul 69 (140) Psalmul 70
(141-143)

Psalmul 71 (144-146) Psalmul 72 (147-149)
Psalmul 73 (150-152) Psalmul 74 (153) Psalmul 75
(154-155) Psalmul 76 (156-157) Psalmul 77 (158-164)
Psalmul 78 (165-166) Psalmul 79 (167-168) Psalmul
80 (169-170)

Psalmul 81 (171) Psalmul 82 (172-173) Psalmul
83 (174-175) Psalmul 84 (176-177) Psalmul 85 (178-
179) Psalmul 86 (180) Psalmul 87 (181-182) Psalmul
88 (183-186) Psalmul 89 (187-188) Psalmul 90 (189-
190)

Psalmul 91 (191-192) Psalmul 92 (193)
Psalmul 93 (194-196) Psalmul 94 (197-198)
Psalmul 95 (199-200) Psalmul 96 (201) Psalmul 97
(202) Psalmul 98 (203-204) Psalmul 99 (205)
Psalmul 100 (206)

Psalmul 101 (207-209) Psalmul 102 (210-211)
Psalmul 103 (212-215) Psalmul 104 (216-219)
Psalmul 105 (220-223) Psalmul 106 (224-227)
Psalmul 107 (228-230) Psalmul 108 (231-233)
Psalmul 109 (234) Psalmul 110 (235)

Psalmul 111 (236-237) Psalmul 112 (238)
Psalmul 113 (239-240) Psalmul 114 (241) Psalmul 115
(242-243) Psalmul 116 (244) Psalmul 117 (245-247)
Psalmul 118 (248-259) Psalmul 119 (260) Psalmul
120 (261)

Psalmul 121 (262) Psalmul 122 (263) Psalmul
123 (264) Psalmul 124 (265) Psalmul 125 (266)
Psalmul 126 (267) Psalmul 127 (268) Psalmul 128
(269) Psalmul 129 (270) Psalmul 130 (271)

Psalmul 131 (272-273) Psalmul 132 (274)
Psalmul 133 (275) Psalmul 134 (276-277) Psalmul
135 (278-279) Psalmul 136 (280-281) Psalmul 137
(282) Psalmul 138 (283-285) Psalmul 139 (286-287)
Psalmul 140 (288-289)

Psalmul 141 (290) Psalmul 142 (291-292)
Psalmul 143 (293-294) Psalmul 144 (295-296)
Psalmul 145 (297-298) Psalmul 146 (299) Psalmul
147 (300) Psalmul 148 (301) Psalmul 149 (302)
Psalmul 150 (303) Psalmul 151 (304)

BIBLIOTECA
Teologie pentru azi

1. *Acatistul Nunții* (35 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/acadistul-nuntii/>
2. *Troparul, Condacul și Acatistul Fericitului Serafim Rose al Platinei* (20 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/troparulcondacul-si-acatistul-fericitului-serafim-rose-al-platinei/>
3. *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului* (335 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/lumea-postmoderna-si-depersonalizarea-omului/>
4. *Viața lui Adam și a Evei* (27 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/viata-lui-adam-si-a-evei/>
5. *Teologia îndumnezeirii* (202 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/teologia-indumnezeirii/>
6. *Twitter pentru azi (vol. 1)* (32 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/04/twitter-pentru-azi-vol-1-2009/>
7. *Bucuria comuniunii (vol. 1)* (280 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/06/bucuria-comuniunii-vol-1/>

8. *Pelerina Egeria și Cultul ortodox* (60 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/07/pelerina-egeria-si-cultul-ortodox/>

9. *Biblia Satanică* (157 pagini), ca text auxiliar al cărții: *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului*.

<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/12/biblia-satanica-editie-exclusiv-online-ro/>

10. *Traduceri patristice* (vol. 1) (73 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/19/traduceri-patristice-vol-1-2009/>

11. *Bucuria comuniunii* (vol. 2) (309 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/bucuria-comuniunii-vol-2/>

12. *Fragmentarium* (vol. 1) (126 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/fragmentarium-vol-1/>

13. *Nichita Stănescu. Fenomenul limbii poezesti* (disertație de master) (155 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/nichita-stanescu-fenomenul-limbii-poezesti/>

14. *Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, Contra ereziilor* (vol. 1) (341 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/03/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-1/>

15. *Bucuria comuniunii* (vol. 3) (248 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/07/bucuria-comuniunii-vol-3/>

16. *Teologia vederii lui Dumnezeu* (252 pagini): introducere la teza doctorală:
<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/teologia-vederii-lui-dumnezeu/>

17. *Vederea lui Dumnezeu în teologia Sfântului Simeon Noul Teolog* (teză doctorală) (287 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/vederea-lui-dumnezeu-in-teologia-sfantului-simeon-noul-teolog/>

18. *Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, Contra ereziilor* (vol. 2) (457 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/23/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-2/>

19. *Bucuria comuniunii* (vol. 4) (449 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2009/12/12/bucuria-comuniunii-vol-4/>

20. *Bucuria comuniunii* (vol. 5) (366 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/02/bucuria-comuniunii-vol-5/>

21. *Fragmentarium* (vol. 2) (270 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/13/fragmentarium-vol-2/>

22. *Cuvinte cu amândouă mâinile* (82 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/21/cuvinte-cu-amandoua-mainile-2010/>

23. *Bucuria comuniunii* (vol. 6) (144 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/02/11/bucuria-comuniunii-vol-6/>

24. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete* (vol. 1) (377 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/03/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-1/>

25. *Antim Ivireanul: avangarda literară a Paradisului. Viața și Opera* (teză doctorală) (561 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/10/antim-ivireanul-avangarda-literara-a-paradisului-viata-si-opera-2010/>

26. *Aspecte dogmatice ale imnologiei ortodoxe. Săptămâna Patimilor și Săptămâna Luminată* (teză de licență) (212 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/23/saptamana-patimilor-si-saptamana-luminata-teza-de-licenta-2010/>

27. *Bucuria comuniunii* (vol. 7) (315 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/01/bucuria-comuniunii-vol-7/>

28. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete* (vol. 2) (128 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/12/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-2/>

29. *Bucuria comuniunii (vol. 8)* (382 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/29/bucuria-comuniunii-vol-8/>

30. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 3)* (191 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-3/>

31. *Epilog la lumea veche (I. 1)* (506 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/14/epilog-la-lumea-veche-i-1/>

32. *Twitter pentru azi (vol. 2)* (35 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/25/twitter-pentru-azi-vol-2-2010/>

33. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 4)* (388 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-4/>

34. *Epilog la lumea veche (I. 2)* (378 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/04/epilog-la-lumea-veche-i-2/>

35. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 5)* (175 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-5/>

36. *Teologia mântuirii la Sfântul Marcu Ascetul* (disertație de master) (154 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/09/teologia-mantuirii-la-sfantul-marcu-ascetul-2010/>

37. *Bucuria comuniunii* (vol. 9) (188 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/20/bucuria-comuniunii-vol-9/>

38. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete* (vol. 6) (130 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/27/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-6/>

39. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete* (vol. 7) (76 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-7/>

40. *Sfântul Epifanie al Salaminei, Despre măsuri și greutăți și numere și alte lucruri care sunt în Dumnezeieștile Scripturi* (100 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/07/16/sfantul-epifanie-al-salaminei-despre-masuri-si-greutati-2010/>

41. PS. Acad. Melchisedec Ștefănescu, *Viața și Scrierile lui Grigorie Țamblac* (adaptare a textului ed. din 1884) (138 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/21/ps-acad-melchisedec-stefanescu-viata-si-scrierile-lui-grigorie-tamblac-versiune-adaptata2010/>

42. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Sfătuiri creștine-politice* (text adaptat) (33 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/29/sfantul-antim-ivireanul-sfatuiri-crestine-politice-2010/>

43. Sfântul Varlaam al Moldovei, *Răspunsul împotriva Catehismului calvin* (text adaptat) (52 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/09/22/sfantul-varlaam-al-moldovei-raspunsul-impotriva-catehismului-calvin-2010/>

44. *Traduceri patristice* (vol. 2) (347 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/06/traduceri-patristice-vol-2/>

45. PS Damaschin Dascălul, *Învățăături pentru șapte Taine* (text transliterat și adaptat) (27 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/26/ps-damaschin-dascalul-invataaturi-pentru-sapte-taine-2010/>

46. Dorin Streinu, *Opere alese, vol. I, Despre mine însumi (Jurnal de scriitor. Fragmente)* (526 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2010/12/12/dorin-streinu-opere-alese-vol-i-2010/>

47. *Traduceri patristice (vol. 3)* (288 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/02/traduceri-patristice-vol-3/>

48. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 2)* (160 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/07/dorin-streinu-opere-alese-vol-2/>

49. *Epilog la lumea veche (I. 3)* (256 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/08/epilog-la-lumea-veche-i-3/>

50. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (237 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/31/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-1/>

51. *Cuvintele duhovnicești (vol. 1)* (390 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/02/12/cuvintele-duhovnicesti-vol-1/>

52. *Bucuria vine de departe* (carte dialogică cu Prof. Otilia Kloos) (55 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/21/bucuria-vine-de-depart-2011/>

53. *Cuvintele duhovnicești (vol. 2)* (558 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/26/cuvintele-duhovnicesti-vol-2/>

54. *A vedea și a fi văzut (vol. 1)* (460 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/04/16/a-vedea-si-a-fi-vazut-vol-1/>

55. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 8)* (549 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-8/>

56. *Praedicationes (vol. 1)* (199 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/20/praedicationes-vol-1/>

57. *Twitter pentru azi (vol. 3)* (26 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/07/31/twitter-pentru-azi-vol-3/>

58. *Evanghelia după Matei* (112 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/08/11/evanghelia-dupa-matei/>

59. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 3)* (214 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/10/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-3/>

60. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 4)* (129 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/05/dorin-streinu-opere-alese-vol-4/>

61. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 5)* (283 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/21/dorin-streinu-opere-alese-vol-5/>

62. *Studii de poezie pașoptistă* (82 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/28/studii-de-poezie-pasoptista-2011/>

63. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete* (vol. 9) (225 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2011/12/16/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-9/>

64. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 6) (209 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2012/01/14/dorin-streinu-opere-alese-vol-6/>

65. *Statistici. Concluzii. Sublinieri. Lucruri văzute de-aproape* (121 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2012/02/18/statistici-concluzii-sublinieri-lucruri-vazute-de-aproape/>

66. *Predicile din Săptămâna Mare* (25 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2012/04/13/predicile-din-saptamana-mare/>

67. *Despre omul Împărăției* (190 pagini). Este al 10-lea volum și ultimul al *Operele complete* ale Fericitului Ilie văzătorul de Dumnezeu.
<http://www.teologiepentruazi.ro/2012/05/29/despre-omul-imparatiei/>

68. *Țiganiada: tradiție și inovație. Aventura scriiturii și canonul literar românesc* (111 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2012/07/19/tiganiada-traditie-si-inovatie/>

69. *Praedicationes* (vol. 2) (253 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2012/08/07/praedicationes-vol-2/>

70. *Twitter pentru azi* (vol. 4) (30 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2012/10/10/twitter-pentru-azi-vol-4/>

71. *Istoria începe de oriunde o privești* (vol. 1) (251 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2012/11/21/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-1/>

72. *Praedicationes* (vol. 3) (337 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/10/praedicationes-vol-3/>

73. *Epilog la lumea veche* (I. 4) (247 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/22/epilog-la-lumea-veche-i-4/>

74. *Praedicationes* (vol. 4) (352 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/09/praedicationes-vol-4/>

75. *Praedicationes* (vol. 5) (366 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/27/praedicationes-vol-5/>

76. *Istoria începe de oriunde o privești* (vol. 2)
(261 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/07/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-2/>

77. *Praedicationes* (vol. 6) (308 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/29/praedicationes-vol-6/>

78. *Creatori de limbă și de viziune poetică în literatura română* (vol. 1) (228 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2013/06/15/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-in-literatura-romana-vol-1/>

79. *Istoria începe de oriunde o privești* (vol. 3)
(308 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2013/07/31/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-3/>

80. *Bucuria comuniunii* (vol. 10) (356 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/21/bucuria-comuniunii-vol-10/>

81. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 7) (241 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/23/dorin-streinu-opere-alese-vol-7/>

82. *Vorbiri de Facebook* (vol. 1) (508 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2013/10/20/vorbiri-de-facebook-vol-1/>

83. *Epilog la lumea veche I. 1* (ediția a doua)
(862 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/11/epilog-la-lumea-veche-i-1-editia-a-doua/>

84. *Praedicationes* (vol. 7) (619 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/16/praedicationes-vol-7/>

85. *Bucuria comuniunii* (vol. 11) (361 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/31/bucuria-comuniunii-vol-11/>

86. *Atenție teologică* (216 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/03/04/atentie-teologica/>

87. *Interviuri de conștiință* [vol. 1] (367 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/04/21/interviuri-de-constiinta-vol-1/>

88. *Twitter pentru azi* (vol. 5) (59 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/21/twitter-pentru-azi-vol-5/>

89. *Vezi ceea ce ești* (vol. 1) (80 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/24/vezi- ceea-ce-esti-vol-1/>

90. *Fragmentarium* (vol. 3) (388 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/26/fragmentarium-vol-3/>

91. *Vezi ceea ce ești* (vol. 2) (94 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/02/vezi- ceea-ce-esti-vol-2/>

92. *Trei poeți și-un început de secol* (280 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/13/trei-poeti-si-un-inceput-de-secol/>

93. *Vezi ceea ce ești (vol. 3)* (99 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/20/vezi- ceea-ce-esti-vol-3/>

94. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 2)* (305 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/25/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-2/>

95. *Studii literare (vol. 1)* (447 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/29/studii-literare-vol-1/>

96. *Vezi ceea ce ești (vol. 4)* (101 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/05/vezi- ceea-ce-esti-vol-4/>

97. *Traduceri patristice (vol. 4)* (427 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/10/traduceri-patristice-vol-4/>

98. *Praedicationes (vol. 8)* (510 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/08/15/praedicationes-vol-8/>

99. *The Sight of God in the Theology of Saint Symeon the New Theologian* (first book in english; my doctoral thesis) (499 pages)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/09/15/the-sight-of-god-in-the-theology-of-saint-symeon-the-new-theologian/>

100. *Vorbiri de Facebook* (vol. 2) (393 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/07/vorbiri-de-facebook-vol-2/>

101. *Istoria începe de oriunde o privești* (vol. 4) (441 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/20/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-4/>

102. *Mâncăruri românești cu gust* (27 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/27/mancaruri-romanesti-cu-gust/>

103. *Acatistul Sfinților pomeniți pe 31 octombrie* (27 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/29/acatistul-sfintilor-pomeniti-pe-31-octombrie/>

104. *Studiu despre Viața Sfântului Macarie Romanul* (68 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/31/studiu-despre-viata-sfantului-macarie-romanul/>

105. *Fragmentarium* [vol. 4] (502 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/11/29/fragmentarium-vol-4/>

106. *Luceafărul. Comentariu literar* (156 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/18/luceafarul-comentariu-literar/>

107. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 8)* (216 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-8/>

108. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 1]* (283 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/08/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-1/>

109. Pr. Prof. Acad. Dr. Dumitru Popescu, *Dumnezeu e viu și prezent în lume prin slava Sa* (132 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/15/dumnezeu-e-viu-si-prezent-in-lume-prin-slava-sa/>

110. Sfântul Apostol Pavel, *Epistola către Efeseni* (26 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/20/epistola-catre-efeseni/>

111. *Cartea Sfântului Profet Ionas* (13 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/21/cartea-sfantului-profet-ionas/>

112. *Cele 3 Epistole catolice ale Sfântului Apostol Ioannis* (25 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/23/cele-3-epistole-catolice-ale-sfantului-apostol-ioannis/>

113. *Epistola catolică a Sfântului Apostol Iacovos, fratele Domnului* (20 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/30/epistola-catolica-a-sfantului-apostol-iacovos-fratele-domnului/>

114. *Cartea Sfântului Profet Ioil* (17 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/04/cartea-sfantului-profet-ioil/>

115. *Cărțile Sfinților Profeți Avdiu și Angheos* (16 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/10/cartile-sfintilor-profeti-avdiu-si-angheos/>

116. *Epistola către Filippeni a Sfântului Apostol Pavlos* (19 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/13/epistola-catre-filippeni-a-sfantului-apostol-pavlos/>

117. *Cântarea Cântărilor* (40 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/18/cantarea-cantarilor/>

118. *Evanghelia după Marcos* (130 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/03/22/evanghelia-dupa-marcos/>

119. *Epilog la lumea veche I. 2 (ediția a doua)* (952 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/05/16/epilog-la-lumea-veche-i-2-editia-a-doua/>

120. *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (397 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/12/teologia-dogmatica-ortodoxa-vol-1/>

121. *Praedicationes (vol. 9)* (675 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/29/praedicationes-vol-9/>

122. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 2]* (303 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/07/07/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-2/>

123. *Cartea Sfântului Profet Naum* (14 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/09/09/cartea-sfantului-profet-naum/>

124. *Epistola către Galatei* (25 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/10/epistola-catre-galatei/>

125. *Cartea Sfântului Profet Amvacum* (14 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/21/cartea-sfantului-profet-amvacum/>

126. *Epistola către Colossei* (20 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/08/epistola-catre-colossei/>

127. *Eminescu: între modernitate și tradiție. Importanța tradiției literare și spirituale românești*

pentru viziunea romantică eminesciană (teză post- doctorală) (884 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/16/eminescu-intre-modernitate-si-traditie/>

128. *Traduceri patristice* (vol. 5) (455 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2015/12/06/traduceri-patristice-vol-5/>

129. *Istoria începe de oriunde o privești* (vol. 5) (289 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/12/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-5/>

130. *Praedicationes* (vol. 10) (627 de pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/23/praedicationes-vol-10/>

131. *Twitter pentru azi* (vol. 6) (100 de pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/twitter-pentru-azi-vol-6/>

132. *Vorbiri de Facebook* (vol. 3) (190 de pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-3/>

133. *Evangelia după Ioannis* (129 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/evangelia-dupa-ioannis/>

134. *Cartea Sfântului Profet Sofonias* (32 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/cartea-sfantului-profet-sofonias/>

135. *11 elegii (comentariu literar)* (157 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/11-elegii-comentariu-literar/>

136. *Epistola întâia către Timoteos* (41 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-intaia-catre-timoteos/>

137. *Epistola a doua către Timoteos* (37 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-a-doua-catre-timoteos/>

138. *Despre nimic* (conferință online) (54 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/07/27/despre-nimic-conferinta-online/>

139. *Cântările* (57 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/12/cantarile/>

140. *Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, Didahiile* (prima ediție actualizată) (350 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/25/sfantul-sfintit-mucenic-antim-ivireanul-didahiile-prima-editie-actualizata/>

141. *Praedicationes (vol. 11)* (698 pagini)
<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/19/praedicationes-vol-11/>

142. *Parimiele lui Salomon* (117 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/29/parimiele-lui-salomon/>

143. *Studii literare* (vol. 2) (162 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/05/studii-literare-vol-2/>

144. *Epilog la lumea veche*, vol. I. 5. Emil Botta (239 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/21/epilog-la-lumea-veche-vol-i-5-emil-botta/>

145. Sfântul Împărat Salomon, *Ecclisiastis* (59 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/23/ecclisiastis/>

146. *Mântuirea este eclesială* (conferință online) (54 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2016/12/19/mantuirea-este-eclesiala-conferinta-online/>

147. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 9) (270 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2017/01/20/dorin-streinu-opere-alese-vol-9/>

148. *Praedicationes* (vol. 12) (571 pagini)

<http://www.teologiepentruazi.ro/2017/02/11/praedicationes-vol-12/>

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

© *Teologie pentru azi*
Toate drepturile rezervate